

~~1882~~ / 1902.

1902

08

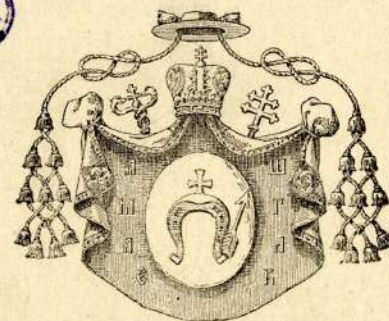
Львѣвско-Архіепархіальнї

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

~~18073~~

Л Ъ В Ъ В Ъ .

Зъ печати Стварошнїгїйскаго Інститута пѣдъ управ. І. Данилюка.

1902.

З М Ъ С Т Ъ:

	Стор.
Ч. пор. 1. — Ч. 8051/01. — Въ справѣ старинныхъ памятниковъ	1
Ч. „ 2. — Ч. 8163/01. — Въ справѣ доносѣвъ о случаяхъ смерти до п.к. Судѣвъ	2
Ч. „ 3. — Ч. 8693/01. — О змѣнѣ назвѣ двухъ деканатовъ	2
Ч. „ 4. — Ч. 98. — Въ справѣ компетованя о стаду посаду катихита	2
Ч. „ 5. — ЧЧ. 5192/01, 8221/01, 8617/01. — Обвѣщени конкурсовъ	3
Ч. „ 6. — Ч. 23 орд. — Обходъ ювидея Бго Святости Папы Льва XIII.	5
Ч. „ 7. — Ч. 8090/01. Принимъ обрядовъ взглядомъ нед. Праотець и щодо переходу Апостоловъ и Евангелій зъ одного року на другій рѣкъ	7
Ч. „ 8. — Ч. 6 орд. — Власть продовжати терминъ водшавы Литургій до року	11
Ч. „ 9. — Ч. 399. — Въ справѣ душпастирскихъ функцій для вѣрныхъ гр. кат. обряду на Шлезку	12
Ч. „ 10. — Ч. 1/орд. — О наданю власти Парохамъ и Сотрудникамъ дотычно передслюбнои сповѣди	12
Ч. „ 11. — Ч. 988. — О порученю подручниця: Збѣръ принимѣвъ водносеняхъ ся до церкви и духовенства католицкого	13
Ч. „ 12. — Ч. 986. — Взглядомъ вильсованныхъ облигацій галицкои полички краевой зъ р. 1893.	13
Ч. „ 13. — Ч. 8553/01. — О принятю на доно св. катол. Церкви о Григорія Грушки	14
Ч. „ 14. — Ч. 420/орд. — О порученю Веч. Духовенству набувати выдавництва „Библиотеки богословскои“ для библиотекъ парохіяльныхъ	15
Ч. „ 15. — Ч. 793. — Оголошене конкурсу на стищендію назначену для образованя практичныхъ ставничихъ	17
Ч. „ 16. — Ч. 1290. Оголошене реченця къ рукополаганю	18
Ч. „ 17. — ЧЧ. 135, 364, 417, 635, 660, 661. — Обвѣщени конкурсовъ	19

	Стор.
Ч. пор. 18. — Відповідь св. О. Папи Льва XIII на желаня высланы Митр. Ординаріатомъ по причинѣ 25-лѣтнего юбилея Бго Понтификату	23
Ч. „ 19. — Ч. 1338. — Взглядомъ предплаты на АЕпарх. Відомости	24
Ч. „ 20. — Ч. 7859 01. — О розписаню конкурсу на стипендію зъ фундаціи Миханла Вѣлецкого	24
Ч. „ 21. — Ч. 1697. Въ справѣ высылки підручника: „Збѣръ приписовъ“	24
Ч. „ 22. — Ч. 1453. — О порученю „духовныхъ упражненій“ О. Курилла	25
Ч. „ 23. — ЧЧ. 1295, 1399, 1487, 1512, 1901, 1902. — Обвѣщена конкурсѣ	25
Ч. „ 24. — Ч. 6830 01. — Оголошене Ухвалѣ Відпоручникѣвъ Веч. Клира на Загальныхъ Зборахъ фонда вдов. сирот., а одобреныхъ Митр. Ординаріатомъ	27
Ч. „ 25. — Ч. 662. — Повнове оголошене приписовъ дотычачихъ практикъ релігійныхъ молодѣжи катол. въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ	30
Ч. „ 26. — Ч. 1585. — Оголошене реченця до испытю квалификаційного на катихитѣвъ шкѣль выдѣловыхъ	39
Ч. „ 27. — ЧЧ. 1703, 1783, 2046, 2047. — Обвѣщена конкурсѣ	40
Ч. „ 28. — Ч. 2711. — Листвѣ пастырскій Австрійского Епископату	43
Ч. „ 29. — Ч. 1364. — О рѣшеню Митр. Ординаріату въ справѣ запомогі для свящ. вдовъ и сирѣтъ за р. 1901	50
Ч. „ 30. — Ч. 1407. — Взглядомъ предложена выказѣвъ побираню кождымъ Душпастыремъ конгруи	51
Ч. „ 31. — Ч. 1910. — Въ справѣ нового св. мира	52
Ч. „ 32. — Ч. 2406. — Оголошене реченця до испытю конкурсового парох.	52
Ч. „ 33. — Ч. 2531. — Въ справѣ намѣреного заснованя катол. университету въ Сольногородѣ	52
Ч. „ 34. — ЧЧ. 2440, 2441, 2442, 2563, 2364, 2412. — Обвѣщена конкурсѣ	53
Ч. „ 35. — Ч. 157/Ком. — Въ справѣ щорочнои запомогі для свящ. вдовъ и сирѣтъ тутешной АЕпархіи	55
Ч. „ 36. — Ч. 3242. — О выльосованю декотрыхъ листѣвъ заставничихъ	56
Ч. „ 37. — Ч. 3449. — Пригадка розпорядженя щорѣчныхъ молитвъ зъ вѣдустами передъ Сошествіемъ Св. Духа	57
Ч. „ 38. — ЧЧ. 3090, 3091, 3420, 3249. — Обвѣщена конкурсѣ	57
Ч. „ 39. — Ч. 3733. — Въ справѣ складокъ на будову церкви въ Быковѣ	63
Ч. „ 40. — ЧЧ. 3705, 4065, 4113. — Обвѣщена конкурсѣ	64
Ч. „ 41. — Ч. 147/орд. — Въ справѣ богословѣвъ перебуваючихъ поза семинаремъ	67
Ч. „ 42. — Ч. 372/Ком. — Въ справѣ даткѣвъ до фонда вдов.-сирот.	68
Ч. „ 43. — ЧЧ. 4451, 4457, 4368, 4564. — Обвѣщена конкурсѣ	68
Ч. „ 44. — Ч. 175/орд. — Оголошене конкурсу на шкѣць мурованой церкви	70
Ч. „ 45. — Ч. 4612. — Обвѣщено именѣ ц. к. Консерваторѣвъ въ Львовской Архидієзїи	71
Ч. „ 46. — Ч. 4805. — Въ справѣ Шематизму на р. 1902	72
Ч. „ 47. — Ч. 4474. — Въ справѣ еміграціи до Америки	73

	Стор.
Ч. пор. 48. — Ч. 4983. — Оголошене конкурсу на стипендію для образованя практичныхъ ставничихъ	74
Ч. „ 49. — Ч. 5029. — Въ справѣ вытинкѣвъ до Шематизму на 1903 р.	74
Ч. „ 50. — Ч. 132/орд. — Поручене книжки: „Практичний провідник для катехитѣвъ“	75
Ч. „ 51. — Ч. 5387. — Въ справѣ доповненя квестіонара до шематизму що до обезпечень церквей въ Архидієзїи	75
Ч. „ 52. — Ч. 5481. — Оголошене конкурсу на 3 мѣсца въ рускѣй колегїи въ Римѣ	76
Ч. „ 53. — Ч. 5482. — Оголошене конкурсу на 5 мѣсць зъ фундаціи Кардинала Сембратовича въ Институтѣ СС. Василіанокъ	76
Ч. „ 54. — ЧЧ. 5118, 5404, 5243. Обвѣщена конкурсѣ	77
Ч. „ 55. — Ч. 5386. — Въ справѣ фонда для будовы и обнови церквей и каплицъ	79
Ч. „ 56. — Ч. 5712. — Взглядомъ Службы Б. Непор. Зачатію Пр. Богородицѣ	80
Ч. „ 57. — Ч. 5114. — Въ справѣ метрики уродженя Іоана Делиновского	81
Ч. „ 58. — Ч. 5747. — Въ справѣ введеня и увольненя завѣдателѣвъ и сотрудинокѣвъ	81
Ч. „ 59. — Ч. 5903. О выданю Типика уложеного Ве. О. И. Дольницкимъ	81
Ч. „ 60. Ч. 5776. — Оголошене конкурсу въ цѣли принятя до духовной семинаріи	82
Ч. „ 61. — Ч. 5796. — Въ справѣ выплаты конгруи и иншихъ душпастырскихъ належитостей	83
Ч. „ 62. — ЧЧ. 5578, 5390. — Обвѣщена конкурсѣ	84
Ч. „ 63. — Ч. 6610. Въ справѣ обходу 25-лѣт. Юбилея Понтификату Св. Отца Папы Льва XIII.	87
Ч. „ 64. — Ч. 5964. — О набоженьствѣ жовтневѣмъ	91
Ч. „ 65. — Ч. 5803. — О торгахъ и ярмаркахъ, музыкахъ зъ танцами и корчмахъ	91
Ч. „ 66. — Ч. 6431. — Розписане конкурсу на стипендіи богослужебнїхъ бл. п. Григорія Шашкевича	94
Ч. „ 67. — Ч. 6677. — Въ справѣ належитости за Шематизмъ на р. 1902	96
Ч. „ 68. — Ч. 6782. — Въ справѣ підручника Корженевского	96
Ч. „ 69. — Ч. 6803. — О реченци испытю конкурсового парох.	96
Ч. „ 70. — ЧЧ. 5915, 5916, 5917, 5929, 6244, 5928, 6663, 6694, 6652. — Обвѣщена конкурсѣ	96
Ч. „ 71. — Ч. 6858. — Въ справѣ издавництва „Библиотекы богословской“	99
Ч. „ 72. — Ч. 6130. — О выданю „Вѣльшого Катехизму христ.-кат. релігїи“	100
Ч. „ 73. — Ч. 5822. — Въ справѣ опорожненя инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и библиотекъ парохїяльныхъ и деканальныхъ	101
Ч. „ 74. — Ч. 6722. — О вѣдустахъ повново наданыхъ за побожнїхъ упражненя въ м. червнї въ честь Найсв. Серца Ис. Христа	105
Ч. „ 75. — Ч. 255/орд. — Поручене книжки: „Практичний провідник для катехитѣвъ“. Третья часть	105

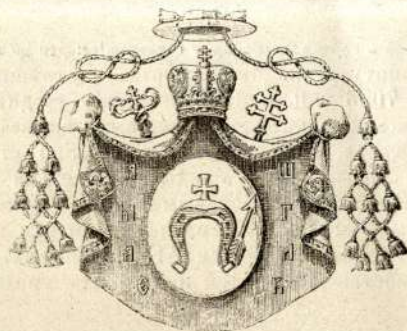
Стор.

Ч. пор. 76. — Ч. 7687. — Взглядомъ поданъ о ремунацію за Литургiи фонда рел. въ часѣ завѣдательства вѣдправленiй . . .	106
Ч. „ 77. — ЧЧ. 7458, 7459, 7534, 7535. — Обвѣщена конкурсoвi . . .	106
Ч. „ 78. — Ч. 7799. — О переходѣ Апостолѣвъ и Евангелiй зъ р. 1902 на 1903 . . .	111
Ч. „ 79. — Ч. 610 Ком. — Въ справѣ стянiя даткѣвъ до фонда вдов-сирот. . .	112
Ч. „ 80. — Ч. 227 орд. — Въ справѣ участи войска на богослуженiяхъ . . .	112
Ч. „ 81. — ЧЧ. 7750, 7619, 7955, 7859. — Обвѣщена конкурсoвi . . .	113
Ч. „ 82. — Ч. 8466. — Въ справѣ передачѣ темпоралiй . . .	115
Ч. „ 83. — Ч. 7098. — Поручене першого выпуску квартетѣвъ пѣсней церковныхъ П. С. Дорундяка . . .	116
Ч. „ 84. — Ч. 8683. — Оголошене реченця къ рукополаганю . . .	117
Ч. „ 85. — ЧЧ. 8104, 8535. — Обвѣщена конкурсoвi . . .	117
Ч. „ 86. — Ч. 8581. — Въ справѣ друкѣвъ для инвентаря церковного . . .	119
Ч. „ 87. — Ч. 9017. — Оголошене реченця испыту конкурсoвoго парох. . .	120
Ч. „ 88. — Ч. 9138. — Священники зъ иншихъ Епархiй не мають судо-властiя до сповѣданiя въ АЕпархiи . . .	120
Ч. „ 89. — ЧЧ. 9131, 9227. — Обвѣщена конкурсoвi . . .	120

Типографія Старополіського Інститута.

Львівсько-Архієпархіальний
ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 11. Сѣчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 8051/01. — Въ справѣ старинныхъ памятникѣвъ.

Ц. к. Центральна Комисія для штуки и историчныхъ памятникѣвъ зѣ д. 19. листопада с. р. 1410. доповнительно до розпорядженя выс. ц. к. Министерства вѣроисповѣданя и просвѣты зѣ д. 6. цвѣтня с. р. ч. 9977 — заявляє слѣдуюче:

„Um den Verkauf oder die sonstige dauernde Entfernung kirchlicher Inventargegenstände von kunsthistorischem Werthe thunlichst zu erschweren und namentlich den Export von derlei Objecten in das Ausland möglichst zu verhüten, behält sich die Central-Commission in Hinkunft die Zustimmung zu derartigen Transactionen, sowie die eventuelle Schätzung der Gegenstände zum Zwecke des Verkaufes ausnahmslos vor.

Die Thätigkeit Euer Hochwohlgeboren wird sich daher auf die Stellung eines bestimmten zu begründenden Antrages anher zu beschränken haben.“

О чѣмъ Веч. Духовенство завѣдомляє ся дотычно оцѣненя и продажи старинныхъ памятникѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львѣвъ, дня 13. грудня 1901.

Ч. 2.

Ч. 8163/01. — Въ справѣ доносѣвъ о случаяхъ смерти до ц. к. Судѣвъ.

Велѣдствіе рескрипту ц. к. Министерства внутрѣшнихъ дѣлъ зъ дня 7. листопада р. 1901 Ч. 7086 и ц. к. Намѣстництва зъ дня 30. листопада 1901 Ч. 123.543 зъ покликомъ на то, що тутешнимъ рѣшенемъ зъ дня 19. грудня 1895 Ч. 10827 въ АЕпарх. Вѣдомостяхъ зъ р. 1895 стор. 216, оголошено, Митроп. Консисторія взымае Всч. Уряды парохіальній, щоби въ интересѣ парохіянъ ревно предлагали властивымъ ц. к. судамъ найдалше до 10. каждого мѣсяця выказы мѣсячныхъ случаѣвъ смерти пѣсля формуляра помѣщенного на высше цитованѣмъ мѣсци АЕпархіальныхъ Вѣдомостей, не залишаючи записати позбастающихъ дѣтей и дать ихъ уродженя и поданя стану маеткового.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 20. грудня 1901.

Ч. 3.

Ч. 8693. — О змѣнѣ назвъ 2. деканатѣвъ.

Назва деканату Львѣвско-городского зѣстала змѣнена на : деканатъ Львѣвскій; а деканату Львѣвско-загородского на : деканатъ Яричѣвскій. О чѣмъ Всч. Духовенство симъ повѣдомляя ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 28. Грудня 1901.

Ч. 4.

Ч. 98. — До компетованя о посаду сталого катихита вымагае ся позволене Митр. Ординаріату.

Въ виду важности и великой донеслости задачъ катихита въ справѣ религіино-морального вихованя молодѣжи шкѣльной, до котрой належитого сповненя потрѣбно не лишъ самой здѣбности катихита пѣдъ взглядомъ наукового образованя, Митрополитальный Ординаріатъ усмотрѣвъ постановити, що въ будуче на посады сталыхъ катихитѣвъ такъ въ школахъ народныхъ, выдѣловыхъ и учительскихъ семинаріяхъ, якъ и въ школахъ среднихъ, будутъ тѣлько такіи убѣгателѣ ц. к. властямъ шкѣльнымъ представленей до номінаціи, котрі въ кождѣмъ данѣмъ случаю вѣдъ Митрополитального Ординаріату попередно отримавъ позволене о выставлену на конкурсѣ посаду убѣгати ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату

Львѣвъ, дня 3. сѣчня 1902.

Ч. 5.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

Митроп. Консисторія розписуе на конкурсѣ слѣдующій парохіи :

а) пѣдъ диемъ 12. грудня зъ реченцемъ до дня 5. лютого 1902:

Ч. 5192/01. — Козѣвна, декан. Бережаньского, наданя приватного.

б) пѣдъ диемъ 27. грудня зъ реченцемъ до дня 21. лютого 1902:

Ч. 8221/01. — Кутище, декан. Залозецкого, наданя приватного.

Ч. 8617/01. — Бѣлоголовы, зъ прилуч. Нетерпинцѣ, декан. Зборѣвского, наданя приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Именованя.

Архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошаньскихъ отримавъ: О. Дмитрій Ходоровскій парохъ Иванчанъ.

Почет. совѣтникомъ Митроп. Консисторіи именованый:

О. Мелетій Дзєровичъ парохъ Глѣбовичъ свѣрскихъ.

II. Мѣстодеканомъ для декан. Скольского именованый:

О. Михайлъ Реваковичъ, парохъ Волосянки.

III. Мѣстодеканомъ для дек. Болехѣвского именованый:

О. Сильвестеръ Богачевскій парохъ Побука.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на Голдозиць: 1) Юсифъ Бандира, 2) Богданъ Домбчевскій, 3) Михайлъ Сивеньскій.

Презенты отримали 00.:

Левъ Авдиковичъ на Тростянець дек. Болехѣвского, Евстахій Нивжанковскій на Голобутѣвъ, Кароль Бутриньскій на Черницю.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаждае ся на канон. институцію:

О. Іоана Яблоньского на Германѣвъ.

До канон. институціи на мѣсяць Марець вѣзваніи 00.:

Левъ Авдиковичъ на Тростянець, Іоанъ Яблоньскій на Германѣвъ.

Канон. институцію отримавъ:

О. Володимиръ Винарскій на Иванѣвку.

Испытъ конкурсовый парох. выдержали 00.:

Авдиковичъ Артемій, Андрухѣвъ Володимиръ, Абрагамовскій Михайлъ, Белкогъ Вильгельмъ, Винарскій Володимиръ, Грегоровичъ Александръ, Гулєвичъ Миронъ,

Демчук Лука, Заулякъ Іоанъ, Зельскій Изидоръ, Кивашъ Максимиліанъ, Кордуба Петро, Кушнѣръ Василь, Левицкій Левъ, Лешневскій Володимиръ, Мартинець Іосифъ, Несторовичъ Викторъ, Одѣжинскій Андрей, Панчишинъ Григорій, Рицаръ Николай, Савяцкій Казимиръ, Скоморовскій Евстахій, Гургула Володимиръ, Яцкевичъ Михайль, Галькевичъ Юліанъ, Янкевичъ Ярославъ.

Вѣдучими литургійними стипендіями зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича зѣблани 00.:

- 1) Володимиръ Чайковскій сотрудникъ въ Колтовѣ (дек. Залозецкого), 2) Стефанъ Іванскій сотрудникъ въ Островѣ (дек. Ходорѣвского), 3) Петро Литвинскій парохъ въ Телячбѣ (дек. Подгаецкого), 4) Іоанъ Шуровскій парохъ въ Струтинѣ выжнѣмъ (дек. Перегиньского), и 5) Володимиръ Проскурницькій парохъ въ Зарудцяхъ (дек. Яричѣвского).

Выказъ жертвъ вплынувшихъ вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1901. до Канцеляріи Митроп. Консисторіи.

а) На потреби Святѣйшого Отця:

Всесв. о. Д-ръ Іос. Мѣльницкій 4 кор., Веч. Урядъ парох. въ Грибовичахъ 4 кор., Веч. Ур. парох. въ Микулинцяхъ 2 кор. 54 сот., Веч. Ур. пар. въ Долгбѣмъ дек. Калущ. 3 кор., Веч. Ур. пар. въ Вишенцѣ вел. 80 сот.

б) на мисіи и грѣбѣхъ Христовѣхъ въ Святѣй землі:

Веч. О. Михайль Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 3 кор. 10 сот.

в) на мисіи и знесенѣ неволѣ въ Африцѣ:

Веч. О. Михайль Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 2 кор. 86 сот.

г) на Институтъ св. Іосафата:

Достсхвальна Рада повѣтова въ Стрию 100 кор.

д) на повиціяхъ въ Словинѣ:

Веч. Ур. парох. въ Фразѣ 1 кор. 50 сот.

е) на Неофитѣхъ:

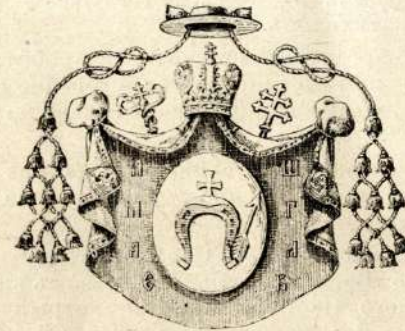
Веч. О. Михайль Павликъ, парохъ въ Микулинцяхъ 2 кор. 12 сот.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. сѣчня 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальній

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 10. лютого.

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 23/Орд. — Обходъ юбилея Бго Святости Папы Льва XIII.

Для торжественного обходу юбилея понтификату Бго Святости Папы Льва XIII Митрополичій Ординаріатъ розпоряджує слѣдующе:

Дня 19. лютого н. ст. вечеромъ має ся въ всѣхъ церквахъ черезъ пѣвъ години дзвонити во всѣ дзвоны.

Дня 20. лютого н. ст., яко въ рѣчницю вступленія на Престоль Святѣйшого Отця Папы Льва XIII, має вѣд- правити ся торжественне Богослуженѣ зъ вѣдповѣдною наукою въ всѣхъ церквахъ нашихъ Епархій.

По заамвонной молитвѣ вѣдспѣває ся пѣснь: „Святый Боже,“ „Тебе Бога хвалимъ,“ по чѣмъ наступить олагословеніе народа Найсвятѣйшими Дарами.

Молодѣжь школъ народныхъ и середныхъ возме по можности удѣль въ томъ Богослуженю подъ проводомъ своихъ катихитовъ.

Тамъ де народъ не мѡгъ бы легко зѡйти ся въ самый день 20. лютого, лишае ся свободному оцѣненю душпастврѡвъ, вѡдложити се Богослуженю на наступаючу недѣлю, т. е. 23. лютого.

Се Богослуженю за Святѣйшого Отця мае бути напередъ въ часѣ торжественного Богослуженя оголошене и пояснене.

Обходячи той юбилей Святѣйшого Отця, мы повинни усильно Бога просити, щобы намъ еще заховавъ Того найбѣйшого Пастыря и Отця, котрый такъ о нашу церковь и нашъ народъ дбае и котрый давъ стѡлько доказѡвъ свои печальности та любви. Треба намъ Бога молити, щобы еще якъ найдовнѣй лѣта управлявъ Церквою католицкою.

А при той нагодѣ належитъ намъ и себе и нашихъ вѣрныхъ заохочувати до чимъ разъ бѡльшой любви и преданности для Намѣстника Христоваго.

Знакомъ той любви и преданности нехай будуть и сѣ лепты, котры вѣрны на Его руки складають на потреби Церкви.

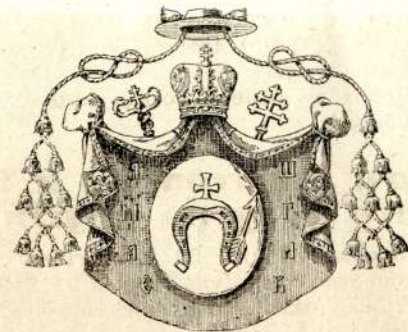
Хотяи бы и наименьшій датокъ, зложеный яко „грѡшь Петровый“ лучить насъ узами чимъ разъ сильнѣйшими зъ Христовою Церквою и Тымъ, котрый той Церкви Головою.

Розпоряджуе ся проте, щобы въ самый день рѡчницѣ и въ двѣ слѣдуючы недѣль були въ часѣ Службы Божой збиранѣ лепты на „грѡшь Петровый“ котры належитъ до Консисторѣи переслати.

Вѡдъ Митрополитального Ординарѣату.

Львѡвъ, дня 10. лютого 1902.

✠ АНДРЕЙ.
Митрополитъ.

Львівсько-Архієпархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѳкъ 1902.

Выдано дня 14. лютого.

Ч. III.

Ч. 7.

Ч. 8090/01. Приписъ обрядовъ взглядомъ недѣль Праотець, а що до переходу Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рѳкъ.

Браковали доси въ нашихъ книгахъ церковныхъ и Типикахъ *точнй* приписы взглядомъ недѣль Праотець и що до переходу Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рѳкъ. Прото дають ся тутъ приписы, котрй суть не лише *точнй*, але заравомъ такожъ якъ *найбѣльше повдичей и консеквентнй*.

I. Недѣля Праотець.

Недѣля Праотець може выпадати вѳдъ недѣль рядовой 26. до 31. А понеже недѣля Праотець має Евангеліе недѣль рядовой 28. и Апостолъ недѣль рядовой 29., прото, щобы тй самй Апостолы и Евангелія въ близько по собѣ слѣдующихъ недѣляхъ не повтаряти, ставить ся слѣдующе правило:

1) Въ недѣлю 28., если не єсть тогды недѣля Праотець, належить брати (Апостолъ недѣль 28., но) *Евангеліе* той недѣль рядовой, въ котру выпадає недѣля Праотець. И

2) въ недѣлю 29., если не есть тогда недѣля Праотець, належить брати (Евангеліе недѣль 29., но) *Апостолъ* той рядовой недѣль, въ котору выпадае недѣля Праотець.

Въ недѣлю же Праотець бере ся всегда Апостолъ и Евангеліе ино тоже празничной недѣль.

II. Переходъ Апостоловъ и Евангелій зъ одного року на другій рокъ.

Мы маемъ въ нашомъ обрядѣ 50 литургійныхъ седмиць: 7 пасхальныхъ, 36 по Сошествію св. Духа (вразъ зъ недѣлями Тріодными передъ постомъ), и 7 постныхъ. Но тыжнѣвъ вѣдъ одного Великодня до безпосередно по нѣмъ слѣдующого може бути 50 або 51 або 54 або 55 (найрѣдше, бо пересѣчно близько ино 1 разъ на 25 лѣтъ, выпадае 54 тыжнѣвъ). Пасхальнй седмиць зачинають ся вѣдъ недѣль и кѣнчатъ ся суботою, а прочіи вѣдъ зачинають ся вѣдъ понедѣлка и кѣнчатъ ся недѣлею (прото недѣля Сошествія не належить до жадной литургійной седмиць, а зновъ до великой седмиць не належитъ жадна недѣля.)

Зъ того видно, що седмиць литургійнй мусять неразъ повтарятися. И ставять ся слѣдуючіи правила, особно взглядомъ днѣвъ седмицныхъ, а особно взглядомъ недѣль.

А) С е д м и ц ь :

Понеже Тріодъ зачинае ся недѣлею 33. о Мытари и фарисеѣ а и предидуча литургійна недѣля 32. о Закхеѣ мае бути всегда безпосередно передъ недѣлею о фарисеѣ, прото, чтобы седмиць всегда держали ся тыхъ самыхъ недѣль, ставить ся загалне правило, що седмиць рядовй мають насампередъ ити по порядку ажъ до 31. включно; и а) если межи Великоднями есть 51 тыжнѣвъ, то мае ся повторити 31. седмица—зъ однимъ *оміяткомъ*, котрый наведе ся низше подъ Б), де треба повторити не 31., але 30. седмицю;

б) если есть 54. тыжнѣвъ, то по 31. седмици мають ся повтарятися по порядку седмиць 28. 29. 30. и 31.;

в) а если есть 55 тыжнѣвъ, то мають ся повторити по порядку седмиць 27. 28. 29. 30. и 31.

Но въ случаю повтаряня седмиць литургійныхъ можна дневный Апостолъ и Евангеліе на Литургии опустити, скоро есть кромѣ дневной Службы, Служба Святому або намѣреню або суботь празничныхъ въ часъ Рождества и Богоявленія.

Б) Н е д ѣ л ь :

Яко загалне правило, вѣдъ которого нѣколи не вѣдступае ся, ставить ся тов, що Недѣля мае ся держати всегда своєю предид-

дучою седмиць. Тымъ способомъ есть вже черезъ высше подъ А) дане цѣлкомъ поединче правило взглядомъ седмиць заравомъ означено, котра рядова недѣля мае за каждый разъ бути.

Заходить лише взглядомъ повтаряня недѣльныхъ Апостоловъ и Евангелій тая рѣжница, що Апостолъ и Евангеліе рядовыхъ недѣль не може заступати ся службою Святого або намѣреня, але лише черезъ Апостолъ и Евангеліе недѣль около Рождества и Богоявленія празничныхъ. Розумѣсь также, що посли общого правила въ разѣ, если празникъ Рождества або Богоявленія выпаде въ недѣлю, то тогда Апостолъ и Евангеліе припадаючої недѣль рядовой по просту опускае ся (и такъ само якъ при иншихъ празникахъ Господскихъ въ недѣлю припадаючихъ, на жадну иншю недѣлю не переносить ся).

Недѣль празничныхъ зъ своими Апостолами и Евангеліями (числячи до того также празникъ Рождества и Богоявленія, если выпадае въ недѣлю) есть въ случаю, сли Рождество припадае въ понедѣлокъ, всего три: 1) передъ Рождествомъ (Отець), 2) по Рождествѣ, 3) по Богоявленію; если же Рождество припадае въ инший день, то есть ихъ чотыри: 1) передъ Рождествомъ, 2) Рождество або по Рождествѣ, 3) передъ Богоявленіемъ або Богоявленіе и 4) по Богоявленію.

Если въ Грудню нема недѣль по Рождествѣ, то дотычна служба бере ся 26. Грудня; а если въ Сѣчню нема недѣль передъ Богоявленіемъ, то дотычный Апостолъ и Евангеліе бере ся 1. Сѣчня.

Зъ того слѣдуе спеціально:

а) Если оба Великоднѣ вѣддаленъ на 51 тыжнѣвъ, то опускае ся Апостолъ и Евангеліе недѣль 31., *другій* разъ приходячою; а *першій* разъ приходячою лише тогда, если она першій разъ ажъ въ послѣдну празничну недѣлю т. е. въ недѣлю по Богоявленію выпадае. — Но тутъ приходитъ оденъ *выятокъ*, о котромъ высше подъ А) вспѣмнено, т. е. въ случаю, если попередний Великдень есть 23. рус. Цвѣтня, а слѣдуючій 14. рус. Цвѣтня (що лише може бути при слѣдуючѣмъ переступнѣмъ роцѣ): тогда недѣля по Богоявленію есть рядова 30., и прото треба повтарятися не 31. седмицю але 30., котрой Апостолъ и Евангеліе мае ся въ недѣлю по Богоявленію опустити и въ тыждень потому брати; бо при повтаряню 31. седмиць вразъ зъ своєю недѣлею бувъ бы въ слѣдуючихъ вѣдохъ недѣляхъ по недѣли по Богоявленію той самъ Апостолъ и Евангеліе. Впрочемъ выпадокъ той есть дуже рѣдкій, 1 разъ на 532 лѣтъ, бувъ послѣднимъ разомъ въ р. 1755/6 а буде зновъ доперва въ р. 2287/8.

б) При вѣддаленю 54 тыжнѣвъ не выпадае нѣколи празникъ Рождества въ понедѣлокъ; есть отже всегда 4 празничныхъ недѣль (числячи до того Рождество и Богоявленіе, если выпадае въ недѣлю). Опускають ся прото Апостолы и Евангелія всѣхъ тыхъ рядовыхъ недѣль, котры выпадають въ вспѣмненій празничнй недѣль, безъ рѣжниць, чи недѣль рядовй першій разъ чи другій разъ приходять.

в). Если же вѣддалене выносить 55 тыжнѣвъ, то тогда може бути празничныхъ недѣль три або чотыри. Опускають ся отже Апостолы и Евангелія 3 або 4 рядовыхъ недѣль тогда припадающихъ, першій або другій разъ приходячихъ. А по недѣли по Богоявленію окаже ся само собою пѣсля припису для седмиць пѣдъ А) даного, що треба буде Апостолы и Евангелія одной або двохъ рядовыхъ недѣль повтаряти, (двохъ недѣль тогда, коли Рождество есть въ понедѣлокъ); однакожь будутъ всегда межѣ тыми недѣлями, въ котрѣ тойсамъ Апостолъ и Евангеліе повтаряе ся, 4 недѣль зъ иншими Апостолами и Евангеліями (противно слѣбы не вырѣвнала ся недѣля Праотець пѣсля I., то приходявъ бы всегда тойсамъ або Апостолъ або Евангеліе заразъ або непосредно за тыждень або за 2 тыжнѣ).

Зъ того видно, що лише при вѣддаленю 51 тыжнѣвъ треба близшого означеня (чи недѣля 31. першій або другій разъ приходяча мае ся опускати), и одного вынятку о опущеню 30. недѣль; а при вѣддаленю 54 або 55 тыжнѣвъ достаточне есть загальне означене, що мають ся опускати всѣ недѣль рядовѣ, котрѣ зъ недѣлями празничными разомъ сходятъ ся. —

Додають ся тутъ всѣ розличнѣ даты двохъ по собѣ слѣдующихъ Великоднѣвъ, при чѣмъ М=Мартъ, Ц=Цвѣтень, а даты закрыслені належать до роковъ переступныхъ:

50 седмиць.

(20 розличій).

Ц 6 — М 22	Ц 13 — М 29 (28)	Ц 20 — Ц 5 (4)
7 — 23 (22)	14 — 30 (29)	21 — 6 (5)
8 — 24 (23)	15 — 31 (30)	22 — 7 (6)
9 — 25 (24)	16 — Ц 1 (М 31)	23 — 8 (7)
10 — 26 (25)	17 — 2 (Ц 1)	24 — 9 (8)
11 — 27 (26)	18 — 3 (2)	25 — 10 (9)
12 — 28 (27)	19 — 4 (3)	

51 седмиць.

(22 розличій).

Ц 2 — М 25 (24)	Ц 10 — Ц 2 (1)	Ц 17 — Ц 9 (8)
3 — 26 (25)	11 — 3 (2)	18 — 10 (9)
4 — 27 (26)	12 — 4 (3)	19 — 11 (10)
5 — 28 (27)	13 — 5 (4)	20 — 12 (11)
6 — 29 (28)	14 — 6 (5)	21 — 13 (12)
7 — 30 (29)	15 — 7 (6)	22 — 14 (13)
8 — 31 (30)	16 — 8 (7)	23 — 15 (14)
9 — Ц 1 (М 31)		

54 седмиць.

(7 розличій).

М 28 — Ц 10	Ц 1 — Ц 14	Ц 5 — Ц 18
29 — 11	3 — 16	6 — 19
31 — 13		

55 седмиць.

(16 розличій).

М 22 — Ц 11 (10)	М 28 — М 17 (16)	Ц 2 — Ц 22 (21)
23 — 12 (11)	29 — 18 (17)	3 — 23 (22)
24 — 13 (12)	30 — 19 (18)	4 — 24 (23)
25 — 14 (13)	31 — 20 (19)	5 — 25 (24)
26 — 15 (14)	Ц 1 — 21 (20)	6 — 26 (25)
27 — 16 (15)		

Примѣчае ся тутъ, що въ Служебнику Львѣвскѣмъ зъ р. 1866 находится ся при концѣ табели, въ котрѣ такъ вырѣвнане недѣль Праотець, якъ и переходъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ одного року на другій рокъ суть переведені на всѣ розличнѣ 65 случая. Однакожь не есть указане правило тогожь переведеня; и не есть табеля таа здѣлана пѣсля ту наведеныхъ, якъ наибѣльше поединчихъ и консеквентныхъ правилъ. — Въ тѣйже табели приписуе ся въ недѣлю передъ Рождествомъ и Богоявленіемъ въ случаю, если выпаде въ навечеріе, Апостолъ и Евангеліе такожь и Навечерія; но тожь не мае ся брати на Литургіи, але ажъ на вечѣрни въ той день.

Вырѣвнане же недѣль Праотець и переходъ Апостолѣвъ и Евангелій зъ року на рокъ, котре подавало ся въ послѣднихъ рокахъ въ Вѣдомостяхъ, було всегда переведене пѣсля ту приписаныхъ правилъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 25. сѣчня 1902.

Ч. 8.

Ч. 6/орд. — Власть продовжати терминъ вѣдправы Литургіи до року.

Митроп. Ординаріатъ одержавъ вѣдъ св. Апост. Престола посредствомъ св. Конгрегаціи о розширеню вѣры въ справахъ обрядѣвъ восточныхъ пѣдъ ч. 13556 зъ 22. грудня 1901 на пять лѣтъ власть, щобы Парохамъ, котрѣ въ певныхъ дняхъ им. вѣдпустовыхъ одержують вѣдъ вѣрныхъ велике число стипендіи литургійныхъ такъ, що имъ въ терминъ одного або другого мѣсяця пѣсля постановы нашего Синоду задосыть учинити не могутъ, и зновъ значну часть тыхже

стипендій другимъ священникамъ про скудѣсть свои дотаціи и про выдачи зъ празниками злученій вѣдступати не могутъ — щобы отже тымже Парохамъ терминъ вѣдправки до року продовжати.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Священства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. сѣчня 1902.

Ч. 9.

Ч. 399. — Въ справѣ душпастирскихъ функцій для вѣрныхъ гр. к. обряду на Шлезку.

Письмомъ зъ дня 23/12. 1901 Ч. 615 заявивъ Преосв. княжеско-епископскій Ординаріатъ Вратиславскій, що уважає себе въ совѣсти обовязанымъ, не дозволити нѣякихъ функцій духовныхъ для вѣрныхъ гр. к. обряду на Шлезку приѣзжающимъ тамже вѣдъ часу до часу Галицко-рускимъ священникамъ, коли не выкажутъ ся уповажненемъ до того вѣдъ своего Ординаріату; въ случаю же такого уповажненія будуть они безъ всякой перепоны и цѣлкомъ свободно до всѣхъ священническихъ функцій для тамошнихъ Русинѣвъ допущені.

О томъ повѣдомляє ся Всч. Клиръ АЕпархіальній зъ вѣзванемъ къ поступованю по мысли сего заявленія.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 27. сѣчня 1902.

Ч. 10.

Ч. 1/орд. — Надає ся власть Парохамъ и Сотрудникамъ дотычно предсубной сповѣди.

На пѣдставѣ уповажненія, пѣдъ днемъ 28. студія 1901 вѣдъ св. Пенитенціаріи одержаного, удѣляємъ всѣмъ ВЧ. Настоятелямъ парохій и Сотрудникамъ, котрѣ въ Архіепархіи теперь въ тыхъ урядахъ суть або въ часѣ Нашого правленія поставлені будуть, власть:

Dispensandi in matrimoniis contrahendis pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum super occulto impedimento seu impedimentis primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita copula, quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica Sede obtineri possit, dispensatio absque periculo gravis scandalii differri queat; remota occasione peccandi, et quatenus agatur de copula cum suae sponsae matre, dummodo illa secuta fuerit post eiusdem sponsae natiuitatem et non aliter; injuncta in quolibet casu poenitentia salutari.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 3. лютого 1902.

Ч. 11.

Ч. 988. — Поручає ся пѣдручникъ: Збѣръ приписѣвъ вѣдносящихъ ся до церкви и духовенства католицкого.

Ц. к. сов. Намѣстництва И. Корженѣвскій выдає дуже цѣнній и инструктивній пѣдручникъ пѣдъ загол: Збѣръ приписѣвъ вѣдносящихъ ся до церкви и духовенства кат.

Зъ уваги, що пѣдручникъ сей може вельми причинити ся до правильного веденія агендъ духовныхъ по мысли существующихъ законѣвъ, и зъ дальшой уваги, що почт. авторъ вѣдступає се много-важне свое дѣло за половину цѣны (3. кор.) лишь для нашего духовенства — поручає ся помянутый пѣдручникъ Всч. Клирови АЕпархіальному якъ найтеплѣйше, а зъ нынѣшнимъ числомъ АЕпарх. Вѣдомостій высылає ся по одному примѣрникови до каждой парохіи и експозитуры для закупна до бібліотеки парохіальной.

Всч. настоятелѣ парохіи заосмотрятъ сей примѣрникъ въ число и печать парохіальну, вишутъ въ инвентарѣ и зложатъ до бібліотеки парохіальной для своего и своихъ наслѣдникѣвъ въ урядѣ ужитку, а припадаючу належитѣсть въ квотѣ 3. короны уплатятъ зъ скарбони церковной до рукъ настоятеля деканату.

Всеч. же Настоятелѣ деканатѣвъ предложатъ всѣ тѣ такъ збраніи належитости М. Консистоіи до дальшого зарядженія, при долученю спису взглядно рахунку и при зворотѣ тыхъ примѣрникѣвъ, котрѣ зъ якихъ нибудь причинъ закулеными бути не могли бы.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 3. лютого 1902.

Ч. 12.

Ч. 986. — Взглядомъ выльсованныхъ на д. 1/2 1902 облигацій галицкой пожички краевой зъ р. 1893

Выдѣлъ краевый подає до вѣдомости, що дня 1-ого лютого 1902 выльсовані збѣстали слѣдуючі облигаціи галицкой пожички краевой зъ р. 1893.

Сер. А. à 100 кор. Ч. 196, 272, 705, 786, 886, 1442, 1548, 1675, 1705, 1816, 2060, 2810, 2994, 3253, 3346, 3416, 3550.

Сер. Б. à 200 кор. Ч. 112, 301, 461, 638, 1007, 1044, 1581, 1604, 1624, 1643, 1794, 1892, 1910, 2039, 2320, 2437, 2666, 2710, 3173, 3394, 3461, 4089, 4243, 4397, 4626, 4708, 5173, 5200, 5217, 5361, 5709, 5949, 6173, 6175, 6258, 6807, 6861, 7436, 8462, 8923, 9819, 10242, 10465, 10565, 10717, 10965, 11100, 11137, 11246, 11331, 11515, 11750, 11868, 11886, 12124, 12767, 12784, 13082, 13085, 13104, 13442, 13608, 13780, 13915, 14737, 14840, 15647, 15825, 16143, 16233, 16383, 16492, 16606, 16948, 17110, 17132, 17375, 17427, 17648, 17653, 18174.

Сер. В. à 1.000 кор. Ч. 86, 505, 543, 644, 715, 1040, 1123, 1317, 1362, 1444, 1582, 1660, 1683, 2010, 2107, 2404, 2658, 3540, 3691, 3729.

Сер. Г. à 2.000 кор. Ч. 166, 174, 253, 700, 713, 900, 906, 1039, 1826, 1851, 1915, 2046, 2289, 2551, 2567, 2719, 2783, 3096, 3289, 3361, 3774, 3903, 3970, 4078, 4332, 5158, 5193, 5271, 5924, 6009, 6515, 6688, 6987, 7031, 7111, 7130, 7294, 7408, 7633, 8087, 8107, 8210, 8264, 8452, 8626, 9101, 9609, 10560, 10849, 10850, 10900, 10918, 11021, 11100, 11272, 12034, 12839, 12941, 13007, 13716, 13726, 13779, 14002, 14058, 14462, 14526, 14906, 15035, 15587, 15621, 15710, 15800, 16000, 16128, 16300, 16599, 16710, 17211.

Сер. Д. à 10.000 кор. Ч. 142, 149, 809, 901, 1287, 1304, 1339.

Выльсованій облигаціи збстануть вышлаченій въ повной именной вартости дня 1-ого мая 1902 за зворотомъ тыхъ облигаціи и купоновъ еще не запавшихъ.

Въ случаю, коли бы все незапавшіи купоны не збстали долученій до облигаціи выльсованой, вартбсть тыхъ збстане водтягнена водъ капиталу.

Взымають ся Всч. Уряды парохіальній, щобы выльсованій облигаціи, винкульованій на рѣчь парохіи або церкви, въ ихъ посѣданю находячій ся надбсрлали разомъ зъ аркушами платничими найдалше до 1-ого цѣвтія 1902, въ цѣли ихъ зреализованія и закупна новыхъ цѣвннхъ папербвъ, до Митропол. Консистеріи, якъ такожь и книжки гал. касы оцадности на ту саму цѣль завинкульованій.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львбвъ, дня 6. лютого 1902.

Ч. 13.

Ч. 8553.01. — О позовнбмъ принято на лоно св. католицкой Церкви о. Григорія Грушка.

О. Григорій Грушка, бувшій сотрудникъ при Архикатедральной церкви св. ВМ. Георгія опустивъ бувъ передъ 10. роками самовбльно свою посаду, удавъ ся безъ позволенія своей духовной власти до Америки и водступивъ тамъ водъ лона св. католицкой Церкви а приступивъ до несоединеной зъ Римомъ церкви російской.

Притисненій грызотами совѣсти покаявъ ся зъ своего нерозважного поступку и повернувши до Архипархіи Львбвской просивъ о позовне прихъте до св. католицкой Церкви. Митр. Ординаріятъ пбзнавши его щире каине, по зложеню публично въ Архикатедральной Церкви св. ВМ. Георгія дня 12-ого грудня 1901 приписаного исповѣданія католицкой вѣры, збставъ водъ всякихъ цейзуръ розрѣшенный и на лоно св. католицкой Церкви на ново принятый; що подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львбвъ, дня 6. лютого 1902.

Ч. 14.

Ч. 420 орд. — Припоруучае ся Всч. Духовенству набувати выдавництва „Библиотеки богословской“ для библиотекъ парохіальныхъ.

Никто не заперечить, що тблько той душпастырѣ зможе успбшно выповняти свой тройкій: учительскій, священничій и пастырскій урядъ, котрый въ рбвной мѣрѣ и силѣ старае ся усовершенати себе въ умѣтнбмъ, моральнбмъ и пастырскбмъ або практичнбмъ водношеню. Побожнбсть и наука душпастыря мусять себе взаимно доповняти. Такъ якъ безъ правдивой побожности не можемъ навѣть мыслити о правдивой душпастырской ревности, такъ зновъ — якъ учить опытъ — всяка и наиббольша ревнбсть душпастыря мусять мати найббршій наслѣдки, накопи еи не спомагае наука. „Никто — пише св. Григорій В. въ своей знаменитой regula pastoralis — не водважить ся учить якого искусства, доки его самъ не выучивъ ся; ддятого есть то великою зухвалостію, коли священники не мающіи потрѣбныхъ вѣдомостей и опыту поднимають ся душпастырства, котре есть искусствомъ всехъ искусствъ.

Днесъ можемъ неразъ чути тѣ нерозсуднїи слова: „Нашіи священники учили ся богословію черезъ чотыри лѣта, они здавали зъ сего богословія испыты, они протое знаютъ все, щого имъ потреба, щобы були добрыми учителями народа.“ Тѣ, що такъ говорятъ, забувають о тбмъ, що нашіи вѣдомости суть подобнїи до горѣющей лампы; скоро не будемъ до такой лампы доливали оливы, то — разумѣе ся — свѣтло мусить въ нѣи згаснути. А власне священники — душпастырѣ суть пбсля словъ самого І. Христа свѣтъ міра, тожь о утримане того свѣтла усильно старати ся мають. Тое ихъ свѣтло довикно особливо нынѣ ясно и постоянно горѣти, коли то нынѣшнїи вѣкъ величае ся такимъ высокимъ просвѣченемъ, коли то нынѣ умѣтности и всякіи искусства зъ кождымъ днемъ поступають величавнскими шагами на передъ, коли то днесъ всюду ширить ся просвѣта. Особенно нынѣ, коли вразъ зъ просвѣтою входятъ въ нашъ народъ различнїи блуды, противнїи вѣрѣ и моральности, довшнїи все священники-душпастырѣ воддавати ся наукамъ богословскимъ, щобы и того не забули, що собѣ въ часѣ студїи академичныхъ придбали, и въ тбмъ утвердили ся, що недокладно поняли, и тое доповнили, щого имъ еще недостае. Якъ бо лѣкарь, хотьбы найдббнѣйшїи, накопи обмежить ся на вѣдомости въ часѣ студїи узысканїи, зъ часомъ стае ся цѣлкомъ нездббнымъ, такъ и священникъ-душпастырѣ не поступающїи въ богословскихъ умѣтностяхъ, зъ часомъ забувае и тое, щого въ часѣ студїи научивъ ся, и стае ся цѣлкомъ неспособнѣмъ до справованія своего великого, повного водвѣчательности уряду.

Тую необходимоу потребу своего дальшого образования особливо въ напрямѣ богословскбмъ узнававъ по все часы клиръ всехъ народбвъ; тую потребу узнае вонъ всюду и теперъ и старае ся ю водповѣдными способами заспокоити. На тую потребу дальшого богословского обра-

зованія звернувъ и гр. к. Митрополічій Львівській Ординаріятъ свое бачне око, коли въ письмѣ окружномъ зъ д. 4. мая р. 1826 Ч. 1995 припоручивъ своему клиру, щоби закладавъ бібліотеки парохіальній и деканальній, щоби въ тыхъ бібліотекахъ находили ся особливо богословскій книжки, зъ котрыхъ бы священники-душпаствыри користали для свого дальшого богословского образованія и успособленія до тымъ успѣшнѣйшого повненія свого учительского уряду. Той самъ Митрополічій Ординаріятъ въ другомъ своимъ окружномъ письмѣ зъ дня 20. сѣчня р. 1876 Ч. 273 вѣзавъ поновно своій клиръ до пильности въ своимъ дальшомъ богословскомъ образованю, до якъ найбільшого користанія зъ основаныхъ у себе бібліотекъ, котрі бы довжны щоразъ більше новими книжками богословскими збогачувати ся. Се вѣзавъ повторивъ Митрополічій Ординаріятъ еще разъ въ Вѣдомостяхъ Архієпархіальныхъ 1898. Ч. 55. 1899. Ч. 9596. На предметъ порушений въ тыхъ вѣзаваняхъ Митрополічю Ординаріату звернувъ свою особлившу увагу такожъ Львівскій Синодъ провинціальный зъ р. 1891 въ Тит. IX. Гл. III.

Митрополічій Ординаріятъ въ належитомъ оцѣненю необходимомъ потреби дальшого а безнастанного богословского образованія свого клира, зъ пріятностію глядить на працю Выдавництва „Бібліотеки Богословской“, котре трудить ся зъ великою ревностію около выдаванія підручникѣвъ для гр. к. клира въ всѣхъ галузяхъ боголовія, а то въ рускомъ языкѣ. Та послѣдна обставина есть для дальшого образованія нашего клира превеликой ваги, такъ якъ сей клиръ побиравъ науки богословскій въ латиньскомъ языкѣ, маючи отже тогды бороти ся еще и зъ трудностями языковыми, котрі не могли не мати злыхъ наслѣдкѣвъ такожъ на его загальне богословске образоване. Задачею протое рускихъ підручникѣвъ помянутого Выдавництва есть, тѣ наслѣдки усторонити и до усовершенія богословского образованія руского клира причинити ся. Митрополічій Ординаріятъ констатуе зъ радостію, що доси выдані книжки сего Выдавництва суть цѣлкомъ вѣдповѣдній до сповненія сей задачѣ.

Дятого Митрополічій Ординаріятъ усиленно поручае всѣмъ Урядамъ парохіальнымъ, щоби доси уже выйшовші підручники реченого Выдавництва для своихъ бібліотекъ парохіальныхъ закупили а теперъ печатаючи ся предплачували. Дальше, щоби закуплені книжки сего Выдавництва були оправлені. Въ конці поручае Митрополічій Ординаріятъ оо. Деканамъ, щоби при своихъ осмотрахъ деканальныхъ уважали, кѣлько Отцѣвъ поручені книжки посѣдае и читае.

Въ особенності же поручае ся, щоби св. Письмо, выдаване черезъ помянуту „Бібліотеку богословску“, було кождымъ Парохомъ предплачуване, и то навѣтъ тогды, коли бы въ бібліотецѣ парохіальній находило ся яке выдане св. Письма и его поясненія въ иншомъ языкѣ. Бібліотека бо богословска выдае св. Письмо въ текстѣ старосло-

веньскомъ, якого употребляемо въ своихъ наукахъ церковныхъ. Неменше мае кождый Парохъ предплачувати се св. Письмо Выдавництва „Бібліотеки богословской“ навѣтъ тогды, коли бы въ его бібліотецѣ парохіальній находило ся св. Письмо въ тѣмже текстѣ старословеньскомъ Перемыского або якого иншого выданія. Св. Письмо бо выданія „Бібліотеки богословской“ есть заосмотрене въ докладный комментарий, котрый есть для зрозумѣнія св. Письма необходимо потрібный, а то тымъ больше, що гр. кат. клиръ побиравъ студія біблійні на основѣ тексту латиньского, котрый на многихъ мѣсяцяхъ рѣзнить ся вѣдъ нашего тексту, а еще и для того, що тѣ студія біблійні на всеучилищи мусѣли задля браку часу обмежити ся лишъ на кѣлька або кѣлканайцять главъ, творячи хіба вступъ до дальшихъ частныхъ студій біблійныхъ кождого поодинокого священника-душпаствыря.

Книжки „Бібліотеки богословской“, о котрыхъ тутъ бесѣда, а котрі Митрополічій Ординаріятъ поручае закупити всюда тамъ, де ихъ еще нема, суть:

- 1) Догматичне богословіе (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 2) Моральне богословіе (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 3) Право церковне (цѣна 7 кор. 20 сот.).
- 4) Провѣдникъ практичный для священникѣвъ (цѣна 7 кор. 80 сот.).
- 5) I. Томъ св. Письма зъ поясненіями (цѣна 10 кор.).

Ктобы хотѣвъ перші чотыри книжки отримати оправлені, довженъ до выше поданой цѣны долучити еще 80 сот. вѣдъ кождого примѣрника, а за оправленый I. Томъ св. Письма мае долучити до поданой цѣны еще одну корону.

Кромѣ того поручае ся, щоби кождый Парохъ предплачувавъ выдавані теперъ мѣсячными выпусками черезъ помянуту „Бібліотеку богословску“: Пастырске богословіе и II. Томъ св. Письма зъ поясненіями. Цѣна рѣчна кождого зъ тыхъ дѣль 7 кор. 20 сот.

По всѣ тѣ книжки належить вѣдносити ся до Выдавництва „Бібліотеки богословской“, Львѣвъ, пл. св. Юра, 5.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. лютого 1902.

Ч. 15.

Ч. 793. Оголошене конкурсу на стипендію назначену для образованія практичныхъ ставничихъ.

Выдѣлъ „Товариства рыбацкого въ Краковѣ“ рознисуе конкурсъ на стипендію въ квотѣ 680 кор. назначеного для образованія практичныхъ ставничихъ. Стипендистъ вѣдбуде науку и практику въ

господарствѣ рыбнѣмъ въ Заторѣ въ часѣ вѣдъ 1. цвѣтня 1902 до кѣнця року 1902 и получить вѣдъ заряду дѣбръ Вп. Августа гр. Потоцкаго безплатне помешкане. — Стипендистъ має ся пѣдчинити черезъ цѣлый часъ практики безусловно руководству заряду дѣбръ въ Заторѣ и выповняти точно всѣ дані собѣ порученя увагляднати якъ найскрупулятнѣйше удѣлені собѣ указаня и инструкторіи и працювати черезъ цѣлый часъ зъ найбільшою пильністю, щобъ мѣгъ присвоити собѣ всѣ вѣдомости потрѣбні для практичнаго ставничого.

Выплата признаної стипендіи послѣдує посредствомъ заряду дѣбръ въ Заторѣ мѣсячными ратами по 57 кор. зъ долины. На случай наганного поведеня тратитъ стипендистъ стипендію и не одержитъ свѣдоцтва вѣдбутої практики.

По ненаганно вѣдбутої практицѣ до кѣнця р. 1902 получить стипендистъ вѣдъ заряду дѣбръ въ Заторѣ свѣдоцтво, котре потвердитъ Выдѣл краєвого Товариства рыбацкаго въ Краковѣ.

Подане о надане стипендіи власноручно черезъ убѣгаючого ся написане належитъ внести до 15. Марта 1902 до Выдѣлу „краєвого Товариства рыбацкаго“ въ Краковѣ, улиця Миколайска 2 и залучити до него:

1) Метрику родженя доказуючу, що кандидатъ укѣнчивъ що найменше 18. рѣкъ житя.

2) Свѣдоцтва доказуючі, що кандидатъ укѣнчивъ по крайної мѣрѣ школу народну зъ добрымъ успѣхомъ, або що єсть ученикомъ школы выдѣлової.

Кандидаты зъ укѣнченою низшою школою рѣльничою будуть мати першенство передъ другими.

3) Свѣдоцтво лѣкарске доказуюче, що кандидатъ єсть совершенно здоровымъ и сильнымъ.

4) Свѣдоцтво моральности, выставлене черезъ урядъ парохіальный, до котораго належитъ.

Убѣгаючий ся отримає на свое подане вѣдповѣдь письменно въ мѣсяцю мартѣ 1902.

Завзыває ся Всч. Душпастырѣвъ, чтобы безпроволочно оголосили тоє своимъ парохіанамъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. лютого 1902.

Ч. 16.

Ч. 1290. — Оголошує ся реченець къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры визначає ся реченець на день 4. н. ст. марта 1902, въ котрѣмъ то дни желаючі приняти тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной Службы Божой выслу-

хати, а по тѣйже въ тутешнѣмъ Митроп. Ординаріатѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя принята до дому пресвитеріального обовязані кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріату въ **непереступнѣмъ реченци до дня 25. н. ст. лютого 1902 включно** посредствомъ дотычнаго Уряду деканального и заосмотрити тїи поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведеня, выставленнымъ черезъ взглядный Урядъ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Староство.

3) Оженившіи ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ вѣдъ дотычнаго ц. к. Староства, що проситель або не належитъ до стану войскового, або що єму прислугує увагляднене §. 31. закона о общѣй краєвої оборонѣ. Примѣчає ся, що лише тїи кандидаты къ посвяченю принуцены будутъ, котри при попереднѣмъ испытѣ къ тому належито успособленными окажутъ ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 17.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митр. Консисторія розписує конкурсъ на слѣдующі парохіи:

а) пѣдъ днемъ 11. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 15. марта 1902:

Ч. 135. — **Голешѣвъ** зъ прилуч. Лапшинъ, декан. Журавеньскаго, наданя Высокопреосвященнаго Ординаріату обр. гр.-рат.

б) пѣдъ днемъ 23. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 20. марта 1902:

Ч. 364. — **Сухорѣче** зъ прилуч. Бѣлка шляхоцка и Бѣлка корѣвска, дек. Яричѣвскаго, наданя приватнаго.

Ч. 417. — **Криве** зъ прилуч. Юсифѣвка, декан. Бережаньскаго, наданя приватнаго.

в) пѣдъ днемъ 30. сѣчня 1902 зъ реченцемъ до дня 27. марта 1902:

Ч. 635. — **Помонята**, декан. Ходорѣвскаго, наданя приватнаго.

г) пѣдъ днемъ 13. лютого 1902 зъ реченцемъ до дня 10. цвѣтня 1902:

Ч. 660. — **Сихѣвъ** зъ прилуч. Зубря и Козельники, декан. Щирецкаго, наданя Рады мѣйской Львѣвской.

II.

Ч. 661. — Розписує ся конкурс на посаду катихита школи видѣловою муж. им. св. Анны въ Львовѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна мѣйска въ Львовѣ розписала пѣдъ д. 10. сѣчня 1902 до ч. 94 конкурс на посаду сталого гр. кат. катихита въ школѣ видѣлової мужеской им. св. Анны въ Львовѣ зъ рѣчною платою въ квотѣ 1800 кор. зъ 10⁰/₀ додаткомъ на помешкане. — Обязкомъ катихита буде удѣляти науки религии въ школѣ видѣлової мужеской им. св. Анны и кромѣ того въ іншихъ школахъ народныхъ въ Львовѣ въ границяхъ вызначеныхъ §. 1. уставы краевой зъ дня 1. грудня 1889. — Заразомъ розписала высше сказана ц. к. окружна Рада школьна конкурс на такую посаду при иншой школѣ видѣлової або народной въ Львовѣ на случай, если бы посаду катихита въ школѣ видѣлової муж. им. св. Анны отримавъ котрый изъ гр. кат. катихитѣвъ школы видѣлової або народной въ Львовѣ. — Подания заосмотренъ въ потрѣбнй документи службовй належить вносити до ц. к. окружной Рады школьной мѣйской въ Львовѣ посредствомъ своєї настоятельной власти найдалше до 10. марта 1902.

Тов подае ся Всч. Кляру АЕпархіяльному до вѣдомости зъ поклокомъ на постановлене Митрополит. Ординаріату зъ дня 3. сѣчня 1902 ч. 98. (Архіепарх. Вѣдомости ч. 1.).

Вѣдъ Митрополитальной Консистоїи.

Львовѣ, дня 28. сѣчня 1902.

ХРОНИКА.

Совѣтниками и Референтами Митр. Консистоїи именованъ ОО.:

Д-ръ Титъ Мышковскій, Григорій Ярема, Д-ръ Стефанъ Юрикъ, Діонизій Дорожнискій.

Титулъ Совѣтника Митр. Консистоїи отримали ОО.:

Александръ Левицкій парохъ въ Олеську, Игнатій Галька парохъ въ Дубѣвцяхъ, Иларій Гарасимовичъ Мѣстодеканъ и парохъ въ Кривѣмъ, Николай Дужницкій парохъ въ Сороцку, Михаилъ Чачковскій парохъ въ Товетѣмъ, Корнилій Монцѣбовичъ парохъ въ Калагарѣвцѣ.

Архіерейскій грамоты похвальнй зъ правомъ уживаня вѣдзнанъ крылошаньскихъ отримали ОО.:

Володимиръ Коновалець парохъ въ Малеховѣ, Николай Копаць парохъ въ Бѣлѣмъ Камени, Левъ Тарнавскій парохъ въ Пѣдлѣю, Михаилъ Яцковскій префектъ дух. Семинаріи, Корнилій Малишевскій парохъ въ Грималовѣ, Іосифъ Ганкевичъ парохъ въ Красѣмъ, Тома Мелешкевичъ парохъ въ Вѣкнѣ, Теофанъ Куницкій парохъ въ Орѣховцяхъ, Ювиналь Луцкы парохъ въ Пѣванцѣ гнилой, Филиппъ Курбаець парохъ въ Скалатѣ старѣмъ, Яковъ Шидловскій парохъ въ Старомѣщинѣ.

Архіерейскій грамоты похвальнй отримали ОО.:

Іоанъ Билинскій парохъ въ Илавчу, Іоанъ Рейтаровскій парохъ въ Остаю, Корнилій Мандичевскій парохъ въ Турѣвцѣ, Антоній Копертинскій парохъ въ Денисовѣ, Іоанъ Заулякъ парохъ въ Рожискахъ, Емиліанъ Мальчинскій парохъ въ Луцѣ малой, Климентій Слюзаръ парохъ въ Колодѣвцѣ, Корнилій Слюзаръ парохъ въ Буцкагахъ, Володимиръ Винярескій парохъ въ Иванѣвцѣ, Григорій Дяковъ парохъ въ Жеребкахъ, Дмитрій Кельонжекъ парохъ въ Кокосинцахъ, Іосифъ Филиповичъ сотрудникъ въ Старомѣщинѣ, Володимиръ Куницкій сотрудникъ въ Камянагахъ, Іоанъ Клишъ сотрудникъ въ Илавчу, Стефанъ Мохнацій бывший сотрудникъ въ Боркахъ малыхъ.

Ординаріатскимъ Комисаремъ школьнымъ для деканата Львѣвского именованъ:

О. Апталь Билинцевичъ парохъ Знесѣвн, по увольненю на власну просьбу Всч. о. Порфирія Бажаньского.

Сотрудництва отримали ОО.:

Романъ Березовскій въ Володимирцахъ, Володимиръ Барановскій новопост. пресвитеръ систем.сотр. въ Золотникахъ, Антоній Онуферко новопост. пресвитеръ въ Боркахъ малыхъ, Николай Гошовскій новопост. пресвитеръ въ Незнановѣ, Володимиръ Тисовскій новопост. пресвитеръ систем. сотр. въ Настасовѣ, Іоанъ Пачовскій новопост. пресвитеръ систем. сотр. въ Товетѣмъ зъ придѣленемъ до Сорокъ ad Дубѣвцѣ.

Завѣдательства отримали ОО.:

Романъ Зарицкій въ Кривѣмъ, Діонизій Майковскій новопост. пресв. въ Лѣвникахъ.

Въ пропозиціи умѣщенъ ОО.:

въ Пѣдднѣстряны: 1) Андрей Одѣжинскій, 2) Володимиръ Глѣбовицкій.

Презенты отримали ОО.:

Николай Поджарко на Дѣдилѣвѣ, Іосифъ Бандира на Голдовичѣ, Николай Пясецкій на Чижикѣвѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаднае ся на канон. институцію ОО.:

Евстахій Нижанковского на Голобутѣвѣ, Теодора Пайкуша на Зарубинцѣ.

До канон. институціи на мѣсяць Мартъ вѣзванъ ОО.:

Евстахій Нижанковскій на Голобутѣвѣ, Теодоръ Пайкушъ на Зарубинцѣ.

Декретъ увольненя вѣдъ испыту конкурсового парох. отримали ОО.:

Іосифъ Краснопера парохъ въ Скорикахъ, Іоанъ Насальскій парохъ въ Ладанцяхъ, Іоанъ Завадовскій парохъ въ Увино, Антоній Целевичъ, парохъ въ Лозинѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво повѣдомило Митр. Консистоїю, що Выс. ц. к. Міністерство вѣроисп. и просвѣты асигнувало плату зъ фонда рел. для частныхъ сотрудникѣвъ:

въ Грабѣвцяхъ и Незнановѣ на 1 рѣкъ.

Рукоположенй зѣстали слѣдующй кандидаты стану духовного:

Володимиръ Барановскій, Николай Гошовскій, Діонизій Майковскій, Антоній Онуферко, Іоанъ Пачовскій и Володимиръ Тисовскій.

Декретъ на тымчасового катихиту въ школахъ выдѣловыхъ въ Золочевѣ
отримавъ:

О. Петро Нижанковскій.

Власть binandi одержали ОО.:

Парохъ и сотрудникъ въ Яричовѣ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

пар. св. Архангела въ Станиславчику, філ. св. О. Николая въ Монастырку, пар. св.
М. Параскевіи въ Книжодуцѣ, філ. Воздвиженія Господняго въ Побчи.

Брацтва тверезости зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

пар. Преображенія Господняго въ Сколѣмъ, пар. Пресв. Тройцѣ въ Шляхтинцяхъ,
філ. св. Архангела Михаила въ Лозовѣй.

Вѣдпусть на всегда отримала церковь:

Св. О. Василя Вел. въ Довгѣмъ дек. Калуского.

Престоль упривилеованый на всегда отримала церковь:

Духовнои Семинаріи у Львовѣ.

Функціонеръ канцелярійни Митр. Консистоіи П. П. Левъ Деконскій и Иванъ
Леонтовичъ зложили по приказу Ихъ Высокопреосвященства присягу, що
будуть урядову тайну свято хоронити, а имено „не будуть никому уря-
дovýchъ Консесторскихъ актѣвъ выдавати, ни тѣже къ повзятію изъ нихъ
вѣдомостей пред'являти, ни ихъ содержане сообщати.“

НЕКРОЛЬОГІЯ.

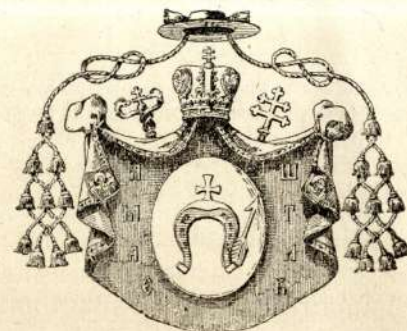
О. Антоній Кучинскій Ч. Св. В. В. померъ въ Краснопуци д. 9. Серпня 1901.
О. Антоній Слоневскій, парохъ Кривого, померъ д. 20. грудня 1901.
О. Григорій Дичковскій, парохъ Львеникъ, померъ д. 6. сѣчня 1902.
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Духовенства.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальни Вѣдомости

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 12. марта.

Ч. IV.

Ч. 18.

Митрополитальный Ординаріатъ отримавъ на желаня
выслани

Святѣйшому Отцу

ПАПѢ ЛЬВУ XIII.

по поводу **25-лѣтнего Юбилея Понтифика-**
ту слѣдуючу вѣдповѣдъ:

Святѣйшій Отець принявъ дуже радо
благожеланя и заявленя привязаня
Священства и народа и удѣляе **Всѣмъ**
зъ наибольшою любовію благословенія.

Маріанъ Кардиналь Раттолля.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

Ч. 19.

Ч. 1338. — Ваглядомъ предплати на АЕпарх. Вѣдомости.

Пригадує ся Всч. Духовенству, що предплата на АЕпархіяльний Вѣдомости за рѣкъ 1902 выносить 2 кор. 50 сот., котру то квоту належить найдалше до **15. цвѣтня с. р.** посредствомъ дотычныхъ Урядовъ деканальныхъ тутъ надѣслати.

При томъ завзываютъ ся Всч. Настоятель деканатѣвъ до стягненя и тутъ присланы въ томъ же самѣмъ реченци всѣхъ залеглостей за АЕпархіяльний Вѣдомости зъ попередныхъ лѣтъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 20.

Ч. 7839/01. — Розписує ся конкурсъ на одну стипендію зъ фундаціи Михаила Бѣлецкого.

Въ цѣли наданя одной стипендіи фундаціи б. п. Михаила Бѣлецкого, бувшого пароха въ Городку для учениковъ гимназіальныхъ гр. кат. обряду назначеной въ рѣчній квотѣ 300 кор. (150 зр.) розписує ся конкурсъ зъ реченцемъ до **10. лат. Цвѣтня 1902 р.** При наданю сей стипендіи мають пѣсля волѣ фундатора узгляднити ся передовѣмъ на слѣдники Іоана Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Завадцѣ и Василя Бѣлецкого, б. гр. кат. пароха въ Дубѣвцяхъ.

Убѣгатель довжинъ свои прошеня заосмотреній въ метрику крещеня, свѣдоцтво убожества и шкѣльне зъ послѣдного курсу, а възглядно такожъ въ документи доказуючій сродство зъ згаданымъ Іоаномъ Бѣлецкимъ и Василямъ Бѣлецкимъ, управняюче до першенства при наданю стипендіи, посредствомъ дотычної Дирекціи гимназіальной въ выше сказанѣмъ реченци подати до тутешной гр. кат. Митроп. Консистеріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. лютого 1902.

Ч. 21.

Ч. 1697. — Въ справѣ высылки пѣдручника: „Збѣръ приписѣвъ.“

Зъ причины, що АЕпарх. Вѣдомости, якъ то выказали послѣдній реклямаціи, не доходятъ до Урядовъ парохіяльныхъ — выслано пѣдручникъ И. Корженевского: „Збѣръ приписѣвъ“ до Урядовъ деканальныхъ для дорученя Урядамъ парохіяльнымъ и то въ такѣмъ числѣ примѣрниковъ, кѣлько дот. деканатъ числятъ самостояньныхъ душпастьрскихъ посадѣ.

О томъ завѣдомляє ся Всч. Уряды Декан. додатково до тут. зарядженя зъ 3/2 1902 ч. 908 въ ч. III. стр. 13. АЕп. Вѣдом. зъ р. т. ого-

лошеного зъ поновнымъ вѣзванемъ до дальшого поступленя пѣсля тогоже зарядженя.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. марта 1902.

Ч. 22.

Ч. 1453. — Поручаютъ ся „духовныи упражненія“ о. Курилла.

Парохъ въ Мацинѣ великѣй коло Горлицъ Епархіи Перемыской Всч. о. Василий Курилло выдавъ невеличку брошурку о 69. сторонахъ а 7. розмышленіяхъ пѣдъ заголовкомъ: „Духовныи упражненія или реколекціи, пѣдручникъ для побожного чтенія а и до мисійныхъ наукъ для парохіянъ серія I., на пѣдставѣ найлучшихъ пѣдручникѣвъ и душпастьрской практики.“

Зъ уваги, що помянута брошура уложена пѣсля методы знаного у насъ въ переводѣ церковнѣмъ, но уже вычерпаного. Avancin-a а написана, зъ малыи выимками на пр. стор. 31. стих. 13. ясно, популярно, плавно и до серця промавляюче — поручає ся ви, на прошене автора, якъ Всч. клирови такъ и вѣрнымъ нашої АЕпархіи яко весьма полезне чтеніє духовне.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. марта 1902.

Ч. 23.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митрополитальная Консистерія розписує на конкурсъ пѣдъ днемъ 22. лютого 1902 зъ реченцемъ до дня 19 цвѣтня 1902 слѣдуючій парохіи:

- Ч. 1295. — **Гаѣ**, декан. Яричѣвского, наданя приватного.
 Ч. 1399. — **Городиславичѣ**, декан. Бобрецкого, наданя приватного.
 Ч. 1487. — **Рожнятовѣ**, декан. Перегиньского, наданя фундаціи Станислава гр. Скарбка.
 Ч. 1512. — **Покрѣвцѣ**, декан. Стрыйского, наданя приватного.

II.

Ч. 1901. — **Розписує ся конкурсъ на посаду натихита въ выдѣловѣй школѣ мужескѣй въ Теревовли.**

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Теревовли розписала пѣдъ д. 6. лютого 1902 до ч. 185 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 3-кля-

совой школѣ выдѣловой мужеской злученой зъ 4-класовою школою народною въ Теревовли, зъ квалификаціею до школѣ выдѣловыхъ. До той посады привязані суть поборы II. класы платѣ.

Священники убѣгающі сѧ о тую посаду мають внести належито удокументовані подані посредствомъ своеи настоятельной власти до дня **15. цвѣтня 1902** до ц. к. окружной Рады школѣной въ Теревовли.

Тое подае сѧ Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости, зъ покликомъ на постановленіе Митрополитальной Ординаріята зъ д. 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕпарх. Вѣдом. ч. 1. зъ 1902.)

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

III.

Ч. 1902. — **Оголошуе сѧ конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клас. школѣ въ Калуши.**

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Калуши розписала подѣ д. 10. лютого 1902 до ч. 338 конкурсъ въ цѣли стаго замѣщеня посады гр. к. катихита въ 6-класовой школѣ мужеской въ Калуши зъ обовязкомъ учти религіи такожь въ тамошней школѣ женеской. — До той посады привязані суть поборы III. класы платѣ по мысли арт. 11. уставы школѣной зъ дня 6. ляннѧ 1899. (В. зак. и розп. кр. ч. 85.)

Священники убѣгающі сѧ о тую посаду мають свои належито удокументовані подані внести посредствомъ своеи настоятельной власти до высше сказаной ц. к. окружной Рады школѣной найдальше до дня **15. цвѣтня 1902.**

Тое подае сѧ Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

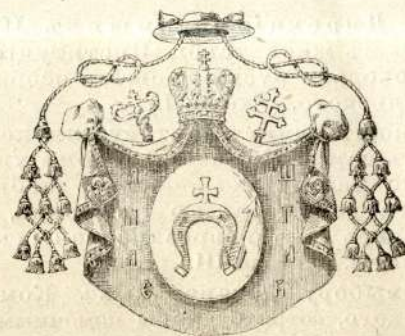
Львѣвъ, дня 11. марта 1902.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. марта 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльний ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 17. марта.

Ч. V.

Ч. 24.

Ч. 6830. — Оголошуе сѧ Ухвалы Вѣдпоручникѣвъ Веч. Клира повзяті на Загалныхъ Зборахъ фонда вдов-сирот, а одобреніи ВПреосвящен. Ординаріатомъ.

Реасумуючи весь выслѣдъ обрадѣ Вѣдпоручникѣвъ деканальныхъ на Загалныхъ Зборахъ въ дѣлѣ вдовичо-сиротиньского фонда Архіепархіяльного — якъ се мѣститъ сѧ въ одвѣтнѣмъ протоколѣ зъ дня 12. и 13. вересня м. р. — Митрополитальной Ординаріатъ подае симъ до вѣдомости всего Веч. Духовенства Архіепархіяльного, що зъ вѣсѣхъ на тыхъ Зборахъ повзятыхъ загалныхъ XIV. Ухвалъ одобряе и згаджае сѧ:

1) На ухвалу, щобы грошѣ бѣжучій фонда вдовичо-сиротиньского умѣщувані були въ рускихъ Институціяхъ финансовыхъ, зъ увзглядненемъ при томъ постановы Статута Товариства запомоги нашихъ вдовъ и сирѣтъ. (Ухвала II.)

2) на анкету изъ 5. слѣдующихъ членѣвъ именно: Крылошанина, Декана и Пароха Архикатедрального О. Мартина Пакѣжа и оо: Стефана Городецкого зъ Вербиловець, Теодора Цегельского зъ Струсова, Володимира Ганицкого зъ Рудна и Иосифа Фолиса зъ Скнилова, котра мае подприняти вступній работы, щобы въ

порозумѣнню зъ Дирекціями иншихъ Институцій заныти ся введенемъ въ житє такой Институціи руской, въ котрой можна бы льговати рускій грошѣ, а особенно грошѣ фонда вдовичо-сиротиньского. (Ухвала I.)

3) щобы запровадити книгу контову для поодинокихъ личностей, а то такъ въ самой Комисіи фондомъ управляющей, якъ такожь всюда и по Деканатахъ — такожь щобы занявъ ся хто зъ Священства за ремунацією зъ фонда, выдобрѣтъ зъ актѣвъ всѣхъ дотеперь еще невреализованныхъ Реверсѣвъ або Декларацій на уплаты. (Ухвала III.)

4) на ухвалу выбору деканальныхъ Комисарѣвъ фонда вдовичо-сиротиньского, котры были бы помѣчными Деканамъ при збираню даткѣвъ (Ухвала IX.) и на тоє Митр. Ординаріятъ поскоривъ уже п. д. 14. вересня 1901 зъ одвѣтнымъ завозванемъ и поученемъ до всѣхъ Веч. Урядѣвъ деканальныхъ.

5) щобы кождый Священикъ вѣдсылающей грошѣ до фонда за чекомъ почтовой касы завѣдомлявъ о томъ рѣвночасно дотычній Урядъ деканальный, а взглядно Комисаря деканального для справъ фонда (Ухвала XI.)

6) що — дотычно даткѣвъ надзвычайныхъ — Соборчики деканальный мають право рѣшати, хто зъ кондеканальныхъ зягає зъ уплатою по причинѣ неможности, а хто зъ злои волѣ. Першимъ можъ бы удѣлити полекшенє въ уплатѣ, а що до другихъ зволити Митрополичій Ординаріятъ ужити все строгости по усмотреню конечній. Що до даткѣвъ звычайныхъ знова, то при того рода рестаціяхъ мають Деканы и вѣдносительній Комисарѣ доминати ся часто и при кождѣмъ случаю, а если бы котрый зъ упѣрно зягающихъ занимавъ яке становиско почетне въ Брархїи або бувъ вѣдзначеный, то просити ся о вѣдобранє такого становиска або вѣдзакки, а поки що о Листѣ Пастырскій въ той справѣ. (Ухвала XII.) — въ томъ взглядѣ тоже на теперь здѣлано разомъ зъ постановленемъ Ухвалы IX. —

7) що — згѣдно зъ тымъ, що постановлено въ §. 3. Статута Товариства запомоги — почавши вѣдъ р. 1902 мають уплачувати ся до фонда:

а) звычайній датки пѣсля стоны процентовой $2\frac{1}{2}$ (два и пѣтъ) вѣдъ ста конгруи побиранио и личныхъ добавокъ —

б) изъ даткѣвъ надзвычайныхъ только
за женитьбу зъ свѣтскою 400 кор.
и за увѣльненє вѣдъ конкурсу 60 кор.
а прочій якъ дотеперь (Ухвала XIV).

Дальше приймає Митроп. Ординаріятъ яко пожаданє желанє къ можливому побѣльшеню фонда — бо зъ статутомъ оного погодити не дасть ся — постанову, щобы такожь и Крылошанє Капи-

тулы Митрополитальной причиняли ся якими датками рѣчными добровѣльными къ фонду. (Ухвала IV.)

а яко директиву для себе: 1. къ §. 10. Статута ухваленый додатокъ — щобы, мѣсто власной личности Митрополита, не бувъ поставлений Предсѣдателемъ загальныхъ Зборѣвъ анѣ Предсѣдатель Комисіи управляющей фондомъ, анѣ котрый будь членъ тоиже Комисіи (Ухвала V.)

2. щобы — за §. 27. Статута мѣсто взбороненой выплаты всеи або части запомоги звычайной — выплачувати тымъ, котры згосыта ся яко занымавший ся лѣченемъ и похоронами вдовы, за добромѣнемъ Клира кондеканального, одвѣтну запомогу зъ прелиминованныхъ грошей на запомогу надзвычайну. (Ухвала VII.)

наконецъ приймає — въ доповненє §. 29. Статута — постанову, що катихитѣвъ шкѣлъ народныхъ и выдѣловыхъ пѣдъ взглядомъ уплатъ рѣчныхъ къ фонду зрѣвнує ся зъ Сотрудниками парохїяльными (Ухвала VIII.) и

радо застосуетъ ся до высказаного желаня, щобы по 40. лѣтахъ душпастврской службы дотычній лица не были обязательны уплачувати звычайній датки къ фонду. Если — въ мысль давнѣйшого Статута §. 5. — они до того часу все уплачували и не зѣстали зъ нїякими недоплатами къ фонду. (Ухвала XIII.)

Дотычно ухвалъ для поодинокихъ личностей одобряє Митрополитальный Ординаріятъ желаня, щобы

1.) О. Іоану Редкевичу, проповѣднику Архикадральному за проваждєнє касы головного фонда дати на писемѣ абсолюторію.

2.) роздати 110 кор. одноразовыхъ надзвычайныхъ за поможъ для пяти вѣдѣвъ священничихъ убѣгающихъ ся о туюжь.

3.) вѣдмовити прошеню дотычного уряду парох. о пожичку зъ фонда пѣдъ даными условиями на будову Церкви въ Потоцѣ деканата Рогатиньского — такожь

4.) вѣдмовити прошенямъ оо. Іоана Карановича и Іосифа Яросевича о увѣльненє вѣдъ уплаты належачихъ ся вѣдъ нихъ даткѣвъ до фонда.

Вѣднці засѣданя Зборѣвъ послѣдовавъ якъ звычайно выборъ Членѣвъ Комисіи, тых же заступникѣвъ и функціо парѣвъ касы головнои.

Членами Комисіи выбранї:

Крылошанинъ капитульный Впр. о. Теодоръ Пюрко, оо. Іларїи Пачовскій деканъ и парохъ зъ Пиколовичъ, Аиталь Билиневичъ парохъ Знесѣня, Володимиръ Ганицкій парохъ Рудна, Симеонъ Заяць парохъ Ходорова и почет. крылош. парохъ Львѣвскій о. Теофилъ Па-

вликбвъ—сей послѣдний принявшій своѣй выборъ только на усилене на-
магане Зборбвъ, для старческой немочи выразно подѣ условіемъ, що
трудити ся буде доки сила стане.

Заступниками выбрані:

ОО. Корнилій Сениль парохъ Бережницѣ королѣвской и Иоанъ
Давидовичъ сотрудникъ при львбвскбй Церквѣ Успенскбй.

Касіеромъ выбранный о. Д-ръ Гаврилъ Крыжановскій Архивате-
дральный Проповѣдникъ и канцлеръ консисторскій, контролѣромъ
выбранный: о. Михаилъ Туписъ, а секретаремъ о. Теофиль Бобике-
вичъ, оба Викаріи Архиватедр.

И выборъ сей такожъ пріймае и одобряе Митрополитальный
Ординаріятъ.

Водъ Митрополитального Ординаріятъ.

Львбвъ, дня 29. сѣчня 1902.

Ч. 25.

Ч. 662. — Оголошують ся поновно приписы дотычачі практикъ религійныхъ молодѣжи
католицкой въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ.

В.ц.к.краева Рада шкбльна обвѣстила въ ч.3. „Денника урядового“ зъ
дня 15. сѣчня 1902 Обвѣжникъ до всѣхъ Радъ шкбльныхъ и Зарядбвъ
всѣхъ шкблъ народныхъ звичайныхъ и выдѣловыхъ, въ справѣ ре-
лигійныхъ практикъ молодѣжи шкбльной вѣроисповѣданія католицко-
го, слѣдующого содержания:

Въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. септня 1901 р. ц. к.
Рада шкбльна краева оголосила поновно „Приписы, дотычачі рели-
гійныхъ практикъ ученикбвъ и ученицъ религіи рим. катол. въ
школахъ народныхъ,“ выданіи розпорядженемъ зъ дня 22. лютого
1893 до ч. 2111. — Приписы тіи выданіи суть для тыхъ шкблъ, котрыхъ
фреквенція, о скблько она дотычить дѣтей католицкихъ, есть що-до
обряду больше-меньше однообразна и належить до обряду латинь-
ского, прото они мають застосоване въ слѣдующихъ округахъ твори-
чихъ серію А): 1. Бѣла, 2. Бохня, 3. Бжеско, 4. Хпанбвъ, 5. Домбро-
ва, 6. Кольбушова, 7. Кракбвъ мѣсто, 8. Кракбвъ округъ замѣскій, 9.
Лиманова, 10. Мѣлецъ, 11. Мысленицѣ, 12. Ниско, 13. Пильзно, 14.
Подбурже, 15. Ронцицѣ, 16. Стрижбвъ, 17. Тарнобрагеъ, 18. Тарнбвъ,
19. Вадовицѣ, 20. Величка, 21. Живецъ. Рбвножь обвязують они въ
округахъ: 22. Новыйторгъ и 23. Решбвъ, зъ вылученемъ тыхъ мѣ-
щевостей, въ котрыхъ есть значне число дѣтей обряду грецко-като-
лицкого и въ котрыхъ суть уряды парохіальный того обряду.

Для округбвъ, въ котрыхъ молодѣжь католицка шкблъ народныхъ
есть що-до обряду мѣшана, такожъ для вылученыхъ повышимъ озна-

ченемъ мѣщевостей округа Новоторжского и Решбвского, выдано и
розбслано розпорядженемъ зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р.
1895 окремі „Приписы, дотычачі религійныхъ практикъ католицкой
религіи обряду латиньского и грецкого въ школахъ народныхъ звы-
чайныхъ и выдѣловыхъ,“ уложеніи въ порозумѣню зъ церковными
властями обохъ обрядбвъ. Понеже водъ часу выдана тыхъ приписбвъ
прибуло много шкблъ новыхъ, котріи ихъ не посѣдають, прото ц. к.
Рада шкбльна краева обвѣщае такожъ и тіи приписы въ нынѣшнбмъ
числѣ „Денника урядового“ поновно. Приписы тіи обвязують въ
слѣдующихъ округахъ творячихъ серію В): 1. Львбвъ мѣсто, 2. Львбвъ
округъ замѣскій, 3. Бббрка, 4. Богородчаны, 5. Борщбвъ, 6. Броды,
7. Бережаны, 8. Бучачъ, 9. Цѣшанбвъ, 10. Чорткбвъ, 11. Добромиль,
12. Долина, 13. Дрогобичъ, 14. Городокъ, 15. Городенка, 16. Гусятинъ,
17. Ярославъ, 18. Яворбвъ, 19. Калущъ, 20. Камѣнка Струмилова, 21.
Коломыи, 22. Косбвъ, 23. Лѣско, 24. Мостиска, 25. Надвбрна, 26. Пе-
ченѣжинъ, 27. Подгайцѣ, 28. Перемышль, 29. Перемышляны, 30. Рава,
31. Рогатинъ, 32. Рудки, 33. Самббръ, 34. Санокъ, 35. Скалатъ, 36. Сня-
тинъ, 37. Сокаль, 38. Станиславбвъ, 39. Старый Самббръ, 40. Стрый,
41. Тернопблъ, 42. Товмачъ, 43. Теревовля, 44. Турка, 45. Залѣщики,
46. Збаражъ, 47. Золочбвъ, 48. Жовква, 49. Жидачбвъ.

Слѣдуючі округи становлять переходъ межі округами серіи А)
и округами серіи В), яко округи серіи С): 1. Березбвъ, 2. Горлицѣ,
3. Гриббвъ, 4. Ясло, 5. Кросно, 6. Ланьцутъ, 7. Новый Санчъ, 8. Пе-
реворскъ.

Въ округахъ серіи С) розгляне Рада шкбльна окружна вбдноше-
ня кождою поодинокю школы и рѣшитъ, чи въ тбй школѣ мають
обвязувати „Приписы“ зъ дня 22. лютого 1893 до ч. 2111, обвѣщени
въ ч. 31. „Денника урядового“ зъ дня 28. септня 1901, чи „Приписы“
зъ дня 24. лютого 1896 до ч. 18.595 зъ р. 1895, обвѣщени въ ч. 3.
„Денника урядового“ зъ дня 15. сѣчня 1902.

Вбдносий ухвалы мають запасти на повнбмъ засѣданю Рады
шкбльной окружной въ присутности представителѣвъ обохъ обрядбвъ
католицкихъ и мають бути закомуникованіи обостороннимъ Ордина-
ріятамъ. Въ тойже самыи способъ поступать такожъ ц. к. Рады шкбль-
ной окружной въ Решовѣ и въ Новбмторѣ, означаючи тіи школы, въ
котрыхъ мають бути застосованіи „Приписы“ зъ дня 24. лютого 1896
до ч. 18.595.

Приписы

дотычачі религійныхъ практикъ религіи католицкой обряду латиньского
и грецкого въ школахъ народныхъ звичайныхъ и выдѣловыхъ.

(Ц. к. Радою шкбльною въ порозумѣню зъ Пресв. Ординаріятми гр.
и рим. кат. обряду рѣшенемъ зъ д. 24. лютого 1896 до ч. 18.595 вы-
даніи и въ ч. 3. „Денника урядового“ ц. к. Рады шк. краевой зъ д.
15. сѣчня 1902 поновно обвѣщени.)

§. 1.

Наука шкóльна зачинаєсь и кóнчить ся кожного дня короткою молитвою. По молитвѣ належить пóсля можности вóдспѣвати зъ молодежю одну або двѣ стрóчки набожной пѣсни. До той цѣли могутъ служити лишъ такі молитвы и пѣсни, котрѣ суть одобренїи и порученїи дотычною властію духовною.

Порядокъ молитовъ и пѣсень уложить зъ початкомъ шкóльного року катихитъ, взглядно душпастьрь (взглядно катихиты и душпастьрь обохъ обрядóвъ) въ порозумѣню зъ управителемъ школы, а въ школахъ больше-клясовыхъ въ порозумѣню зъ конференцію збору учительскогого.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньскогого и грецкого, належить при укладаню молитовъ и пѣсень мати належитый взглядъ на тоє, щобы дѣти обохъ обрядóвъ мали способнóсть вóдмвляти молитвы и спѣвати пѣсни приписанїи ихъ властивыми духовными властями.

Порядокъ молитовъ и пѣсень має бути помѣщенный на мѣсци виднóмъ въ кождой школѣ, а въ школахъ больше-клясовыхъ въ кождой клясѣ.

§. 2.

Доки дѣти не умѣють добре молитовъ приписаныхъ, мають вóдмвляти ихъ голосно всѣ разомъ за учителемъ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньскогого и грецкого, буде учитель вóдмвляти зъ такими дѣтьми то молитвы приписанїи духовною властію римско-католицкою, то молитвы приписанїи властію духовною греко-католицкою, и буде спѣвати то одной то другой пѣсни набожной.

При вызначуваню числа молитовъ и пѣсень, котрѣ учитель то пóсля приписóвъ одного, то пóсля приписóвъ другого обряду въ протягу тыжня має зъ всѣми учениками вóдмвити, взглядно вóдспѣвати, належить всегда приноровляти ся до числа ученикóвъ одного и другого обряду на кождóмъ степені науки и въ кождой клясѣ. Въ кождóмъ случаю належить памятати о тóмъ, щобы що-найменше три разы въ тыжни вóдмвлялись молитвы и спѣвали ся пѣсни пóсля того обряду, до котрого належить меньшóсть дѣтей.

Коли дѣти уже добре умѣють молитвы, тогда мають ихъ вóдмвляти по черзѣ, и то въ той способѣ, що одно зъ дѣтей, на котре припадає черга, вóдмвляє молитву голосно, а другїи молятъ ся за нимъ по тихо.

Кождой дитинѣ свобóдно вóдмвляти приписану молитву въ тóмъ языкѣ, въ якóмъ она молисть ся въ домѣ родительскóмъ. Въ тóмъ взглядѣ учитель не може дѣлати на дѣти нїякого силованя, анѣ не свобóдно ему впливати на нихъ якими небудь представленими.

Въ школахъ, котрѣ посѣщають ся дѣтьми обохъ обрядóвъ, буде обовязкомъ учителя цѣлымъ своимъ поведенємъ объявляти належите поважане для обохъ обрядóвъ и тоє почитане зацѣпляти въ сердцахъ молодѣжи.

§. 3.

Шкóльный рóкъ розпочинаєсь и кóнчить ся торжественнымъ Богослуженємъ.

На початку шкóльного року промовить катихитъ, взглядно душпастьрь до молодѣжи, пригадуючи єи обовязки християнскїи и шкóльныи, и захоочуючи ю до пильности, послуху и доброго веденя себе въ школѣ и по-за школою. — На кóнці року при случаю Богослуженя благодарственного побудить катихитъ, взглядно душпастьрь, въ вóдповѣднóй промовѣ молодѣжь до вдячности къ Богу и учителямъ и пригадає, якъ шкóльный дѣти довязнїи себе вести въ часѣ вакацій.

Де въ одной парохїи єсть одна або бóльше церквей дочерныхъ и бóльше шкóлъ народныхъ, тамъ душпастьрь въ порозумѣню зъ управителемъ каждой школы вызначить, коли торжественне Богослужене для шкóльной молодѣжи має вóдбути ся въ кождой до єго парохїи належачой церквѣ.

Въ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти обряду латиньскогого и грецкого, належить точно перестерѣгати той засады, що Богослуженя вóдбуваючїи ся на початку и на кóнці року шкóльного мають вóдправити ся того самого дня для ученикóвъ обохъ обрядóвъ.

Если бы въ тыхъ школахъ зъ якихъ небудь причинъ для молодѣжи одного зъ тыхъ обрядóвъ торжественне Богослужене не могло бути вóдправлене, то молодѣжь тотя возьме участь въ Богослуженю вóдправляючóмъ ся для молодѣжи другого обряду.

Въ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ нема нѣ церкви гр. кат., нѣ костела лат. и де зъ того поводу вóдправлене торжественного Богослуженя єсть невозможнымъ, розпочинаєсь и кóнчить ся шкóльный рóкъ торжествомъ шкóльнымъ, котрого порядокъ уложить душпастьрь въ порозумѣню зъ властями шкóльными.

§. 4.

Въ школахъ, маючихъ осóбныхъ катихитóвъ, молодѣжь шкóль на обовязана єсть каждой недѣлѣ и каждого свята въ цѣлóмъ роцѣ шкóльнóмъ, такожъ въ буднїи дни почавши вóдъ 1. до 31. вересня и вóдъ 1. мая до кóнці року шкóльного ходити пóдъ надзоромъ учительвъ школы на Богослужене.

Той самый порядокъ має впровадити ся, о скóлько можна, въ всѣхъ мѣсцевостяхъ, въ котрыхъ тому не стоять на перепонѣ вóдношеня парохїяльнїи або за велике вóддалене школы вóдъ церкви.

Часть и порядок Богослужения означить душпастврь въ порозумѣннѣ зъ заридомъ школы, при чомъ уважати належити на то, щобы вѣдси не повставали нѣ жадна перепона въ Богослуженю парохіальномъ, анѣ нарушене затверженого властями школьными подѣлу годинъ науки, анѣ укорочене назначеного въ плянахъ науки вымѣру часу.

Въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ молодѣжи школьной не можливимъ естъ ходити на Богослужене зъ поводу вѣддалени школы вѣдъ церкви або зъ поводу, що школа не має особного катихита а священники парохіальни не могутъ вѣдправляти окремой св. Литургіи для молодѣжи школьной, або хотай школа и має особного катихита, но катихитъ назначеный для кѣлькохъ школъ, може лишъ для молодѣжи одной школы вѣдправляти Богослужене, буде такъ священникъ учащій въ школѣ религіи, явъ и управитель школы заохочувати молодѣжь, особенно старшу, щобы по крайній мѣрѣ въ Недѣлѣ и Свята разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохіальномъ.

§. 5.

Вѣдъ обовязку ходити на спѣльнѣ Богослужения належитъ увѣльняти будъ поодинокихъ учениковъ, будъто цѣлѣ вѣддѣлы, особенно дѣти найнизшихъ степенѣвъ науки, зъ причины слѣты, острого и студеного воздуха а недостаточного одѣня и обуви, злои дороги, небезпеченства епидемичныхъ болѣзней, а въ поодинокихъ случаяхъ такожь зъ причины болѣзни родичѣвъ и сродникѣвъ, вымагающей присутности дитины дома.

Таке увѣльнене дае въ высше наведеныхъ случаяхъ катихитъ, взглядно душпастврь въ порозумѣннѣ зъ управителемъ школы. Рѣвножь може священникъ зъ управителемъ школы за обостороннымъ порозумѣнемъ увѣльнити всю школу въ выимковыхъ случаяхъ вѣдъ участи въ Богослуженю, если зайдуть обставины, котры утрудняютъ участь молодѣжи въ Богослуженю.

Если бы мѣсцевѣ вѣдносны вымагали увѣльненя молодѣжи вѣдъ обовязкового спѣльного Богослужения на часъ довшій, тогда порозумѣе ся въ томъ взглядѣ оружна Рада школьна зъ вѣдноснымъ Ординаріятомъ Епископскимъ.

§. 6.

Въ день задушный и въ Середу попельцеву молодѣжь римско-католицка має подѣ надзоромъ учителѣвъ бути на Богослуженю присутною. Если же въ мѣсци нема костела, або иншій трудности мѣсцевѣ на участь молодѣжи въ томъ Богослуженю не позволяють, має учитель въ недостатку священника вѣдмовити въ тѣ дни молитвы дотычнымъ душпаствремъ всказанѣ. Въ оба тѣ дни молодѣжь школьна естъ вѣльна вѣдъ науки передполудневои.

Такъ само возьме старша молодѣжь гр.-католицка, если не заходятъ перешкоды въ §. 5. предвидженѣ, подѣ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженю вѣдправляваномъ въ навечеріе гр. кат. праздника Богоявленія Господного, а клясы, взглядно же степенѣ науки, котрыхъ дѣти будутъ въ томъ дни на Богослуженю присутні, мають вѣдъ годины 10. передъ полуднемъ бути увѣльненѣ вѣдъ науки школьной. — Въ субботу передъ Сошествіемъ св. Духа, яко въ дни посвяченомъ посля обряду гр. кат. памяти помершихъ, має молодѣжь того обряду подѣ надзоромъ учителѣвъ бути присутною на Богослуженю, если тое Богослужене вѣдправляе ся въ мѣсцевости, въ котрой естъ школа, а згаданѣ въ §. 5. трудности не стоять на перешкодѣ присутствованю молодѣжи. Въ такомъ разѣ буде школьна молодѣжь въ томъ дни увѣльнена вѣдъ науки передполудневои.

§. 7.

Въ праздникъ св. Покровителя парохіи (празникъ храмовый) молодѣжь школьна бере подѣ надзоромъ учителѣвъ участь въ Богослуженю, если мѣсцевѣ вѣдносны, значнѣйше вѣддалене вѣдъ церкви, лиха пора року, тѣснога церковного будынку або иншій трудности не стоять тому на перешкодѣ. День той має бути вѣльный вѣдъ школьной науки.

§. 8.

(Посля тексту оголошеного въ ч. 31. „Денника урядового“ ц. к. Рады школьной краевой зъ р. 1901).

День именинъ Ёго Величества т. е. 4. жовтня має въ всѣхъ школахъ, въ котрыхъ не заходятъ перешкоды провадити молодѣжь до церкви, обходити ся торжественнымъ Богослуженемъ. По Богослуженю має молодѣжь вѣдспѣвати Имнѣ народный.

День именинъ бл. п. цѣсаревой Єлисаветы т. е. 19. листопада має и въ будуче бути вѣльный вѣдъ науки школьной и въ томъ дни належитъ уряджувати торжественне Богослужене.

Въ дни нормальный Двѣрскѣ т. е. дни 28. червня яко въ навечеріе рѣчницѣ смерти бл. п. цѣсаря Фердинанда и дня 9. вересня яко въ навечеріе смерти бл. п. цѣсаревой Єлисаветы, довжна молодѣжь школьна взити участь въ поминальныхъ Богослуженияхъ въ мѣсцевѣй церквѣ.

§. 9.

Въ день именинъ Ёго Святости Папы и Епархіального Епископа має до школьныхъ молитовъ звычайныхъ додавати ся еще молитва за Папу а взглядно за Епископа.

§. 10.

Въ день св. Марка и въ дни крестнѣй молодѣжь римско-католицка бере участь въ процесіяхъ, вѣдбувающихся въ тѣ дни подѣ надзо-

ромъ учительвъ, если мѣсцеві вѣднѣ не стоятъ тому на завадѣ. Що до евентуального увѣльнюваня поодинокихъ клясъ або вѣдѣловъ або и цѣлыхъ шкѣлъ вѣдѣ участи въ процесіи, належитъ руководити ся постановленіями §. 5.

§. 11.

Въ процесіи на празникъ Божого Тѣла (Пресв. Евхаристіи) пѣсля обряду рим. и гр. кат. може шкѣльна молодѣжь брати участь, де то естъ въ звичаю и де на то позволяють вѣднѣ мѣсцеві. Такъ само може рим. кат. молодѣжь шкѣльна брати участь въ Вечерняхъ вѣдправляючихъ ся въ часѣ октавы (попраздненства) Божого Тѣла, однако зъ тымъ застереженемъ, що участь молодѣжки въ вечернихъ нѣ въ чомъ не нарушитъ приписаного подѣлу годинъ шкѣльныхъ.

§ 12.

Въ Свята Рождества Христоваго, на Новый Рѣкъ, въ Свята Великоднїи и Сошествїя св. Духа, а вглядно и Божого Тѣла пѣсля обохъ обрядѣвъ, такожъ въ празникъ Трехъ Царѣвъ и Стрѣтенїя (Очищенїя пресв. Богородицѣ) пѣсля обряду римско-кат. и въ празникъ Богоявленїя пѣсля обряду гр. кат. молодѣжь шкѣльна дотычного обряду естъ вѣльна вѣдѣ спѣльного Богослуженя. Однако катихиты и учитель доважнїи поучити и заохотити молодѣжь, щобы въ тї дни разомъ зъ родичами або опѣкунами брала участь въ Богослуженю парохїяльнѣмъ.

§ 13.

Въ школахъ вѣдѣловыхъ и въ тыхъ школахъ народныхъ звичайныхъ, котрї мають особныхъ катихитѣвъ, катихитъ естъ обовязанїи мати ексгорты для молодѣжки шкѣльной въ всѣ Недѣлїи и Свята нарочитїи, вынявши празники наведенїи въ §. 12. а то передъ або по спѣльномъ Богослуженю. На ексгорту обовязанїи ходити всѣ ученики и ученицѣ шкѣлъ вѣдѣловыхъ, а въ школахъ народныхъ звичайныхъ молодѣжь высшихъ клясъ, почавши вѣдѣ третого року науки.

§. 14.

Если школа мае особного катихиту, но катихитъ той будучи призначенемъ для кѣлькохъ шкѣлъ, лишъ для молодѣжки одной або двохъ шкѣлъ може мати ексгорту, такожъ де обовязки катихитѣвъ повнїать мѣсцевїи душпастирѣ, занятїи при парохїи, тамъ перечитае катихитъ, если парохїяльнїи обовязки не стануть ему на перешкодѣ, въ кожду суботу и въ навечерїе кождого Свята молодѣжки клясъ а вглядно степенѣвъ высшихъ почавши вѣдѣ третого року науки, Евангелїя припадаюче на день наступаючїи, и выяснивши значенє того же Еван-

гелїя, выпровадити вѣднѣ науки вѣры и моральности и вытолкуе обряды церковнїи.

На тую науку призначити управитель школы въ порозумѣню зъ катихитомъ вѣднѣ по часу въ подѣлїи годинъ, однако безъ укороченя часу призначеного въ плянѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ.

Часъ вызначенїи на тую науку вчисляє ся катихитѣ пѣсля приписаныхъ нормъ.

Въ всѣхъ иншихъ школахъ учитель, если получивъ мїсію вѣдѣ Ординарїату заступити катихита и уповажненє вѣдѣ окружной Рады шкѣльной, перечитае молодѣжки шкѣльной высшихъ клясъ, вглядно степенѣвъ вѣдѣ третого року науки почавши, кождої суботы и въ навечерїе кождого торжественного (нарочитого) Свята Евангелїе на слѣдуючїи день безъ всякихъ поясненїи, а въ навечерїе празникѣвъ Святыхъ житє Святого, и то зъ книжки одобреної властїю духовною и вѣдєнїемъ зъ молодежїю приписану на тую же Недѣлю а вглядно на той празникъ цѣнь церковну, а пѣсля обряду гр. кат. уставомъ приписанїи Тропарь.

Щобы же тоє могло вѣдбути ся безъ укороченя вымѣру часу призначеного въ плянѣ на науку поодинокихъ предметѣвъ, вызначити учитель, маючїи уповажненє до заступованя катихита, послѣдню годину въ суботу на науку религїи и подѣ конєць годины здѣлає, якъ выше указано.

§. 15.

Въ протягу року доважна католицка молодѣжь шкѣльна, маюча вѣднѣ приготєленє, приступати три разы до Св. Тайнъ, и то на початку шкѣльного року, передъ Великодними Святами и на концїи року шкѣльного.

По поводѣ приступованя шкѣльной молодѣжки до св. Тайнъ, належитъ дѣти цѣлой школы увѣльнити вѣдѣ науки шкѣльной на одно пополудне въ цѣли вѣдправляеня св. Сповѣди и на слѣдуюче передполудне въ цѣли принятїя св. Причастїя.

Заохочувати молодѣжь, щобы кромѣ тыхъ обовязковыхъ речєцѣвъ приступала приватно частѣйше до св. Тайнъ Покаянїя и Евхаристїи полишає ся катихитамъ зъ тымъ однако застереженемъ, що шкѣльна наука зъ того powodu не може дѣзнати укороченя.

Приготєванє молодѣжки до достойного принятїя св. Тайнъ вѣдбуває ся правильно въ годинахъ призначеныхъ на науку религїи. Если же въ дни, въ котрѣмъ молодѣжь має приступити до св. Сповѣди, пѣсля подѣлу годинъ не припадає наука религїи, тогды управитель школы призначити на тоє приготєванє послѣдню годину науки передполудневої. Управитель и учитель мають обовязокъ подчасъ Сповѣди и Причастїя надзорувати молодѣжь въ церквѣ.

Въ школахъ, котрї мають особныхъ катихитѣвъ, попередять Сповѣдь великодну вѣднѣ рєколєкцїи зъ початкомъ Страстного

тыжня. Іменно належить въ понедѣлокъ рано и по полудни и въ второкъ рано оповѣсти и обьяснити молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ або выголосити примѣненіи до вѣку и понятія той молодѣжи науки реколекційной, въ второкъ же по полудни приготовить молодѣжь до Сповѣди великодной. Де зъ взглядѣвъ на мѣсцевіи вѣдносини великодна Сповѣдь вѣдбувае ся передъ Страстнымъ тыжнемъ, тамъ попередати ю въ томъ случаю реколекціи вѣдбути въ высше сказанѣмъ порядку, а въ понедѣлокъ и второкъ Страстного тыжня наука шкѣльна буде вѣдбувати ся звичайнымъ порядкомъ.

Въ школахъ, котріи не мають особнихъ катихитѣвъ, перечитае учитель, если вѣдъ Епископского Ординаріату має уповаженне заступати катихита, на початку Страстного тыжня молодѣжи исторію Страстей Христовыхъ пѣсја підручника для шкѣль вѣдзначеного.

Въ цѣли вѣдзначена часу на вѣдповѣдне приготовленне молодѣжи, маючи приступити до першой Сповѣди або Причастія, тоже до евентуального принятія Тайны мвропомазанія або до вѣдправленія Сповѣди ювильейной, порозумѣе ся катихитъ зъ управителемъ школы, котрый подѣлае всякй до той цѣли змѣряючй улекшеня.

Часть для вѣдправленія Сповѣди и принятія св. Причастія має означити ся кождей разъ за спѣльнымъ порозумѣнемъ межи душпастиремъ а катихитомъ и управителемъ школы.

Обвѣщаючи поновно тіи приписы Веч. Клиру АЕпархіальному въ ч. VI. „АЕпархіальныхъ Вѣдомостей“ зъ дня 30. мая 1896 оголошеніи, зъ змѣною въ §. 8. по мысли рѣш. ц. к. Рады шкѣльной краевой зъ дня 16. серпня 1901 до ч. 16045 здѣланюю, Митрополитальній Ординаріатъ взымае такъ Веч. катихитѣвъ шкѣль народныхъ и вѣдѣловыхъ, якъ такожь Веч. душпастирѣвъ повнячихъ обовязки катихитѣвъ въ школахъ народныхъ, щобы що-до релігійныхъ практикъ въ реченыхъ школахъ придержувати ся точно нормъ въ тыхъ приписахъ поданыхъ. Тымъ же Веч. настоятелямъ парохій, котріи не суть заравомъ катихитами школы, а взглядно шкѣль находячихъ ся въ обрубѣ ихъ парохій поручае ся, щобы взглядомъ такихъ практикъ релігійныхъ, котріи для молодѣжи шкѣльной мають вѣдбувати ся въ церквѣ, зъ Богослужене, св. Сповѣдь, були всегда готові порозумѣти ся зъ дотычнымъ катихитомъ.

Дотычно молитвы, котрою наука шкѣльна має розпочинатись и кончатись, примѣчае ся, що въ клясѣ найнижшій може она бути обмеженою лишь на вѣдмовленне молитвы Господньої „Отче нашъ“ передъ наукою, а „Богородице Дѣво“ по науцѣ; въ клясахъ же высшихъ належить передъ молитвою Господньою вѣдмовляти або вѣдспѣвати еще коротку молитву до св. Духа „Царю Небесный“, а по закѣнченю науки по вѣдмовленю „Богородице Дѣво“ вѣдмовити або вѣдспѣвати молитвою „Подъ Твою милость прибѣгаемъ.“ або „Достойно

естъ.“ Чи и на котрыхъ степеняхъ науки мають кромѣ тыхъ молитвъ вѣдмовляти ся такожь молитвы спеціальной передъ наукою и по науцѣ, находячы ся въ молитвенникахъ, маючихъ Ординаріатске одобрене, позбѣстляе ся розсудженю катихита по засягненю мнѣнія дотычного учителя взглядно конференціи учачихъ въ дотычній шкѣль. При томъ пригадуе ся Веч. катихитамъ, що особенно ихъ обовязкомъ естъ уважати на то, щобы дѣти вѣдмовляючи молитву, вѣдмовляли ю зъ належитымъ скупленемъ духа и кожде еи слово вымовляли выразно и зъ правильнымъ наголосомъ.

Въ день именинъ Бго Святости Папы т. е. 11. цвѣтня нов. ст. має до молитвъ, котріи въ школахъ звичко вѣдмовляють ся, еще додавати ся молитва: „Спаси Господи свѣтѣйшого вселенського Архіерея Льва Папу Римского, и сотвори ему многая лѣта.“ Въ день же 13. грудня нов. ст. має ся до молитвы звичкой додавати: „Спаси Господи Преосвященного Архіепископа нашего Митрополита Андрея и сотвори ему многая лѣта.“ (§. 9.)

Веч Ординаріатскихъ Комисарѣвъ шкѣльныхъ обовязуе ся, щобы при визитаціяхъ шкѣль звертали свою особенну увагу на то, чи релігійніи практикы выконують ся пѣсја постановленъ повысшихъ приписѣвъ.

Додае ся, що докладного знаня тыхъ приписѣвъ буде выматати ся такожь вѣдъ кандидатѣвъ на катихитѣвъ шкѣль народныхъ и вѣдѣловыхъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 14. лютого 1902.

Ч. 26.

Ч. 1585. — Оголошуе ся реченець испытѣвъ квалификаційныхъ на катихитѣвъ до шкѣль вѣдѣловыхъ.

Испыты квалификаційніи кандидатѣвъ на катихитѣвъ до шкѣль вѣдѣловыхъ письменній и устній, вѣдбудуть ся въ дняхъ 30. цвѣтня и 1. мая 1902. Въ объемѣ сихъ испытѣвъ входятъ слѣдуючіи предмети:

- 1) Исторія библійна обохъ Завѣтѣвъ.
- 2) Наука вѣры христ. католицкой, въ объемѣ выложенѣмъ въ великомъ Катихисмѣ;
- 3) Етика католицка, въ такомъ же объемѣ.
- 4) Литургика гр. католицка.
- 5) Важнѣйшіи моменты зъ исторіи Церкви Христовой, зъ особеннымъ уваженнемъ исторіи Церкви гр. кат.
- 6) Педагогика.

Кромѣ того буде вѣдъ кандидатѣвъ выматати ся такожь докладного знаня обовязуючихъ приписѣвъ дотычачихъ релігійныхъ практикъ католицкой молодѣжи въ школахъ народныхъ и вѣдѣловыхъ.

Священики желаючи по́ддати ся высше сказаному испиту мають свои дотычній поданя внести до Митроп. Консисторіи до дня **15. цвѣтня** с. р. а дня 30-го цвѣтня о 8. годинѣ рано явити ся въ сад засѣдань Митрополитальной Консисторіи.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. марта 1902.

Ч. 27.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митрополитальная Консисторія розписує на конкурсъ подъ днемъ 13. марта 1902 зъ реченцемъ до дня 7. мая 1902 слѣдуючій парохіи:

Ч. 1703. — **Бужокъ**, декан. Олеского, наданя Конвенту Сестеръ Милосердія на Кленарѣ въ Краковѣ.

Ч. 1783. — **Звенигородъ**, декан. Бобрецкого, наданя приватного.

II.

Ч. 2046. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Бѣбрицѣ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ **Бѣбрицѣ** розписала подъ д. 21. лютого 1902 ч. 400 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Бѣбрицѣ. До той посады привязані суть поборы III клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899 (В. з. кр. ч. 81.). — Священики убѣгаючи ся о тую посаду мають удокументовані поданя посредствомъ своєї настоятельной власти до высше сказаной Рады окружной внести въ реченци до дня **20. цвѣтня 1902.** р.

Тое подає ся Веч. Архіепарх. Клиру до вѣдомости.

Львѣвъ, дня 15. марта 1902.

III.

Ч. 2047. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. окружна Рада школьна въ **Рогатинѣ** розписала подъ д. 13. лютого 1902 ч. 423 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религіи такожь въ 6-клясовѣй школѣ женскѣй. зъ поборами III клясы платъ зъ увзглядненемъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899. (ч. 81. В. з. кр.). Убѣгаючи ся о тую посаду священики мають дотычній удокументовані поданя внести посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. окружной Рады школьной въ Рогатинѣ до дня **30. цвѣтня 1902.**

Тое подає ся Веч. Клиру Архіепархіальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 15. марта 1902.

ХРОНИКА.

Архіерейскій грамоты похвальні зъ правомъ уживаня вѣдзань крылошанскихъ отримали 00.:

Константинъ Лопатинскій катихитъ гимназиі въ Тарнополи, Евгенийъ Громницкій катихитъ гимназиі въ Золочевѣ, Петро Кришякевичъ катихитъ IV. гимназиі въ Львовѣ, Савинъ Яцковскій парохъ Хмѣльна.

Ординаріятскимъ Комисаремъ для школъ деканата Щирецкого именованій:

О. Максимъ Струминскій деканъ и парохъ въ Ставчанахъ.

Завѣдательства отримали 00.:

ВПр. О. Крылош. Іоанъ Чапельскій при Архикафедр. Храмѣ Св. ВМ. Георгія, Николай Пасецкій въ Чижиковѣ, Володимиръ Левецкій въ Звенигородѣ, Петро Кордуба въ Рожнатовѣ, Іоанъ Королюкъ въ Городиславичахъ, Михайлъ Бобовникъ въ Сухорѣчу.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на **Надѣтичѣ**: Климентій Калинскій самъ одинъ.

на **Зелену**: въ тернѣ: 1) Антоій Целевичъ, 2) Юліанъ Левицкій, 3) Василій Левицкій — а въ списѣ: 4) Іоанъ Иванчукъ, 5) Теодоръ Пиндусъ, 6) Теодоръ Кордуба, 7) Зеновій Перфецкій, 8) Евгенийъ Моцѣбовичъ, 9) Іоанъ Королюкъ.

на **Красѣвъ**: въ тернѣ: 1) Михайлъ Яцкевичъ, 2) Емилианъ Кузьма, 3) Теодоръ Кордуба, — а въ списѣ: 4) Іоанъ Королюкъ, 5) Александръ Чубатый, 6) Василій Владычинъ, 7) Григорій Панчишинъ.

на **Голдовичѣ**: 1) Богданъ Домбчевскій, 2) Михайлъ Сивенькій.

на **Стрѣлківѣ**: 1) Теодоръ Кордуба, 2) Іоанъ Королюкъ, 3) Едвардъ Косаповскій.

на **Лешнѣвъ**: въ тернѣ: 1) Савинъ Устѣяновичъ, 2) Іосифъ Высочанскій, 3) Петро Яцишинъ — а въ списѣ: 4) Павло Чмола, 5) Симеонъ Савула, 6) Тимотей Бордулякъ, 7) Володимиръ Яцковскій, 8) Николай Малый, 9) Онуфрій Чубатый, 10) Емилианъ Вилинскій, 11) Андрей Одѣжинскій, 12) Николай Демчишинъ, 13) Іосифъ Дяківъ, 14) Іоанъ Сухаровскій, 15) Николай Герасимовичъ, 16) Теофиль Луцкъ, 17) Юліанъ Бурачокъ, 18) Теодоръ Кордуба, 19) Теодоръ Гураль, 20) Евгенийъ Моцѣбовичъ, 21) Андрей Киваль.

на **Зарудѣ** въ тернѣ: 1) Тимотей Бордулякъ, 2) Іоанъ Зазулякъ, 3) Іоанъ Иванчукъ — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кордуба, 5) Іоанъ Королюкъ, 6) Александръ Чубатый, 7) Григорій Панчишинъ, 8) Евстахій Скоморевскій, 9) Вильгельмъ Белкотъ.

на **Бускѣ**: въ тернѣ: 1) Григорій Словицкій, 2) Павло Козюкъ, 3) Викторъ Гарахъ — а въ списѣ: 4) Іоанъ Черепашинскій, 5) Іоанъ Гургаль, 6) Теодоръ Бѣлевичъ, 7) Іоанъ Мартинюкъ-Лотоцкій, 8) Ярославъ Яцкевичъ, 9) Левъ Левицкій, 10) Володимиръ Левицкій, 11) Изидоръ Копертинскій, 12) Василій Лиско, 13) Володимиръ Присташевскій, 14) Володимиръ Лешневскій, 15) Іоанъ Королюкъ, 16) Левъ Юрчинскій, 17) Григорій Панчишинъ.

Выс. Президія ц. н. Намѣстництва згаднає ся на канон. институцію 00.:

Кароля Бутришекого на Черепицѣ, Николая Пасецкого на Чижиковѣ.

До канон. институціи на мѣсяць Мартъ вѣзваніи ОО.:

Кароль Бутринскій на Черешинъ, Николаій Писецкій на Чижикѣвъ.

Канон. институцію отримали ОО.:

Николай Левицкій на Оброшинъ, Іоанъ Виликевичъ на Грибовичѣ.

Зъ презенты зрезигнувавъ:

О. Іосифъ Бандира на Годдовичѣ.

Декретъ увѣльненія вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

О. Іоанъ Черешинскій парохъ Кериндѣ.

Вѣдпущу зъ звязи канон. АЕпархіи Львѣвскои до Епархіи Перемыскои отримали:

Теофілъ Ведицко и Іоанъ Скубишъ, убоиченіи богословы.

Власть bīpandi отримавъ:

Парохъ въ Островчику до кѣнця Лютого 1903.

Престоль упривилеованый отримала церковь:

пар. св. О. Николая въ Жуковѣ.

Брацтва найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

пар. св. О. Николая въ Водникахъ, пар. св. Параскевы въ Телячѣмъ, пар. Воведенія Пресв. Богородици въ Перегновѣ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Діонизій Заневичъ, парохъ Городиславичъ, померъ д. 29. сѣчня 1902.

О. Петро Соловѣи, парохъ въ Покровцахъ, померъ д. 30. сѣчня 1902.

О. Теодоръ Павлюкъ парохъ Рожнятова, померъ д. 17. лютого 1902.

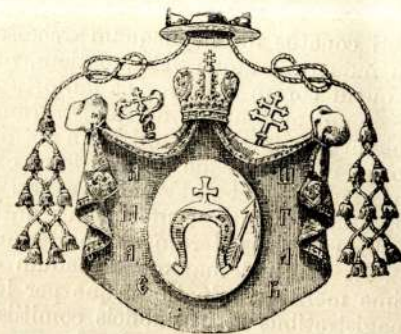
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 17. марта 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальнй
ВѣДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 10. цвѣтня.

Ч. VI.

Ч. 28.

Ч. 2711. — Листъ пастырскій Австрійского Епископату.

Оголошує ся соборный Листъ пастырскій Епископѣвъ ціслитавскои Австрій, зѣбраныхъ на нарады до Вѣдня въ мѣсяци листопадѣ 1901, выданный по причинѣ новѣйшихъ ворожихъ змаганъ, стремячихъ ослабити вѣру св. и вѣдорвати вѣрныхъ вѣдъ св. кат. Церкви.

**Archiepiscopi et Episcopi Austriae Dilecto ac Venerabili
Clero suo Salutem in Domino!**

Venerabiles fratres!

Sacris muneris nostri officii satisfacturi supremique Ecclesiae Pastoris Leonis PP. XIII monita¹⁾ secuti, iterata vice significavimus vobis, quae pugnae contra s. Matrem Ecclesiam, imprimis in patria nostra, in dies excitentur acriores, tristesque exposuimus eventus, societati christianae exinde minitantes.

¹⁾ Epist. ad Archiepp. et Epp. Austriae d. 13. Mart. 1891;

Verumtamen infesti conatus illi nequaquam recesserunt, immo annis novissimis acerbiter induerunt atque vehementiam, quae non nisi ex fine proposito intelligitur, quem eorum auctores et fautores omni studio persequuntur. Id sane potissimum agitant, ut de ministrorum Ecclesiae dignitate quam plurimum detrahant eorumque auctoritatem foedissima subvertant infamatione. Eo consilio ad ultimos usque terrae fines excurrentes cleri catholici mores et vitam explorant, et quidquid sive veri sive falsi et commenticii clerico exprobratur, undique conferunt et argutia vere diabolica in diariis et ephemeridibus publicis iterum atque iterum in medium profertur atque diffundunt. Et — quod maxime dolendum — haec calumniosa cleri de societate optime meriti criminatio neque per leges latas efficaciter reprimitur neque a magistratibus et in publicis comitiis semper inhibetur, ita ut Ecclesia catholica ejusque ministri extra legem positi et a communi omnibus civilis humanique juris tutela paene exclusi esse videantur.

Revera, venerabiles fratres, tempus illud advenisse videtur, de quo Redemptor et Magister noster ait: „Tunc tradent vos in tribulationem et occident vos, et eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum.“¹⁾ „Venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se praestare Deo. Et haec facient vobis, quia non noverunt Patrem neque me.“²⁾

Et quae est causa talis tantique odii? Salvator noster eam indicat dicens: „Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequentur; si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt.“³⁾ „Sufficit discipulo, ut sit sicut magister ejus, et servo, sicut dominus ejus. Si patrem familias Beelzebub vocaverunt, quanto magis domesticos ejus?“⁴⁾

Haec est autem consolatio nostra: Eadem sorte fruentes conjuncti sumus cum Domino et Magistro nostro. Nunquid secus fieri potest? Christi corpus sumus! „Vos estis corpus Christi et membra.“⁵⁾ „Sicut enim corpus unum est et membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum sint multa, unum tamen corpus sunt: ita et Christus.“⁶⁾ „Et quosdam quidem posuit Deus in Ecclesia primum Apostolos, secundo Prophetas, tertio Doctores, deinde virtutes, exinde gratias curationum, opitulationes, gubernationes, genera linguarum, interpretationes sermonum. Numquid omnes Apostoli? numquid omnes Prophetae? numquid omnes Doctores?... Aemulamini autem charismata meliora.“⁷⁾

Unde neminem latere potest, qualem Jesus Christus aedificaverit Ecclesiam et quem in sacro hoc aedificio posuerit ordinem. Nemini autem licet, hoc aedificium labefactare vel immutare, quin opus Christi contemnat.

¹⁾ Matth. 24, 9; — ²⁾ Joan. 16, 2, 3; — ³⁾ Joan. 15, 18—20; — ⁴⁾ Matth. 10, 25; — ⁵⁾ I. Cor. 12, 27; — ⁶⁾ Ibid. 12; — ⁷⁾ Ibid. 28—31.

Quod Christi in terris Vicarius in epistola ad Archiep. Turonen. testatus est verbis: „Divinum quippe aedificium, quod est Ecclesia, verissime nititur in fundamento conspicuo, primum quidem in Petro et Successoribus ejus, proxime in Apostolis et Successoribus eorum, Episcopis, quos, qui audit vel spernit, is perinde facit, ac si audiat vel spernat Christum Dominum.“ Quae veritate repetita in epistola ad Archiep. et Epp. Galliae¹⁾ sic pergit: „Audite igitur, quae praeclarus ille Martyr Antiochenus, S. Ignatius, Ecclesiae primitivae clero exposuit: „Omnes Episcopum sequimini ut Christus Jesus Patrem... Sine Episcopo nemo quidquam faciat eorum, quae ad Ecclesiam spectant.“²⁾ „Quemadmodum itaque Dominus sine Patre nihil fecit,... sic et vos sine Episcopo.“³⁾ „Vestrum presbyterium ita coaptatum sit Episcopo, ut chordae citharae.“⁴⁾ „Si aliter ageritis,“ addit Leo PP. XIII, „hoc obsequio et hoc vinculo cum Episcopis neglecto, spectat ad vos, quae Praedecessor Noster Gregorius PP. XVI pronuntiavit⁵⁾: „Quantum in vobis est, ordinem ab auctore Ecclesiae Deo providentissime constitutum, funditus evertitis.“

Sic Sanctissimus Dominus noster Leo PP. XIII Christi mandatum adimplevit: „Et tu... confirma fratres tuos.“⁶⁾

Attamen et nostrum est, venerabiles fratres, ut quod mandavit Dominus Petro facere Apostolis, faciamus et vobis, cooperatoribus nostris. Quod quidem, omnia ceterum studia in animarum salute a vobis collocata, omnes curas in eam impensas omnesque labores pro ea exantlatos gratissimo animo recolentes, hisce literis pastoralibus adimplere studemus.

In media pugna collocatis acerrima, in qua de aeternae salutis humanae conditionibus agitur, colluctandum nobis est „adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in coelestibus.“⁷⁾ Securi quidem sumus de ultimo pugnae exitu, quum Dominus Jesus nos confortet dicens: „Confidite; ego vici mundum.“⁸⁾ Ast strenue fortiterque dimicandum est; nam idem Dominus protestabatur: „Non veni pacem mittere, sed gladium.“⁹⁾ Attamen „ut castrorum acies ordinata“¹⁰⁾ et arctissime coadunati ingredi debemus in hanc pugnam spiritualem. Nullus sit discordiae locus, ne hostis malignus ullam invadendi atque perturbationem inferendi inveniat occasionem; nam „omne regnum divisum contra se desolabitur, et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit. Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mecum, spargit.“¹¹⁾ Iam veteris testamenti historia docet nos, tristes oxoriri casus, si milites Dei disciplinam neglexerint. „In die illa,“ ut narrat auctor I. lib. Mach.¹²⁾, „cecidit sacerdos in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in praelium. Ipsi autem non erant de semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel.“

¹⁾ D. S. Sept. 1899; — ²⁾ Ad Smyrn. 8; — ³⁾ Ad Magn. 7; — ⁴⁾ Ad Ephes. 4; — ⁵⁾ Epist. Encycl. d. 15. Aug. 1832; — ⁶⁾ Luc. 22, 32; — ⁷⁾ Ephes. 6, 12; ⁸⁾ Joan. 16, 33; — ⁹⁾ Matth. 10, 34; — ¹⁰⁾ Cant. 6, 3; — ¹¹⁾ Matth. 12, 25, 30; — ¹²⁾ 5, 67, 62.

Quomodo autem stabit in pugna sacerdos Novae Legis, sacerdos secundum ordinem Melchisedech, qui totus coelestis, totus spiritualis, totus rebus divinis deditus, verus homo dei esse debet, dicente S. Paulo: „Sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum neque finem vitae habens, assimilatus autem Filio Dei“¹⁾? Carnem et sanguinem a parentibus ducens et in medio ejusdam nationis collocatus, non est, cur sacerdos eisdem naturali quodam affectu non adhaereat, attamen sacris ordinibus in aliam, supernaturalem, Jesu Christi familiam est evehctus et populo adscriptus, qui absque ullo gentis aut linguae discrimine usque ad fines terrae pertingit. Dei autem populo mancipati nos non amplius nostri, sed Ecclesiae sumus, a qua una cum ministerio et munere dignitatem quoque ac honorem accepimus. Illi ergo serviamus et omni fervore promovere nitamur quae ad hujusce s. Matris nostrae utilitatem et exaltationem conducunt, ut singuli cum S. Apostolo profiteri possimus: „Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem salvos. Omnia autem facio propter Evangelium, ut particeps ejus efficiar.“²⁾

Sed in his non licet acquiescere. Quodsi enim inquirimus causas malorum, quae in praesenti adeo deploramus, non solum in alios, sed et in nosmetipsos oculos conjicere oportet. Qui enim factum est, ut disciplina sit dissoluta, fides deficiat pietasque languescat? Num forsitan in Domini sanctuario nil fuerimus nisi nubes obscura, quae non dedit aquam et Ecclesiam obscuravit?

Venerabiles fratres! Quia mundus nos odit, pessimam quoque suspicionem in nos confert, praesertim hisce temporibus. Nostrum itaque est, acriori studio contendere, ut satisfaciamus monito Apostoli: „Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum.“³⁾ Vix est, quod ad defendendam veritatem auctoritatemque calumniatoribus nostris obmovere poterimus, efficacius. Vita nostra zeli nostri vera est imago. Propterea, o homo Dei, ne sis homo mundi, deditus terrenis cupiditatibus, nec servus libidinum atque errorum! Vocatus in ministerium Dei ad salvandas animas, ne te implica sine causa urgenti negotiis mere saecularibus.⁴⁾ Vas spirituale cum sis portans thesauros Ecclesiae, cave ne quid sordidi illos contamine, neve vasa Dei in usum perversum convertantur. Sequere Apostolum admonentem: „Omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus, ut sitis sine querela et simplices filii Dei, sine reprehensione in medio nationis pravae et perversae, inter quos lucetis sicut luminaria in mundo.“⁵⁾ Quo in altiore loco Deus te posuit, quo propius te attraxit ad se: eo magis ejus similitudinem assequi stude; nam haec est voluntas Salvatoris nostri: „Estote vos perfecti, sicut et pater vester coelestis perfectus est.“⁶⁾ hoc est monitum Apostoli: „Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate.“⁷⁾ „Quod Synodus quoque Triden-

¹⁾ Hebr. 7, 8; ²⁾ I. Cor. 9, 22, 23; — ³⁾ II. Cor. 6, 3; — ⁴⁾ II. Tim. 2, 4, — ⁵⁾ Phil. 2, 14, 15; — ⁶⁾ Matth. 5, 48; — ⁷⁾ I. Tim. 4, 12.

tina clericis inculcat dicens: „Quum enim a rebus saeculi in altiore sublato locum conspiciantur, in eos, tanquam in speculum reliqui oculos conjiciunt ex eisque sumunt, quod imitentur. Quapropter sic decet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus nil nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant; levitia etiam delicta, quae in ipsis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.“¹⁾ Hortamur itaque vos, Dei ministros, ut vitae clericalis honestatem quam religiosissime custodientes non solum peccatum, sed speciem quoque peccati fugiatis.

Quum diuturna experientia compertum sit, ad vitam sacerdotalem sanctificandam magnopere exercitia spiritualia conducere, monemus vos, venerabiles fratres, ut edulo eisdem vacetis, quibus, uti Clemens PP. XI nos edocet, „ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur.“²⁾

Quo majora autem pericula saluti animarum imminet, eo magis crescat oportet zelus noster eas tuendi et salvandi. Diabolus circuit cum millibus sociorum, zizania seminans infidelitatis et peccati in agro Domini; numquid patientur ministri Salvatoris hanc segetem perniciosam crescere Dei-que triticum suppressi? Lupi rapaces ovile Dei invadunt; nonne pastores, in ejus custodiam constituti, eos arcere contendunt? Oves ad abyssum properant; nonne pastores eas sequuntur, ut periclitantes revocent et salvent? Sunt quoque, qui, ut verbis prophetae utamur, „visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini“³⁾; numquid sacerdotes applaudent eis?⁴⁾

Rogamus itaque vos cum gentium Apostolo: „Corripite inquietos, consolamini pusillanimes, suscipite infirmos, patientes estote ad omnes“⁵⁾

Studeamus, venerabiles fratres, sacra muneris nostri officia adeo pie et ferventer exsequi, ut mentes tepidae et frigidae ad coelestia conventantur et sancta consilia et proposita in eis excitentur. Panem verbi divini esurientibus tam sedulo praeparemus et frangamus, ut ejus suavitas eos alliciat, et ad recipiendum pronos attentosque faciat. Oves nobis concreditas ita regere et moderari nitamur, ut duritiam cordium animorumque asperitatem patientia, religionis contemptum zelo, aversionem a fide devotione superemus, Spiritu Sancto venturum Salvatorem delineante verbis: „Calamum quassatum non conteret et linum fumigans non exstinguet.“⁶⁾ Studeamus, uti Beatissimus Pater, gloriosissime regnans et temporum nostrorum indigentias perspicuus, monet⁷⁾, „omnigeno armorum genere e scientiis deprompto“ parati semper esse „ad satisfactionem omni poscenti rationem de ea, quae in nobis est, spe“⁸⁾ „et exhortari in doctrina sana, et eos, qui contradicunt, arguere.“⁹⁾

¹⁾ Sess. XXII. de Reform. c. 1; — ²⁾ Lit. Apost. d. 1. Febr. 1710; — ³⁾ Jerem. 23, 16; — ⁴⁾ Ibid. 5, 31; — ⁵⁾ I. Thess. 5, 14; — ⁶⁾ Is. 42, 3; — ⁷⁾ Epist. ad Epp. Peruv. d. 1. Mai 1894; — ⁸⁾ I. Petr. 3, 15; — ⁹⁾ Tit. 1, 9.

Aliam adhuc rem quam temporis nostri indoles quam maxime exigit, silentio praeterire non possumus, ut videlicet adversus eos, qui ad perveras opiniones serendas moresque labefactandos diariis et ephemeridibus abutuntur, adsint quoque homines scientia ac virtute praediti, qui eadem via animos torpore languentes excitent fideique nostrae veritatem strenue tueantur. Quae tamen emolumenta, monente Sanctissimo Domino nostro Leone PP. XIII, non nisi tunc „evenient, si ejusmodi scriptores officia accuraverint eorum propria qui pro causa optima dimicant. Scilicet... ut, comite moderatione, prudentia, charitate, veri rectique principia tutentur firmiter, Ecclesiae jura sanctissima adserant, Sedis Apostolicae majestatem illustrent, eorum, qui rempublicam gerunt, auctoritatem vereantur: in quibus tamen officiis, Episcoporum, ut aequum est, adamare ductum, consilia sequi meminerint.“¹⁾

Ea quoque imprimis cleri saecularis in praesenti est conditio, ut etiam in publicum prodire debeat, et ubicumque de veri et justi principii agitur, pronus et paratus sit ad ea defendenda. Quare non tantum in cultu divino celebrando et in sacramentorum administratione sit fervidus, sed in iis quoque rebus, quae ad bonum commune spectant, populo dux sit eumque cura et opere adjuvet. „Qua enim mente,“ docet S. Gregorius, „is, qui proximis profuturus enitesceret, utilitati ceterorum secretum praeponit suum; quando ipse summi Patris unigenitus, ut multis prodesset, de sinu Patris egressus est ad publicum nostrum.“²⁾ Congregate igitur, venerabiles fratres, fideles curae vestrae concreditos eosque unite, ut eos efficacius tueri possitis a periculis, quae imminent eorum saluti tam aeternae quam temporali. Fovete pietatis ac caritatis christianae societates pro diversis conditionibus et necessitatibus erectas, unde in omnes ubera commoda redundent. Attamen sedulo arcete et cavete, quicquid rixas commovere pacemque turbare possit.

Multa magnaque revera hac nostra aetate a clero pertractanda sunt negotia; in omnibus autem maximam curam et cautelam adhibere opus est, ut a recto tramite nunquam devietur aptisque semper mediis Ecclesiae populiue christiani prosperitati consulatur. Nefandum vero scelus perpetrant, qui Ecclesiam, quae est regnum Dei et corpus Christi, scindere conantur, eosque gentium indoli indulgentes, ut ecclesiis nationalibus originem dare haud vereantur. Sed Christus nullo pacto, neque in se neque in mystico suo corpore, divisus est, omnem detestatus scissionem, dum Patrem enixis rogavit precibus: „Et pro eis rogo, qui credituri sunt... in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.“³⁾

Si unquam, sane nostris temporibus cum Domino dicere licet: „Venit princeps mundi hujus.“ O vos felices, si singuli vestrum cum Christo addere potestis: „In me non habet quidquam!“⁴⁾ Quapropter sequimini doctri-

¹⁾ Epist. ad. Epp. Peruv. d. 1. Mai 1894; — ²⁾ Past. P. 1., c. 5; — ³⁾ Joan. 17., 20, 21; — ⁴⁾ Joan. 14., 30.

nam et praecepta s. Matris Ecclesiae in omnibus, quaecumque agitis et tractatis. Tuemini, quantum in vobis, fundamentum auctoritatis! Ecclesia enim nunquam desit, obsequium ex conscientia praedicare et tumultus seditionesque detestari. Id et vestrum est, qui vocati et constituti estis, obistere iis, qui res publicas perturbare atque subvertere anhelant.

Deus avertat, ut Satana incessanter circumeunte et Christi discipulos sicut triticum eribrante) animum despondeamus. Nunc autem elevatis ad coelum oculis et manibus oremus fraternam conjuncti caritate Patrem misericordiae: „Deus virtutum convertere! Respice de coelo et vide et visita istam“ dilectissimae patriae nostrae „vineam et perlice eam, quam plantavit dextera tua!“²⁾

¹⁾ Luc. 22, 31; — ²⁾ Ps. 79, 15, 16.

Datum Viennae, mense Novembri 1901.

Antonius Joseph Cardinalis Gruscha, Archiepiscopus Viennen.
Georgius Cardinalis Kopp, Episcopus Vratislavian.
Jacobus Cardinalis Missia, Archiepiscopus Goritien.
Leo Cardinalis de Skrbensky, Archiepiscopus Pragen.
Joannes Cardinalis Puzyna, Episcopus Cracovien.
Joannes, Archiepiscopus Salisburgen.
Theodorus, Archiepiscopus Olomucen.
Andreas, Archiepiscopus Lopolien. Ruthenorum.
Joseph, Archiepiscopus Leopoli. Latinorum.
Mathaeus, Archiepiscopus Jadren.
Emmanuel Joannes, Episcopus Litomericen.
Franciscus Sal., Episcopus Brunen.
Simon, Episcopus Brixin.
Joannes Bapt., Episcopus Parentin. et Polen.
Martinus Joseph, Episcopus Budvicen.
Eugenius Carolus, Episcopus Tridentin.
Joseph, Episcopus Gurcen.
Franciscus Maria, Episcopus Lincien.
Michael, Episcopus Lavantin.
Philippus, Episcopus Spalaten. et Macarscen.
Colomannus, Episcopus Tricalen., apostolicus Vicarius castrensis.
Joseph Gregorius, Episcopus Ragusin.
Eduardus Joannes Nep., Episcopus Reginae-Hradecen.
Leopoldus, Episcopus Secovien.
Franciscus, Episcopus Catharen.
Joannes Bapt., Episcopus S. Hippolyti.
Mathaeus, Episcopus Sebenicen.

Constantinus, Episc. Premisl., Sanachien. et Samborien. Ruthenorum.
Antonius, Episcopus Veglen.
Antonius Bonaventura, Episcopus Labacen.
Joseph Sebastianus, Episcopus Premislien. Latinorum.
Leo, Episcopus Tarnovien.
Basilius Faciewicz, Vicarius capitularis Stanislaopolitan. Ruthenorum.
Jacobus Moszoro, Vicarius capitularis Leopoliensis. Armenorum.
Jacobus Nowak, Vicarius capitularis Pharen.
Franciscus Petronio, Vicarius capitularis Tergestin. et Justinopolit.

Водъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. цвѣтня 1902.

Ч. 29.

Ч. 1364. — Въ справѣ роздѣлу запомоги для священ. вдовъ и сирѣтъ.

Митрополитальный Ординаріатъ повѣдомивъ подъ д. 22. лютого с. р. Комисію фондомъ вдов.-сиротинскимъ управляющу про стѣдующе свое рѣшене:

Предложено ту подъ д. 10. лютого 1902 ч. 16. справоздане въ справѣ роздѣлу запомоги зъ АЕпарх. фонда вдов.-сирот. для вдовъ и сирѣтъ по священникахъ АЕпархіи Львѣвскои за р. 1901 Митр. Ординаріатъ, дятото, що зъ текучихъ пріемѣвъ и даткѣвъ на фондъ вдов.-сирот. якъ такожь и зъ водсоткѣвъ зъ корѣннаго капитала зъ р. 1901, квота запомогова 120 кор. на особу не выстарчае, вще сей послѣдній разъ позволяе доповнити недобѣръ зъ пріемѣвъ вливающихся до касы фонда въ р. 1902 зъ тымъ, чтобы на будуче, безъ взгляду на то, яка квота запомогова на особу выпадетъ, по вѣдтроченю зъ пріемѣвъ квоты 2000 коронъ до фонда корѣннаго и на выдатки управленя симъ фондомъ, статутами означенъ, роздѣляла ся та квота, яка окажетъ ся въ касѣ до роздѣлу дня 31. грудня каждого року, хотьбы навѣтъ о много менша выпала запомогова квота, яка давала ся дотеперь до запомоги управленымъ. Буде протов рѣчею Вч. Комисіи управляющей фондомъ вдовичо-сиротинскимъ наставати на Вч. оо. Комисарѣвъ деканальныхъ для справъ сего фонда, чтобы они энергично стягали не лише щорочнѣ датки водъ ВЧ. Духовенства, але такожь залеглости зъ минувшихъ лѣтъ и тѣжь присылали ту передъ уплывомъ каждого року. И еслибы, не дай Боже, въ будуче мало прийти до того, що вдовицѣ и сироты будутъ въ меншѣй квотѣ побирали запомогу, то вина цѣла снаде на тыхъ оо. Комисарѣвъ, котри обовязокъ стягания даткѣвъ на сей фондъ на себе приняли и его належито не сповниди.

М. Ординаріатъ позволяе ВЧ. Комисіи фонда вдов.-сирот. се Наше розпоряджене обвѣстити въ Вѣдомостяхъ Архіепархіальныхъ. — Львѣвъ, дня 22. лютого 1902. † **Андрей** митрополитъ.

Оголошующи симъ повыше рѣшене въ цѣломъ его змѣстѣ. Комисія хоче надѣяти ся, що при энергичномъ поступованю такъ Веч. оо. Деканѣвъ якъ и Веч. оо. Комисарѣвъ фонда вдов.-сирот. на будуче не прійдетъ ся въ коллизію, назначувати низшу рочну для вдовъ и сирѣтъ запомогу водъ дотеперѣшной.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 30.

Ч. 1407. — Взымають ся Веч. Уряды деканальнѣ до предложени выказѣвъ побираемой каждымъ Душпастьремъ въ деканатѣ конгруй.

Загальнѣ Зборы Вѣдпоручникѣвъ Клира въ справахъ Архіепархіального фонда священ. вдовъ и сирѣтъ ухвалили на дни 13. вересня 1901 межи многими:

1) водповѣдно статуту §. 2. — чтобы титуломъ звычайныхъ рочныхъ даткѣвъ до фонда жадати почавши водъ р. 1902 водъ всѣхъ Душпастьрѣвъ 2 $\frac{1}{2}$ проценту водъ побираемой конгруй и личного додатку, а надзвычайныхъ тѣлько побирати: за женитьбу зъ свѣтскою особою мѣсто 300 кор. теперь уже 400 кор., а за увѣльчене водъ испыту конкурсового завѣсгды ино 60 кор. — а прочѣ, якъ при ординаціи, за принате зъ другихъ діецезіи и за каноничну институцію позѣстають якъ дотеперь:

2) въ справѣ финансовѣи о Администраціи: чтобы грошѣ вливающихъ до фонда диспозиційного умѣщувались въ рускихъ Институціяхъ финансовыхъ — однакъ зъ увзглядненемъ постановлени статутowego; и

3) чтобы, для утриманя евиденціи уплатъ чековыхъ, каждый водсылающій свои датки за чекомъ, повѣдомлявъ рѣвночасно о томъ своего Декана взглядно Комисара для справъ фонда.

Оголошующи за призволенемъ Митрополитального Ординаріята повысшѣ ухвалы, взымають ся Веч. Уряды деканальнѣ предложить Митр. Консисторіи до д. 15. л. мая с. р. точный Выказъ побираемой каждымъ Душпастьремъ въ деканатѣ — Парохомъ, Завѣдатедемъ и Сотрудникомъ — конгруй зъ фонда религійного послѣ найновѣйшого вызначеня, личного додатку и платѣвъ для Сотрудникѣвъ несистемизованныхъ, чтобы послѣ того провѣрити можна було, кѣлько рочной уплаты по 2 $\frac{1}{2}$ ‰ водъ ста выпадетъ до вдовицо-сиротинского фонду водъ каждого.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 31.

Ч. 1910. — Въ дѣлѣ нового мѣра святаго.

ВЧ. Настоятель деканатѣ взымае ся, щобы такъ сего року явъ и на будуче заховували взглядомъ нового мѣра св. и взглядомъ мѣрницѣ всѣ приписы, въ розпорядженю въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1900 ч. 18. (ст. 26.) наведеніи.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 21. марта 1902.

Ч. 32.

Ч. 2406. — Оголошуе ся реченець до испыту конкурсовога парохіальнаго.

Дня 1. и 2. н. ст. мая с. р. вѣдбуде ся испытъ конкурсовый парохіальный дотычно науки: $\frac{1}{5}$ устный, $\frac{2}{5}$ писемный. Желаячій поддати ся сему испытову мають явити ся дня 1. мая о год. 7. рано въ церквѣ Архиепидраальной въ Львѣвъ, де вѣдпривити ся Служба Божя о „прыване помочи св. Духа“; по выслуханю а взгляду по вѣдслуженю св. Литургии зберуть ся всѣ въ сали консисторскихъ засѣдань, де запишуть на приготованѣмъ паперѣ свои имена и выкажутъ ся позволенѣмъ Митр. Консисторіи поддати ся испытову конкурсовому.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. марта 1902.

Ч. 33.

Ч. 2531. — Въ справѣ намѣренога заснованя кат. университету въ Сольногородѣ.

До всѣхъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ.

Въ залученю ./ пересылае ся Всч. Урядови декан. по одному примѣрникови обвѣщеня Преосвященнаго Австрійскаго Епископату въ справѣ намѣренога заснованя катол. университету въ Сольногородѣ (Salzburg), а то одинъ до Духовенства въ языкѣ латинскѣмъ, а другій до Вѣрныхъ въ языкѣ нѣмецкѣмъ, въ котрыхъ потреба такого католицкаго всеучилища въ нынѣшнихъ часахъ — коли такъ часто на катедрахъ всеучилища ложна и зъ божественнымъ Откровеніемъ негѣдна наука ширити ся и вѣра въ Бога и любовь и привязане до Церкви у молодѣжи университетскѣи выкорѣняе ся и затрачуе ся, — вымовными словами ясно и выбитно доказуе ся, зъ припорученѣмъ, справу тую на найблизшѣмъ соборчичу на подставѣ залученыхъ окружныхъ посланий Преосвященнаго Епископату обговорити и до подпирания той спасительной гадки такъ Всч. Духовенство якъ такоже и Вѣрныхъ при вѣдповѣднѣи способнѣости заохотити и побудити.

Вѣдъ Митрополитальнаго Ординаріату.

Львѣвъ, дня 3. цвѣтня 1902.

Ч. 34.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консисторія розписала на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

- а) подѣ днемъ 3. цвѣтня 1902 зъ реченцемъ до д. 29. мая 1902: Ч. 2440. — **Долина** зъ прилуч. Рахиня и Тури гнила, декан. Перегиньского, наданя Рады мѣской въ Долинѣ.
Ч. 2441. — **Ивачѣвъ горѣшный** зъ прилуч. Ивачѣвъ долѣшний декан. Тернопольского, наданя приватнаго.
Ч. 2442. — **Плавс.** декан. Скольского, наданя приватнаго.
б) подѣ днемъ 8. цвѣтня 1902, зъ реченцемъ до д. 3. червня 1902: Ч. 2563. — **Тейсарѣвъ** зъ прилуч. Кавчій Куть, декан. Стрыйского, наданя приватнаго.

II.

- Ч. 2364. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣи школѣ въ Берездѣвцахъ.**

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Бѣбрѣцѣ розписала подѣ д. 21. лютого 1902 ч. 400. конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-клясовѣи школѣ мѣшанѣи въ Берездѣвцахъ зъ поборами IV. клясы платѣ.

Поданя належито удокументованіи належити вносити посредствомъ своєї настоятельной власти до ц. к. окружной Рады школѣной въ Бѣбрѣцѣ до **кѣнца цвѣтня 1902 р.**

Тѣе подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 26. марта 1902.

III.

- Ч. 2412. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ школѣ народнѣи въ Галичи.**

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Станиславѣвъ розписала подѣ д. 20. лютого 1902 до ч. 373 конкурсъ на посаду сталого гр. кат. катихита въ 5-клясовѣи школѣ мужескѣи въ Галичи зъ обовязкомъ учити религии такоже въ 5-клясовѣи школѣ женскѣи. До той посады привязаніи суть поборы III. клясы платѣ зъ уваженіемъ постановленъ §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 (ч. 81. В. з. кр.). Священники убѣ-

гаючи ся о тую посаду, мають удокументовані поданя внести посредствомъ своей настоятельной власти до ц. к. окружной Рады-школьной въ Станиславовѣ до дня **30. цвѣтня 1902.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 29. марта 1902.

ХРОНИКА.

Именованя :

Мѣстоденаномъ для декан. Городецкого именованый :

О. Лукіянь Свѣчинскій, парохъ Мишаны.

Завѣдательства отримали ОО.:

Максимиліанъ Кляшъ въ Газахъ, Володимиръ Чешль въ Годешовѣ, Григорій Павлюкъ въ Кутыцу, Григорій Панчишинъ въ Черенинѣ, Фидемонъ Ковальскій въ Козовцѣ, Евстахій Скоморовскій въ Ивачовѣ горѣшнѡмъ, Теодоръ Кордуба въ Довгѡмъ дек. Стрыйского, Іоанъ Ивалчукъ въ Путятицяхъ, Григорій Грушка въ Лукавици нижній, Антоній Лучаковскій въ Плавю, Василій Владичинъ въ Долинѣ, Левъ Юрчинскій въ Помонатахъ, Іоанъ Гарматій въ Зарудю.

Сотрудництва отримали ОО.:

Евстахій Даниловичъ сшм jure directionis въ Печенія, Людовикъ Савицкій въ Галичи, Александръ Грегоровичъ въ Илавчу, Викторъ Несгоревичъ въ Сорокахъ, Алексей Ганасъ систем. сотр. въ Бурштигъ зъ назначенемъ на ехсегтѡndo завѣдателя сшм jure directionis въ Коростовичахъ, Зеновій Маркевичъ систем. сотр. въ Конюхахъ зъ назначенемъ помагана парохови въ Дараховѣ, Іоанъ Клишъ въ Могильницѣ, Евгенийъ Монцѣбовичъ въ Куткорѣ.

Презенты отримали ОО.:

Іосифъ Романюкъ на Юнашкѡвъ, Теофилъ Мечиславъ Кордуба на Кураны, Богданъ Домбчевскій на Голдовичѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлькѡвъ, Юліанъ Левицкій на Зелену, Климентій Словицкій на Вускъ, Михаиъ Яцкевичъ на Красѡвъ, Александръ Чубатій на Жукѡвъ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Юстинъ Лучаковскій, парохъ Плавя, померъ дня 28. лютого 1902.

О. Лука Авдиковичъ, парохъ Ивачова, померъ д. 8. марта 1902.

О. Іосифъ Лопатинскій, парохъ Долины, померъ д. 11. марта 1902.

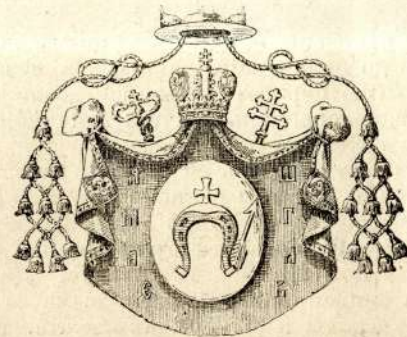
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 10. цвѣтня 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**

Митрополитъ.

Львѡвско-Архіепархіальний ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1902.

Выдано дня 10. мая.

Ч. VII.

Ч. 35.

Ч. 157. Ком. — Въ справѣ щорочноя запомоги для священникихъ вдовъ и сирѡтъ тут. АЕпархіи.

Высылаючи подъ однимъ до всѣхъ Веч. Урядѡвъ деканальныхъ и такожь до ВЩр. Консистеріи въ Станиславовѣ и Перемышли выасигновані за р. 1901 для АЕпархіальныхъ священ. вдовъ и сирѡтъ звычайній запомоги, Комисія фонда вдов-сирѡтиньского зъ неуаеннымъ жалемъ констатує, що, запобѣгаючи незавидному нарѣканю нашихъ нещасливыхъ вдовъ и сирѡтъ, щобы хоть дотеперѣшну высоту згаданой запомоги утримати (именно на кожде лице по 120 кор.), мусѣла утечиѣся къ позволеню на тоє Всесвѣтлѣйшого Митрополитального Ординаріату, котре и справдѣ отримала, однако подъ условіемъ, щобы того рода поступованє на будучє бѡльше не повтаряло ся. Бєсть то отже тѡлько сумне послѣдствіє несплаченыхъ рѣстанцій въ довжныхъ уплатахъ еше и при утрудненѡмъ въ теперѣшныхъ часахъ безпечнѡмъ льюкованю капиталу. Скоро бо сплачувались бы, мѣсто затыганя новыхъ, рѣстанціи давнѣйшій, выносячій дотеперъ безпечно многіи десятки тысячъ коронъ, выстарчило бы и на подвысшуванє рѡкрѡчно по кѡлька коронъ надъ тѣи дотеперѣшній 120, а вѡдтакъ и на пожеланє помножуванє выплаты запомогой. Нєхайже теперъ Веч. Духовенство возьме собѣ добре въ па-

мять повысше тоє заявленє, и вай зъ ширымъ пожертвованємъ приступити на будуче до сплачуваня давныхъ а незатягана новыхъ рестанцій до фонда. Тою справою не менше дбало повиннй бы заняты ся Пр. Комисарѣ вдов.-сиротиньскій при конечномъ исповѣданю дотычныхъ Всч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ.

При той способности мусить ся такожъ зауважати, що неточно споряджують ся рѣчнй Выказы свящ. вдовъ и сирѣтъ. Треба бы при ихъ зѣставленю всегда передь очима мати Выказъ того рода зъ минувшого року, и конечно подавати причину, для якои одна або друга вдова або сирота не помѣщує ся въ Выказѣ. Дальше належить такожъ — чого сама евиденція въ Комисіи вимагає — выказати и помершій середь року вдовы и сироты, якъ и тѣи, що вступили въ супружество. А оно оказує ся еще, що не тѣлько что не заховують ся многі выдані розпорядженя що до скорого донесеня о смерти або звѣнчаню свящ. вдовъ и сирѣтъ, але такожъ що не выказують ся заразы по смерти душпаствыра по нимъ позѣсталі вдовы и сироты, и довгы до фонду и мѣсцевости пробуваня покѣйного вѣдь дня поставлена въ ерей. На все то звертає ся Всч. Урядамъ деканальнымъ особлившу увагу для точного и вѣдповѣдного на будуче застосованя, якъ то впрѣчѣмъ и зъ Консистеріи уже многократно приказувано.

На рѣкъ 1901 не выказані слѣдуючій вдовы:

Порубальска Кикилія зъ преддаткомъ 80 кор., Марчакъ Савина зъ сирот. зъ преддаткомъ 180 кор., Левиньска Марія, Онишкевичъ Савина, Нарольска зъ Пустомытъ и Глиньска зъ Оброшина — наконецъ Тресневска Емилиа и Дуткевичъ Генрика, котрй здає ся вже поумирали, але о ихъ смерти тутъ не донесено. — Розумѣє ся, що всѣ тѣи повысшій вдовы и сироты яко невыказані, не можуть теперь вже отримати запомоги. Ёще и о помершій Лукашевичъ Евфрозинѣ, вдовѣ по о. Львѣ, коли померла, тутъ невѣдомо.

Львѣвъ, дня 4. цвѣтна 1902.

Ч. 36.

Ч. 3242. — О выльсорованю декотрыхъ листѣвъ заставничихъ.

Дирекція галиц. Товариства кредитового земского письмомъ зъ дня 21/4 1902 Ч. 5646 повѣдомляє Митр. Консистерію, що на дняхъ 15/12 1901 и 15/4 1902 зѣстали выльсоровані низше поименовані листы заст. завѣнкульовані на рѣчь слѣдуючихъ фундацій зъ реченцемъ выплаты дня 30. червня 1902 и що зъ тымъ днемъ дальше опроцентованє устает, а то:

4 ^o /о	56 лѣтн.	С. Ш.	5792	Ладичинъ	гр. кат. церковъ
		С. IV.	6836	Великополе	" " "
		С. V.	14258	Лавочне	" " "
		С. V.	14279	Знесѣне	" " "

С. V. 25112 Роздѣль гр. кат. церковъ

С. V. 26004 Залѣзцѣ малі " " "

4°/о в. а:

С. Ш. 11023

С. V. 12866

С. V. 21804

Рудно

С. V. 14981 Загуржѣ " " "

С. V. 17833 Завидовичѣ " " "

С. V. 18009 Винники " " "

С. V. 19643 Нестаничѣ " " "

С. V. 21895 Янѣвъ " " "

4°/о 41 лѣтн. С. V. 1053 Львѣвъ церковъ Успенія Пр. Д. Маріи.

Взымає ся дотычнй Всч. уряды парохіальнй, щобы найдальше до 15-го червня выльсоровані листы заставничі зъ дотычными аркушами платничими и належачими до нихъ книжочками щадничими ту предложили въ цѣли зреализованя ихъ и закупна новыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ.

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 3. мая 1902.

Ч. 37.

Ч. 3449. — Пригадує ся розпорядженє щорѣчныхъ молитвъ зъ вѣдпущами передь Сошествіємъ св. Духа.

Всѣ Всч. Настоятелѣ парохій взымають ся до оголошеня народови въ празникъ Вознесенія и вѣдправленя въ своихъ церквахъ вѣдь пятницѣ по Вознесенію до суботы передь Сошествіємъ включно особннихъ моленій до св. Духа вѣдпущами надѣленныхъ — пѣсля приказу въ Вѣдомостяхъ АЕпарх. зъ р. 1897 Ч. 47. (стор. 82.)

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 8. мая 1902.

Ч. 38.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписала на конкурсъ пѣдь днемъ 22. цвѣтна 1902 зъ реченцемъ до дня 14. червня 1902 слѣдуючій парохіи:

Ч. 3090. — **Козлѣвъ**, дек. Буского, наданя приватного.

Ч. 3091. — **Черепинъ** зъ прилуч. Давидѣвъ, декан. Щирецкого, наданя Конвенту ОО. Доминиканѣвъ въ Львѣвъ.

Ч. 3420. — Реченець въ убѣгательству на парохію **Рожнятовъ**, декан. Перегиньского, продовжае ся до дня 19. мая 1902.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 3249. — Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ **Болеховъ**.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Долинѣ розписала подъ д. 5. цвѣтня 1902 Ч. 1096 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 5-класовой школѣ мужеской и женской въ Болеховѣ. До той посады привязані суть поборы III. клясы платъ по мысли арт. 11. уставы зъ дня 6. лисня 1899 Ч. 85. В. з. и розп. кр. зъ увзглядненемъ постановленя, §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 Ч. 81. В. з. кр. Поданя належито удокументовані мають посредствомъ настоятельной власти внести ся до вышше сказанон ц. к. окружной Рады школьной до дня **31. мая** с. р.

Тое подае ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львовъ, дня 8. мая 1902.

ХРОНИКА.

Мѣстодеканомъ для денан. Нараѣвского именованъ :

О. Юліанъ Дудикъ, парохъ Фирлѣва.

Завѣдательство отримавъ :

О. Василій Лиско въ Козловѣ.

Сотрудництва отримали 00.:

Василій Терещукъ новопост. пресв. въ Доброводахъ, Богданъ Охримовичъ новопост. пресв. въ Козьовой дек. Скольского, Михаилъ Власенко новопост. пресв. въ Пониковици малой, Михаилъ Сивевскій въ Щирци, Алексей Пясецкій въ Городку, Володимиръ Мармошь въ Вишенцѣ великой, Льонгинъ Туркевичъ новопост. пресв. въ Прошовій.

Въ пропозиціи умѣщені 00.:

на **Жукѣвъ** въ терія: 1) Теодоръ Ковальскій, 2) Михаилъ Мосора, 3) Іоанъ Барановскій, — а въ списѣ: 4) Северинъ Габрусевичъ, 5) Корнелій Лотоцкій, 6) Теодоръ Пиндусъ, 7) Іосифъ Диній, 8) Филемонъ Ковальскій, 9) Василій Владичинъ, 10) Александеръ Чубатый, 11) Едвардъ Косановскій.

на **Увсѣ** въ терія: 1) Теодоръ Пиндусъ, 2) Маріанъ Клодзинскій, 3) Андрей Кцнашь. — а въ списѣ: 4) Іоанъ Королюкъ.

на **Кутище** : Павло Кульчицкій самъ одинъ,

Зъ презенты зрезигнувавъ :

О. Володимиръ Була на Путятинцѣ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва згаднае ся на канон. институцію 00.:

Іосифа Романюка на Юнашкѣвъ, Теофиля Мечислава Кордубы на Кураны, Богдана Домбчевского на Дарахѣвъ, Александра Чубатого на Жукѣвъ, Михайла Яцкевича на Красѣвъ, Климентія Калиньского на Надѣтичѣ, Григорій Словицкого на Бускѣ, Едвардъ Косановского на Стрѣлькѣвъ.

До канон. институціи вѣзвані 00.:

Александеръ Чубатый на Жукѣвъ въ мѣс. вересни, Михаилъ Яцкевичъ на Красѣвъ въ мѣс. вересни, Климентій Калиньскій на Надѣтичѣ, Григорій Словицкій на Бускѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлькѣвъ.

Канон. институцію отримали 00.:

Николай Поджарко на Дѣдилѣвъ, Левъ Авдиковичъ на Тростянецъ дек. Болехѣвъ, Іоанъ Яблонскій на Германѣвъ, Игнатій Глѣбовицкій на Илѣвъ, Іоакимъ Федюкъ на Студѣнку, Теофиль Мечиславъ Кордуба на Кураны, Зенонъ Гутковскій на Дулибы декан. Ходорѣвъ, Кароль Бутринскій на Черепинѣ, Іосифъ Романюкъ на Юнашкѣвъ, Теодоръ Пайкушъ на Зарубинцѣ, Володимиръ Сабать на Синевѣдско нижне, Богданъ Домбчевскій на Голдовичѣ, Евстахій Нижанковскій на Голобутѣвъ, Іоанъ Маркевичъ на Дарахѣвъ, Іеронимъ Алексевичъ на Чернихѣвъ, Григорій Словицкій на Бускѣ, Климентій Калиньскій на Надѣтичѣ, Едвардъ Косановскій на Стрѣлькѣвъ, Николай Пясецкій на Чижикѣвъ.

Декретъ увѣльнення водъ испиту конкурсowego парох. отримали 00.:

Іосифъ Сохонцкій парохъ въ Ланахъ, Іоанъ Целевичъ парохъ въ Кроповицку, О. Іосифъ Шапковскій парохъ Чанижа.

Рунополагані въ пресвитерѣ зѣстали слѣдующі кандидаты стану духовного:

Василій Терещукъ, Богданъ Охримовичъ, Михаилъ Власенко.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало плату для приват. сотрудинѣвъ на дальшій 1. рѣкъ :

въ Сасосѣ, въ Псарахъ, въ Олѣвѣ, въ Попѣвцахъ.

Вѣдпусты на всегда отримали церкви :

пар. св. О. Василія В. въ Росточкахъ, пар. Пр. Симеона Столпника въ Любши, пар. Преображенія Господнього въ Черневі, пар. св. Арх. Михайла въ Рожискахъ.

Брацтва найсвят. Тайнъ зѣстали канон. установлені при церквахъ :

пар. Рождества Пресв. Богородицѣ въ Рудѣ зъ прилуч. Лѣвчицѣ и Ганѣвцѣ, пар. св. ВМ. Георгія въ Гриневѣ, фил. Преп. О. Симеона Столпника въ Коцуровѣ, пар. Рождества пресв. Богородицѣ въ Сосновѣ, фил. св. ВМ. Дмитрія въ Семикѣвцахъ.

Грамоты присоединенія до стоваришеня Литургій за Сосдиненѣ вѣдлученои греко-русной Церкви, зъ вѣдпустами и властію розрѣшаня водъ грѣхѣвъ задержаныхъ (Вѣдомости 1901 ч. 67. ст. 107) одержали церкви:

св. Іоанна Золотоустого въ Полянѣ, Успенія Пр. Богородицѣ въ Рѣвни, Собора Пр. Богородицѣ въ Дашавѣ, св. Арх. Михайла въ Тростянци дек. Подгаецкого, св. ВМ. Георгія въ Дулибахъ дек. Стрыйского, св. О. Николая въ Кроповицку и св. Іоанна Богослова въ Вогутинѣ.

**Выназь жертвъ вплынувшихъ водъ 1. сѣчня 1902 до 31. марта 1902
до канцеляріи Митр. Консисторіи.**

а) на потреби Святѣйшого Отца:

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій 2 кор., Веч. Урядъ парох.: въ Дашавѣ 4 кор. 69 сот., въ Славску 8 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор., въ Завидовичахъ 2 кор. 60 сот., въ Винникахъ 25 кор., въ Заболотцахъ 5 кор. 10 сот., въ Подбережи 5 кор., въ Покропивной 2 кор., въ Любню 11 кор., въ Рожнятовѣ 11 кор. 80 сот., въ Яричовѣ новомъ 10 кор., въ Стратинѣ 20 кор., въ Володимирцахъ 2 кор. 44 сот., въ Выпискахъ 2 кор., въ Мшанѣ дек. Городецкого 20 кор., въ Новици 5 кор., въ Томашовцахъ 9 кор., въ Берездвѣцяхъ 13 кор. 20 сот., въ Воробѣвцѣ 3 кор. 10 сот., въ Ладанцахъ 6 кор., въ Яновѣ 9 кор. 40 сот., въ Кудобинцахъ 2 кор. 10 сот., въ Сорокахъ 20 кор., въ Сугровѣ 6 кор., въ Вертецѣ 3 кор., въ Завидовичахъ 6 кор. 60 сот., въ Петранцѣ 7 кор. 10 сот., въ Вишневѣ 8 кор., въ Сѣвцѣ 8 кор. 10 сот., въ Новосѣлкахъ лѣскихъ 20 кор., въ Заваловѣ 4 кор., въ Кошлякахъ 15 кор., въ Урловѣ 4 кор., въ Глинянахъ 10 кор., въ Скварявѣ 4 кор. 10 сот., въ Надѣтичахъ 4 кор., въ Подберезцяхъ 15 кор. 14 сот., въ Волковѣ дек. Щирецкого 13 кор. 22 сот., въ Велдѣжѣ 9 кор., въ Довгѣмъ дек. Калуского 9 кор. 55 сот., въ Городищу 14 кор., въ Струтинѣ нижнѣмъ 6 кор., въ Славску 12 кор., въ Церковной 3 кор., въ Чанижи 8 кор. 80 сот., въ Топоровѣ 10 кор., въ Озѣрній 4 кор., въ Белци 3 кор. 6 сот., въ Дѣдиловѣ 6 кор., въ Шляхтинцахъ 7 кор., въ Вербовичу 4 кор., въ Иванчанахъ 6 кор., въ Залѣзцяхъ новыхъ 9 кор. 48 сот., въ Буцневѣ 14 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 8 кор., въ Вадуцинѣ 8 кор. 44 сот., въ Вануниѣ 10 кор., въ Витковѣ 15 кор., въ Голешовѣ 2 кор., въ Козовѣ 9 кор. 50 сот., въ Тавровѣ 5 кор., въ Дулѣбахъ дек. Ходорѣвского 10 кор., въ Павловѣ 12 кор., въ Калагаровцѣ 7 кор., въ Сиховѣ ад Львовѣ 5 кор., въ Островѣ дек. Тернопольского 8 кор., въ Магдалѣвцѣ 11 кор. 20 сот., въ Дмитровѣ 11 кор., въ Сорокахъ 2 кор. 34 сот., въ Ожидовѣ 6 кор., въ Теревовли 20 кор., въ Гумнисахъ 5 кор., въ Жуличахъ 16 кор., въ Щуровичахъ 8 кор. 88 сот., въ Краснѣмъ дек. Калуского 2 кор., въ Берлогахъ 1 кор. 16 сот., въ Присѣвцяхъ 4 кор., въ Пѣтричахъ 7 кор. 24 сот., въ Зеленой 5 кор., въ Качанѣвцѣ 5 кор., въ Игровици 8 кор. 40 сот., въ Раковѣ 8 кор. 60 сот., въ Меширѣчу 6 кор., въ Вороцовѣ 6 кор., въ Высоцку 5 кор., въ Глѣбовичахъ вел. 5 кор., въ Дашавѣ 4 кор. 20 сот., въ Жуковѣ 3 кор., въ Лозинѣ 18 кор., въ Опорци 16 кор. 60 сот., въ Турѣ ад Топоровѣ 10 кор., въ Помонятахъ 6 кор., въ Пиколовичахъ 5 кор., въ Дубѣ 5 кор., въ Маркополи 3 кор., Успенія Пр. Дѣвы во Львовѣ 52 кор., въ Олеску 20 кор., въ Подусовѣ 6 кор. 10 сот., въ Выровѣ 4 кор. 50 сот., въ Познанцѣ гнѣлой 3 кор., Архикадѣдрального Храма Св. В. М. Георгія 37 кор. 70 сот., въ Рогачинѣ 14 кор., въ Боркахъ малыхъ 11 кор. 16 сот., въ Лавочнѣмъ 10 кор., въ Старомѣщинѣ 10 кор., въ Новосѣлкахъ загальчинныхъ 10 кор., въ Пенякахъ 10 кор., въ Миклашовѣ 9 кор. 10 сот., въ Фирлѣвѣ 9 кор., въ Козьмовѣ 7 кор., въ Германовѣ 6 кор. 80 сот., въ Плотичи 4 кор. 30 сот., въ Козловѣ дек. Бережаньского 20 кор. 60 сот., въ Ясени 10 кор., въ Суходолѣ дек. Вобрецкого 5 кор., въ Хмелѣскахъ 4 кор. 21 сот., въ Куткорѣ 3 кор., въ Полянѣ 3 кор. 88 сот., въ Панасѣвцѣ 8 кор. 48 сот., въ Кудинѣвцяхъ 4 кор., Святыхъ Пятницъ въ Львовѣ 33 кор., въ Бѣбрцѣ 28 кор., въ Наравѣ 20 кор., въ Выбранѣвцѣ 12 кор. 46 сот., въ Страдчу 11 кор. 50 сот., въ Шумлянахъ 6 кор., въ Гумнисахъ дек. Олеского 3 кор. 50 сот., въ Лешневѣ 20 кор., въ Чесникахъ 16 кор., въ Рокитнѣ 10 кор. 6 сот., въ Камянахъ 10 кор., въ Пѣддѣвѣстриахъ 10 кор., въ Грималовѣ 10 кор., въ Ланахъ дек. Буского 8

кор., въ Сновичи 6 кор., въ Увсю 4 кор., въ Струтинѣ вышнѣмъ 3 кор. 30 сот., въ Вѣкнѣ 3 кор., въ Гаяхъ 3 кор., въ Тростянци малѣмъ 2 кор. 4 сот., въ Черневѣ 1 кор., въ Галичи 48 кор., въ Стрыю 40 кор., въ Бѣлѣмъ Камени 30 кор., въ Микулинцахъ 22 кор. 88 сот., въ Волосянцѣ 20 кор., въ Боркахъ великихъ 16 кор. 40 сот., въ Оброшинѣ 11 кор. 74 сот., въ Литвиновѣ 10 кор. 80 сот., въ Устю 10 кор., въ Хмѣлѣвцѣ 10 кор., въ Корчинѣ 10 кор., въ Рудѣ 8 кор., въ Ракоболтахъ 8 кор., въ Илемю 7 кор. 74 сот., въ Добростанахъ 6 кор., въ Наваріи 5 кор. 4 сот., въ Мшанѣ дек. Городецкого 2 кор. 60 сот., въ Лоцшанахъ 50 сот., въ Кривѣмъ дек. Скалатского 6 кор., въ Перегновѣ 6 кор. 40 сот., въ Побужанахъ 4 кор., въ Хрневѣ 3 кор., въ Розгѣрчу 3 кор., въ Горшинѣ 10 кор., въ Островѣ дек. Ходорѣвского 10 кор., въ Вишенцѣ вел. 1 кор. 61 сот., въ Городку 50 кор. 70 сот., въ Перегнѣску 27 кор., въ Солонцѣ 10 кор. 94 сот., въ Поникѣ великой 20 кор., въ Крилосѣ 14 кор., въ Янчинѣ 14 кор., въ Зарудю 13 кор., въ Ярославичахъ 10 кор. 20 сот., въ Гриневѣ 10 кор., въ Луцѣ малѣй 10 кор., въ Ставчанахъ 7 кор. 50 сот., въ Сорокахъ 6 кор., въ Кутичу 6 кор., въ Ратищу 3 кор., Вл. п. Анна Мазановка вдова по священнику 2 кор., Веч. Ур. пар. въ Тейсаровѣ 11 кор. 20 сот., въ Чижиковѣ 10 кор. 24 сот., въ Фразѣ 7 кор. 12 сот., въ Русятыхъ 4 кор. 72 сот., въ Выровѣ 4 кор. 20 сот., въ Малковичахъ 4 кор., въ Гребеновѣ 13 кор. 14 сот., въ Конюхахъ 12 кор., въ Полтвѣ 11 кор. 40 сот., въ Воли голоборекѣй 10 кор., въ Тухли 9 кор., въ Мышковичахъ 6 кор., въ Николавѣ дек. Холодѣвского 5 кор. 9 сот., въ Черешнѣ 4 кор., въ Дубчу 4 кор., въ Стрѣлковѣ 3 кор. 20 сот., въ Хащованю 1 кор. 81 сот., въ Козѣвцѣ дек. Бережаньского 20 кор., въ Выспѣ 14 кор., въ Негѣвцяхъ 13 кор. 20 сот., въ Радиховѣ 12 кор., въ Сколѣмъ 10 кор. 80 сот., въ Олѣвѣ 9 кор. 80 сот., въ Сухорѣчу 7 кор., въ Нуцу 7 кор., въ Фалиши 6 кор. 31 сот., въ Моршинѣ 6 кор. 31 сот., въ Черниці 6 кор., въ Побуцѣ 4 кор. 10 сот., въ Сеняѣ 3 кор., въ Илавчу 22 кор., въ Иванѣвцѣ ад Тарноруда 20 кор., въ Сорочку 20 кор., въ Болшовѣ 10 кор., въ Демни 6 кор., въ Голочу 6 кор., въ Станьковцяхъ ад Берездѣвцѣ 6 кор., въ Богутинѣ 4 кор. 24 сот., въ Залѣзцяхъ 20 кор., въ Поибвцяхъ 11 кор. 60 сот., въ Свистѣльникахъ 5 кор. 65 сот., въ Несторѣвцяхъ 19 кор. 92 сот., въ Ляшкахъ горѣшныхъ 10 кор., въ Стремилчу 8 кор., въ Кунашовѣ 7 кор., въ Янчинѣ 11 кор. 62 сот., въ Ганѣвцяхъ 8 кор. 40 сот., въ Мартиновѣ 7 кор. 20 сот., въ Козловѣ дек. Буского 30 кор., въ Боринцахъ 14 кор. 69 сот., въ Стрѣлкахъ 10 кор., въ Игровици 10 кор., въ Зашковѣ 9 кор. 40 сот., въ Серетци 8 кор., въ Тустани 5 кор., въ Камѣнцѣ Струмиловѣй 12 кор., въ Мильнѣ 12 кор., въ Явчу 8 кор., въ Домажири 6 кор., въ Дубравцѣ 2 кор., въ Дусановѣ 16 кор., въ Зарванци 15 кор., въ Цѣшкахъ 10 кор., въ Шибалинѣ 10 кор., въ Дараховѣ 6 кор., въ Тершилѣвцѣ 20 кор., въ Васячинѣ 10 кор. 92 сот., въ Пѣдкамени 10 кор., въ Пуковѣ 2 кор.

б) на мисіи и Грѣбъ Христовѣ въ святой земли:

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Веч. Урядъ парох. въ Славску 4 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор.

в) на мисіи и знесенѣ неволь въ Африцѣ:

Вир. О. Пралатъ Кобыляньскій 50 сот., Веч. Урядъ пар. въ Дашавѣ 2 кор., въ Тростянци дек. Подгаецкого 2 кор., въ Довгѣмъ дек. Калуского 3 кор., въ Остапѣвцяхъ 3 кор. 20 сот.

г) на *Истиницѣ св. Іосафата*:

Впр. О. Пралать Кобылянскій 2 кор., Веч. Урядъ парох. въ Славску 4 кор., въ Тростянци дек. Пѣдгаецкого 2 кор., Достохвальне Товариство „Дифетеръ“ 200 кор., Веч. Урядъ парох. въ Дубицу 6 кор., въ Поручинѣ 6 кор., въ Лабшинѣ 6 кор., въ Мечицовѣ 6 кор., въ Лѣвеникахъ 6 кор., въ Городищу 6 кор., въ Выбудовѣ 6 кор., въ Шибалинѣ 6 кор., въ Козовцѣ 6 кор.

д) на *мисіи католицкѣ*:

Впр. О. Пралать Кобылянскій 50 сот., Веч. Урядъ пар. въ Данаваѣ 2 кор., въ Тростянци дек. Пѣдгаецкого 2 кор.

е) на *Новицїатѣ въ Словитѣ*:

Впр. О. Пралать Кобылянскій 2 кор., Веч. Урядъ парох. въ Славску 3 кор.

ж) на *Новицїатѣ въ Кристиньполи*:

Впр. О. Пралать Кобылянскій 2 кор.

з) на *Неофитовѣ*:

Впр. О. Пралать Кобылянскій 50 сот., Веч. Урядъ парох. въ Славску 3 кор., въ Тростянци дек. Пѣдгаецкого 2 кор.

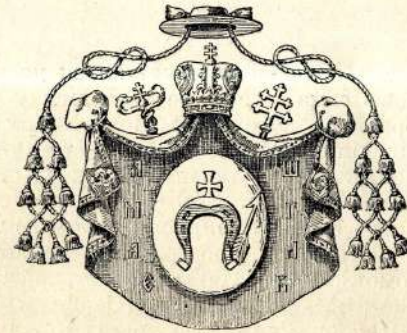
НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Михайлѣ Кмицкевич, парохъ Гологѣръ, померъ д. 1. цвѣтня 1902.
Душа Его поручае ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 10. мая 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний Вѣдомости

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 4. червня.

Ч. VIII.

Ч. 39.

Ч. 3733. Въ справѣ будовы церкви въ Быковѣ.

Урядъ парохіальный Быковѣ Епархіи Перемыской надѣславъ сюда слѣдуючу вѣдзову:

„Сумно то дѣдови, коли на старій лѣта свои мусить вытягати руку свою до чужихъ людей по милостиню, бо дѣти свои дати си не можуть, бо не мають; однакъ иде старовина въ далекій свѣтъ и широкій и потѣшае ся тымъ, що есть милосердіе у Бога и у людей.

Такъ и менѣ яко душпастыреви выпало на старшій мой лѣта именемъ Христа, именемъ моихъ братьей, моихъ словесныхъ овецъ забрати въ свои руки торбу пастушу и кій и пойти въ широкій свѣтъ звертаючи ся до милосерныхъ сердець, бо дѣти мои духовнї кажуть: — Отче — хлѣба для душъ не маємо, мы церкви не маємо и якъ Христосъ сказавъ: „Пастырь добрый душу свою полагаетъ за овцы своя“ — такъ и Ты Отче положи за овцы свои трудъ свой, иди и проси за нами, а мы разомъ будемо ся молити за Добродѣвѣвъ нашихъ, безъ котрыхъ мы не въ станѣ побудовати Дому Божого. Отожь иду я за голосомъ менѣ повѣренныхъ парохіянъ и прошу о ласкавій жертвы на нашу церковь, та прошу не безпѣдставно.

Ото два вѣкки пережила наша церковь на хвалу Богу и на пожитокъ людемъ; днесъ зубъ часу положивъ на нѣй свое знамя. Она

стоит старенька, мала и згорблена, похилила ся до тыхъ могиль, якѣ ю окружають и немовъ сама вже хоче въ могилу ся класти. Самъ найвысшій часть забрати ся до будовы иншого Дому Божого.

Но якжежь тоє зробити? Число моихъ парохіянъ есть такъ маленьке, що они о своихъ силахъ не поставили бы нову святиню такъ скоро, якъ того wymagaє потреба. До того крайна нужда межи ними вѣдбирає имъ всяку надѣю на здвигнене своимъ власнымъ коштомъ нового Храму, до котрого они щиросердечно привязані.

Найже не перегомонить безъуспѣшно моя просьба нынѣшна! Най сокрушити она Ваше Высокоблагородне Серце и побудитъ Васъ не повстѣгнути Своєи Щедрои Руки вѣдь насъ! Кожду жертву хотьбы и маду пріймемо зъ великою подякою. Просимо усерно, чи то о вѣдправлене акафисту, чи о даръ зъ скарбони церковной, чи о жертву изъ власныхъ средствъ на будову нашої церкви.

За Ваше жертволюбіє Богъ най помилує и спасе Васъ!

Повысшу вѣдзову подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства АЕпархіального зъ тымъ, що всякій датки проситъ ся присылати на руки о. Николая Сенеты гр. кат. пароха зъ Быговъ пп. Медика.

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 20. мая 1902.

Ч. 40.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Ч. 3705. — Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ выдѣловѣй муж. въ Бродахъ.

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Бродахъ розписала пѣдь д. 15. цвѣтня 1902 ч. 250 конкурсъ на посаду гр. катол. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй мужескѣй, злученѣй зъ 4-клясовою школою народною въ Бродахъ. До тои посады привязані суть поборы II. клясы платъ. Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають належито удокументовані поданя вносити посредствомъ своєи настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шк. въ Бродахъ до дня 15. червня 1902.

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости зъ покликомъ на постановлене Митроп. Ординаріату зъ д. 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕп. Вѣдом. ч. 1. зъ 1902).

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 15. мая 1902.

Ч. 4065. — I) Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Журавнѣ.

Ц. к. окружна Рада школѣна въ Жидачовѣ розписала пѣдь д. 9. мая 1902 до ч. 659 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Журавнѣ зъ поборами III. клясы платъ. Поданя належито удокументовані мають посредствомъ своєи настоятельной власти вносити ся до высше сказаной ц. к. Рады школѣной окружной до дня 30. червня 1902.

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. мая 1902.

2) Оголошує ся конкурсъ на посады гр. кат. катихитѣвъ въ Буску и Радеховѣ.

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Камѣнцѣ струм. розписала пѣдь д. 9. мая 1902 до ч. 1220 конкурсъ на посады гр. кат. катихитѣвъ въ Буску и въ Радеховѣ зъ поборами III. клясы платъ. Убѣгаючи ся священники мають свои удокументовані поданя посредствомъ своєи настоятельной власти вносити до высше сказаной ц. к. окружной Рады шк. до дня 30. червня 1902.

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 29. мая 1902.

III.

Ч. 4113. — Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ школѣ выдѣловѣй мужескѣй въ Золочовѣ.

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Золочовѣ розписала пѣдь д. 12. мая 1902 до ч. 1009 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй мужескѣй въ Золочовѣ, злученѣй зъ тамошною 4-клясовою школою народною. Обовязкомъ катихита буде удѣляти науки религіи такожь въ 3-клясовѣй школѣ выдѣловѣй женскѣй и злученѣй зъ нею 4-клясовѣй школѣ народнѣй въ Золочовѣ. — До тои посады привязані суть поборы II. клясы платъ. Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають дотычнй удокументовані поданя вносити посредствомъ своєи настоятельной власти до ц. к. окружной Рады шк. въ Золочовѣ до дня 30. червня 1902.

Тоє подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости зъ покликомъ на постановлене Митроп. Ординаріату зъ дня 3. сѣчня 1902 до ч. 98. (АЕп. Вѣд. ч. 1. зъ 1902.)

Вѣдь Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. мая 1902.

ХРОНИКА.

Архірейске благословеніе и узнане за прислугу здѣлану народови рускому переводомъ зъ нѣмецкого на языкъ рускій „Большого катихизму одобренного Австрійскимъ Епископатома“ отримавъ :

О. Антоній Войтѣховскій, сов. Еп. Консисторіи Станиславѣвской и профессоръ ц. к. П. гимназіи въ Коломыѣ.

Архірейске благословеніе и узнане за труды понесеніи при переглядѣ руского перевода сего „Большого катихизму“ отримали ОО. :

Александръ Стефановичъ катихитъ учит. женской семинаріи, сов. Евгеній Гузаръ катихитъ учит. мужской семинаріи, Теодозій Лежогубскій катихитъ школъ народныхъ, Леонидъ Лужницкій катихитъ русской гимназіи и Іоанъ Алексевичъ катихитъ народныхъ школъ у Львовѣ.

Сотрудництва отримали ОО. :

Василій Гривнякъ новопост. пресвитеръ въ Наравѣ, Льонгинъ Туркевичъ въ Вурштинѣ зъ назначенемъ на exsurgendo завѣдателя cum jure directionis въ Коростовичахъ, Григорій Грушка въ Залбзцахъ зъ назначенемъ на exsurgendo завѣдателя cum jure directionis въ Мшаниці, Евгений Бартошъ въ Городку, Стефанъ Івасигъ въ Лубанкахъ выжннихъ, Іосифъ Яросевичъ въ Збаражѣ, Алексей Ганасъ въ Прошовій.

Презенту отримавъ :

О. Маріанъ Клодзинскій на Путятинцѣ.

До канон. институціи на мѣс. вересень завѣзванный :

О. Вильгельмъ Белкотъ на Зарудѣ.

Декретъ увѣльненія вѣдъ испыту конкурсового парох. отримавъ :

О. Іоанъ Кобриновичъ, парохъ Жушаня.

Испытъ конкурсовый парох. выдержали ОО. :

Володимиръ Венедиктъ Скоробогатый, Іоанъ Юркѣвъ, Людомиръ Константины Заричкій, Михаилъ Клюкъ, Юсифъ Логинскій, Богданъ Елиашевскій, Николай Демчињскій, Николай Левицкій, Володимиръ Левицкій.

Испытъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ выдержали ОО. :

Николай Галагъ, Александръ Грегоровичъ, Михаилъ Туркевичъ и Іоанъ Сухаровскій.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало платню для приват. сотрудниковъ :
въ Молотовѣ, Кудобинцахъ, Островѣ и Вербовѣ на 1 рѣкъ.

Власть вѣдъ продовжено до конца червня 1903 :

О. Павлови Кудриковѣ, сотрудникамъ Рогатина.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Симеонъ Мухкевичъ, сотрудникъ въ Плаучи, померъ д. 5. мая 1902.

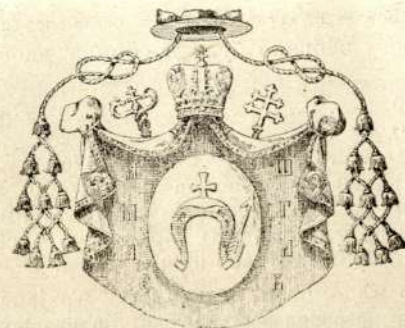
О. Михаилъ Левицкій, парохъ Щуровичъ, померъ д. 7. мая 1902.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 4. червня 1902.

✠ **АНДРЕЙ.**
Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 24. червня.

Ч. IX.

Ч. 41.

Ч. 147/орд. — Въ справѣ богословѣвъ перебувающихъ досѣ поза семинаремъ.

Митроп. Ординаріатъ подае до вѣдомости богословамъ, котріи кончили IV. рѣкъ поза семинаремъ, що жаденъ зъ нихъ не буде допущенный до рукоположенія, передъ поновнымъ принятемъ до семинара въ мѣсяци вересни с. р. — Въ семинари будутъ обязаніи здати испытъ зъ вѣсѣхъ предметѣвъ богословскихъ.

Богословы зъ иннихъ лѣтъ, перебувающіи досѣ поза семинаремъ, мають рѣвножь внести поданя о принятѣ до семинара, приѣхати до Львова на означенный день елекціи и поддати ся испытовѣ зъ вѣсѣхъ предметѣвъ богословскихъ минувшихъ лѣтъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 16. червня 1902.

Ч. 42.

Ч. 372. Ком. — Въ справѣ датковъ до фонда вдов-сиротиньского.

До половины року збрано було до фонда вдовичо-сиротиньского въ рокахъ :

1899	15398	коронъ
1900	16928	"
1901	16252	" — а теперь, майже

до половины р. 1902, выказує головна каса фонда збранихъ тѣлько 12026 коронъ. Если бы на запомогу на кожде лице припасти мало неменше якъ дотеперь т. е. по 120 коронъ, то треба бы конечно загалной сумы 48000 коронъ до розпорядимости.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Клира Архіепархіального зъ **вы-разнымъ покликомъ на розпоряджене Митроп. Ординаріату зъ д. 22. лютого 1902 Ч. 1364** (АЕпарх. Вѣдом. Ч. VI. зъ дня 10. цвѣтня 1902), а такожъ на вѣдозву Комисіи фондомъ управляющей зъ д. 4. цвѣтня 1902 ч. 157 (АЕпарх. Вѣдом. Ч. VII зъ дня 10. мая 1902) и зъ завѣзанемъ, щобы такъ Всч. ОО. Деканы, якъ такожъ и Почт. ОО. Комисарѣ фонда по деканатахъ, **энергично взяли ся за дѣло збираня залеглостей и датковъ бѣжучихъ до фонда**, инакше бо на Ихъ легковажене и бракъ щирои енергіи спаде вѣдвѣчальность за некористный результатъ будучои за-помоги.

Львѣвъ, дня 23. червня 1902.

Ч. 43.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистерія розписала пѣдъ днемъ 19. червня 1902 зъ реченцемъ до дня 14. серпня 1902 слѣдуючй парохіи :

Ч. 4451. — **Гологоры** зъ прилуч. Гологорки и Кондратовъ, декан. Унѣвского, наданя Конвенту ОО. Доминикановъ въ Подгамени.

Ч. 4457. — **Щуровичѣ** зъ прилуч. Грималѣвка, Романѣвка и Добрилѣвка, декан. Холоѣвского, наданя приватного.

II.

Ч. 4368. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Роздолѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Жидачовѣ розписала пѣдъ днемъ 9. мая 1902 до Ч. 659 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Роздолѣ зъ поборами III. клясы платъ. Удокументованій поданя належить посред-

ствомъ своєи настоятельной власти вносити до высше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **15 . липня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 12. червня 1902.

III.

Ч. 4564. — **Оголошує ся конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада школьна окружна въ Рогатинѣ розписала пѣдъ днемъ 12. мая 1902 Ч. 1285 конкурсъ въ цѣли сталого замѣщеня посады гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ учити религіи такожъ въ 6-клясовѣй женьскѣй въ Рогатинѣ. До той посады привязаній суть поборы III. клясы платъ зъ увзглядненемъ постановлєня §. 4. уставы зъ дня 22. червня 1899 Ч. 81 В. з. бр. — Священники убѣгаючй ся о тую посаду мають дотычній належито удокументованій поданя посредствомъ своєи настоятельной власти внести до высше сказаной ц. к. Рады школьной окружной най-дальше до дня **30. червня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 18. червня 1902.

ХРОНИКА.

Ординаріатскимъ Комисаремъ до ц. к. Комисіи экзаминаційной въ Львовѣ **именованный:**

Всєєв, и Впр. О. Андрей Вѣлецкій, Архипресвитеръ и Предсѣдатель Митр. Капитулы.

Экзаминаторами при той Комисіи именованій ОО.:

Александрѣ Стефановичѣ катихитѣ ц. к. учительскои семинаріи женьскои въ Львовѣ и Евгениі Гузарѣ катихитѣ ц. к. учительскои семинаріи мужескои въ Львовѣ.

Ординаріатскимъ Комисаремъ до ц. к. Комисіи экзаминаційной въ Тернополи **именованный:**

Впр. О. Володимирѣ Громницкій завѣдатель Тернопѣльского деканату и парохъ въ Тернополи.

Экзаминаторомъ при той Комисіи именованій:

Впр. О. Яковѣ Вацкѣ катихитѣ ц. к. семинаріи учительскои въ Тернополи.

Сотрудництва отримали ОО.:

Стефанѣ Ивасинѣ въ Залановѣ, Володимирѣ Ванчицкій въ Плаучи великой, Николай Прокоповичѣ сшм jure directionis въ Луцѣ малой.

Выс. Президія ц. н. Намѣстництва згаджає ся на канон. институцію:

О. Маріяна Клодзиньского на Путятинцѣ.

До канон. институціи на мѣс. вересень завѣзванный:

О. Маріянъ Клодзиньскій на Путятинцѣ.

Власть вѣнанді отримали на 1. рѣкъ:

Парохъ и Сотрудникъ въ Тернополи, парохъ въ Войниловѣ.

Ч. 44.

Ч. 175 орд. — Оголошує ся конкурсъ на шкици мурованои церкви.

1) Типъ церкви повиненъ бути византійскій, примѣненный до характеру старыхъ деревянныхъ церквей.

2) Жадає ся двохъ видѣвъ и приземного пляну въ довѣльной скалѣ, безъ перекрою и безъ кошторисѣвъ, однакъ була бы пожадана скала 1:100.

3) До конкурсу допущені всѣ безъ взгляду на фахову квалификацію.

4) Въ складѣ юри входятъ запрошені ВПреосвящ. Митрополитомъ священники, будѣвничі, малярѣ и рѣзбярѣ.

5) Яко нагороду означує ся за три найдутші шкици по 300 коронѣ.

6) ВПреосвящ. Митрополитѣ застерѣгає собѣ купно другихъ шкицѣвъ порученыхъ юрою.

7) Шкици повинні бути означені девизомъ, объясненою въ запечатанѣй ковертѣ, котра тѣлько по рѣшенію комисіи буде вѣдкрыта.

8) Шкици повинні бы бути вѣддані або вѣдослані до Митрополитичого Секретаріату найдалше до 12. години въ полудне дня 1. н. ст. вересня 1902 р.

Поручає ся Всч. Духовенству сей конкурсъ оголосити въ своихъ парохіяхъ и заохотити до участи въ конкурсѣ.

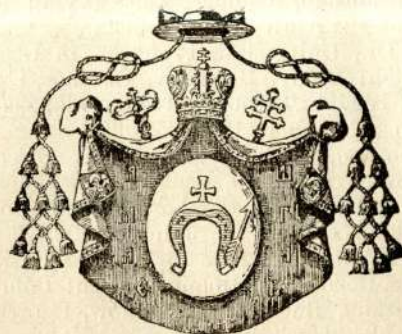
Вѣдъ Митрополитичого Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. червня 1902.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 24. червня 1902.

✠ АНДРЕЙ.
Митрополитѣ.

Львѣвско-Архіепархіяльнй

ВѣДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 8. серпня.

Ч. X.

Ч. 45.

Ч. 4612. — Оголошують ся имена ц. к. Консерваторѣвъ дѣйствующихъ въ Львѣвскѣй Архіепископіи.

Свѣтла ц. к. центральна Комисія для штукъ и историчныхъ памятникѣвъ въ Вѣднѣ подѣ днемъ 17. Сѣчня 1902 Ч. 80 завѣдомила Преосвященнй Митрополитальный Ординаріатѣ о именахъ ц. к. Консерваторѣвъ дѣйствующихъ въ Львѣвскѣй Митрополитальнѣй Архіепископіи. Имена сказаныхъ ц. к. Консерваторѣвъ суть:

1. *Boloz-Antoniewicz*, Dr., Johann Ritter von, Mitglied des Kunstrathes, Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Stadt und den politischen Bezirk Lemberg) seit 1894; wiederbestätigt mit M. E. vom 26. Januar 1899. Z. 939.

2. *Czolowski* Alexander Dr., städtischer Archivar in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Cieszanow, Gródek, Jaworów, Kamionka strumilowa, Mościska, Rawa ruska, Sokal und Żółkiew); ernannt mit M. E. vom 15. September 1899. Z. 19972.

3. *Dzieduszycki* Adalbert, Graf, Dr., geheim. Rath, Reichsraths-Abgeordneter und Gutsbesitzer in Jesupol. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Horodenka, Kalusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna,

Peczeniżyn, Sniatyn, Stanislaw, Tlumacz Zaleszczyki); seit 1879; wiederbestätigt mit M. E. vom 12. April 1902, Z. 3923.

4. *Finkel* Ludwig, Dr., Universitäts-Professor in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Brody, Brzeżany, Buczac, Czortkow, Husiatyn, Podhajce, Przemyslany, Skalat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraž und Zloczów); ernannt mit M. E. vom 26. Januar 1899, Z. 939.

5. *Gorgolewski* Sigismund, Regierungsrath und Director der Staatsgewerbeschule in Lemberg. (II. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Dolina, Drohobycz, Rohatyn, Rudki, Sambor, Staremiasto, Stryj, Turka und Żydaczów); ernannt mit M. E. vom 22. Januar 1902, Z. 33878 ex 1901.

6. *Kętrzyński* Adalbert von, Dr., Director der Ossolinski'schen Bibliothek in Lemberg. (III. für die Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Brody, Brzeżany, Buczac, Cieszanów, Czortków, Dolina, Drohobycz, Gródek, Horodenka, Husiatyn, Jaworów, Kałusz, Kamionka strumilowa, Kolomea, Kossów, Lemberg, Mościska, Nadwórna, Podhajce, Przemyslany, Rawa ruska, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Sniatyn, Sokal, Stanislaw, Staremiasto, Stryj, Tarnopol, Tlumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki, Zbaraž, Zloczów, Żółkiew, Żydaczów und die Stadt Lemberg); seit 1892; wiederbestätigt mit M. E. vom 6. November 1897, Z. 28139.

7. *Petruszewicz* Anton, Domcustos des gr.-kath. Metropolitan-Domcapitels in Lemberg. (III. für das ruthenische Archivwesen in den Bezirkshauptmannschaften: Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Buczac, Czortków, Dolina, Drohobycz, Horodenka, Husiatyn, Kałusz, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skalat, Sniatyn, Stanislaw, Staremiasto, Stryj, Tlumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki und Żydaczów); seit 1875; wiederbestätigt mit M. E. vom 23. März 1900, Z. 3327.

8. *Przybysławski* Ladislaus, Ritt. v., Gutsbesitzer in Uniż. (I. für die Bezirkshauptmannschaften: Bohorodczany, Borszczów, Buczac, Czortków, Horodenka, Husiatyn, Kolomea, Kossów, Nadwórna, Peczeniżyn, Podhajce, Skalat, Sniatyn, Tlumacz, Trembowla, Zaleszczyki); seit 1887; wiederbestätigt mit M. E. vom 12. April 1902, Z. 3923.

Къ упомянутымъ ц. к. Консерваторамъ zvolить Пречест. Духовенство вѣднотись дотычно сохрания и обновленя важныхъ предметѡвъ штуки и историчныхъ памятникѡвъ.

Вѡдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 28. червня 1902.

Ч. 46.

Ч. 4805. — Въ справѣ шематизму на 1902 р.

Въ половинѣ мая с. р. выслала канцелярїя Митроп. Консистеріи всѣмъ Всч. Урядамъ деканальнымъ вѡдвѣтне число шематизмѡвъ на 1902 р. въ цѣли дорученя ихъ Урядамъ парохіальнымъ.

Мимо бѡльшого обѡму цѣна на сей рѡкъ остае тая сама, що и попередныхъ лѣтъ, т. е. 2 кор. 60 сот.

Выдане и експедиція опѡзнила ся въ части задля великои роботы, якои вымало додане нового матерїалу историчного и статистичного, а еще бѡльше зъ вины тыхъ Урядѡвъ парохіальныхъ, що мимо вѡдозвъ не предложили датъ въ означенѡмъ реченци. Доперва зъ початкомъ 1902 р. прислало даты 29 Урядѡвъ парохіальныхъ, а деякї ажъ въ мартѣ и въ цвѣтни. И такъ: Ур. парох. въ Мшанѣ зборѡвского дек. 2. марта (ч. дек. 86); зъ щирецкого дек. Ур. пар. въ Добрянахъ 6 цвѣтня (ч. дек. 55), Ур. пар. въ Волковѣ 16. цвѣтня (ч. дек. 49), а Ур. пар. въ Мосткахъ ажъ 17. цвѣтня 1902.

Доси не предложили датъ слѣдующї Ур. парохіальнї: 1) Грабѡвка, кабуского дек., 2) Бѣлка и 3) Вербѡвъ, нараѡвского дек., 4) Сваричѡвъ, перегиньского дек., 5) Могильниця, теробовельского дек. и 6) Острѡвъ унѣвского деканата. Митр. Консистеріа завзываетъ ихъ, абы даты тїи прислали найдальше до кѡнца серпня 1902 р.

Вѡдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 30. червня 1902.

Ч. 47.

Ч. 4474. — Въ справѣ выходженя до Америки.

Рѣчею Душпаствыра есть, чтобы въ разѣ, если кто изъ парохіанъ намѣряе выходить зъ краю до Америки, справою тою такъ дуже для дотычныхъ парохіанъ важною, належито заняти ся. Насампередъ треба выходжене, о скѡлько лишь можъ, вѡдраджовати, позаякъ выходцѣ неразъ въ крайну бѣду и погибель впадають, и то навѣтъ зъ mezi народѡвъ, котрї взагалѣ взявши суть оборотнѣйшї и умѣють собѣ лѣпше радити нѣжъ нашъ рускїй народъ; а кромѣ того суть при тѡмъ небезпеченьства взглядомъ моральности и вѣры.

Если же вѡдраджоване не має успѣху, то пригадуе ся Всч. Священству, що въ Вѣдни истнуе стоваришене для охороны католицкихъ выходцѣвъ такъ въ матерїальномъ якъ и въ духовномъ взглядѣ: Österreichischer St. Raphael-Verein zum Schutze katholischer Auswanderer (Wien, XIII Breitensee, Kienmayergasse 11). Належить прото удати ся до тогожъ стоваришеня, чтобы повзяти основну вѣдомѡсть о тыхъ областяхъ, въ котрї дотычнї парохіане удати ся намѣряють, и о тѡмъ всѣмъ, що при выходствѣ требуе ся, а именно вѡдъ кого мають выходцѣ карту препоручаючу одержати и до кого въ цѣли свои охороны удати ся, чтобы не були вызысканї и обманенї и чтобы заховало ся имъ найдорожше сокровище вѣры св. Справы выходства обговорюе и познакомляе зъ ними: St. Raphaels-Blatt, выдаване вѡдъ нѣмецкого

St. Raphael-Verein в Limburg a. d. Lahn, одно число що кварталу, вь рѣчнѣй цѣнѣ 1 марки.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѣвъ, дня 6. липня 1902.

Ч. 48.

Ч. 4983. — Оголошує ся конкурсъ на стипендію назначену для образованя практичныхъ ставничихъ.

Видѣль краєвого Товариства рыбацкого вь Краковѣ розписавъ пѣдѣ днемъ 1. червня с. р. конкурсъ на одну стипендію вь квѣтѣ рѣчнѣй 680 кор. (вь мѣсячныхъ ратахъ по 57 кор.) назначену для образованя практичныхъ ставничихъ. Стипендистъ вѣдѣбуде науку и практику вь господарствѣ рыбнѣмъ вь Заторѣ вь часѣ вѣдѣ 1 н. ст. сѣчня до кѣнца року 1903.

Подане о наданѣ стипендіи власноручно черезъ убѣгателя написане має бути внесене до кѣнца листопада 1902 до Видѣлу краєвого Товариства рыбацкого вь Краковѣ, улицы Миколайска 2, и до того належить залучити:

- 1) Метрику уродженя, доказуючу, що кандидатъ укѣнчивъ по крайнѣй мѣрѣ 18 рѣкъ житя.
- 2) Свѣдоцтва доказуючї, що кандидатъ укѣнчивъ по крайнѣй мѣрѣ школу народну зѣ добрымъ успѣхомъ, або що єсть ученикомъ школы видѣловой. Кандидаты укѣнчившї низшу школу рѣльничу будутъ мати першенство передъ другими.
- 3) Свѣдоцтво лѣкарске, доказуюче, що кандидатъ єсть совершенно здоровый и сильный.
- 4) Свѣдоцтво нравственности и безнаганного житя, выставлене черезъ дѣтчный урядъ парохїяльный.

Убѣгающї ся получить на свое подане письменный отвѣтъ вь протягу мѣсяца грудня 1902.

Тѣе подадутъ Всч. Уряды парохїяльный до вѣдомости своихъ парохїянъ.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѣвъ, дня 8. липня 1902.

Ч. 49.

Ч. 5029. — Вь справѣ вытинкѣвъ до шематизму на 1903 р.

Митрополита Консисто́рїи выслала пѣдѣ днемъ 8. липня 1902 всѣмъ Всч. Урядамъ деканальнымъ одвѣтнї вытинки зѣ шематизму и поручає исправити и доповнити всѣ змѣны, якї зайшли вь 1902 р., чи то що до осібъ, чи то що до датъ поданныхъ вь шематизмѣ. Уряды

деканальнї завѣзвуть дѣтчный Всч. Уряды парохїяльный, абы предложили имъ потрѣбнї даты и на основѣ того матерїалу пороблять поправки, а исправленї вытинки предложать Митроп. Консисто́рїи **най-дальше до дня 20. н. ст. септя 1902.**

Зѣ выказѣвъ минушого року оказало ся, що многї Уряды парохїяльный прислали неточнї выказы. Зѣ поправокъ, поробленыхъ Урядами деканальными, а декуда и Митроп. Консисто́рїєю на основѣ урядовыхъ актѣвъ краєвого бюро статистичного, выказало ся, що по дѣякихъ парохїяхъ подано менше число душъ гр. кат. обряду, и то вь меншихъ парохїяхъ рѣжниця выносила дуже значне число душъ. Тому поручає ся Всч. Урядамъ парохїяльнымъ провѣрити правдивѣсть подаваныхъ датъ, а зновъ Всч. Уряды деканальнї подбають о тѣе, абы поробленї ними поправки були згѣднї зѣ дѣйственнымъ станомъ.

Такожъ провѣрять Всч. Уряды деканальнї чи вь шематизмѣ выпечатано Мѣстодеканѣвъ и Ординарїятскихъ комисарѣвъ вь школьныхъ справахъ и сервитутовыхъ, а всяку запримѣчену неточнѣсть исправлять и дописуть на вытинку, або вь окремѣй дописи.

Вѣдѣ Митрополитальной Консисто́рїи.

Львѣвъ дня 8. липня 1902.

Ч. 50.

Ч. 132/Орд. — Вь справѣ порученя книжки: „Практичний провѣдник для катехитѣв“.

Митроп. Ординарїятъ подає до вѣдомости Преч. Духовенству що О. Евгенийъ Гузаръ, катехитъ мужеской учительской семинарїи у Львѣвъ, уложивъ и выдає двѣ части практичного провѣдника для катехитѣвъ. Вь першѣй части поясняє ся способъ научаня дѣтей вь 1. и 2. степени науки, взглядно вь 1. класѣ школъ народныхъ, а вь другѣй части поясняє ся предметъ малого катехизму, назначенный для 3. и 4. степени науки, взглядно для 2. класы школъ народныхъ. Поручає ся Преч. Духовенству сю книжку яко практичне руководство при научѣ религїи. Набути можна обѣ части по цѣнѣ 2. кор. 40 г., а зѣ присылкою почтовою о 20 г. болѣше — вь книгарняхъ им. Шевченка и Ставропигїйскѣй у Львѣвъ.

Вѣдѣ Митрополитального Ординарїяту.

Львѣвъ дня 13. липня 1902.

Ч. 51.

Ч. 5387. — Дѣтчно доповненя квестїонаря до шематизму штанемъ где и на яку квѣту обезпеченї церкви вь Архїдїецїи.

Вѣдносно до тутошного вѣзваня зѣ дня 9. липня, с. р. Ч. 5029 до предложеня даныхъ для нового накладу шематизму Архїепархїяльного

Клира поручає ся Всч. парохіяльнимъ урядамъ доповнити дотычний квестіонарь означенъмъ, въ котрѣмъ ассекураційнѣмъ товариствѣ и на яку квоту обезпечена кожда зъ церквей до парохіи належача.

Въ случаю девершенои вже высылки згаданого квестіонаря належить вѣдповѣдь дотычно ассекураціи додатково предложити Митр. Консисто́ріи.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 24. липня 1902.

Ч. 52.

Ч. 5481. — Оголошене конкурсове на опорожненій 3 мѣсцѣ въ руско́й колегіи въ Римѣ.

Кандидаты намѣряючі убігати ся о принятѣ до руско́й Колегіи въ Римѣ мають до дня 26. вересня с. р. прошеня свои посредствомъ Уряда дек. Митр. Консисто́ріи предложити и до тыхъ слѣдуючі належито остемпльованій свѣдоцтва долучити:

- 1) метрику крещеня и мвропомазаня;
- 2) свѣдоцтва шкѣль народныхъ, укѣнчечыхъ гимназіяльныхъ и свѣдоцтво зрѣлости;
- 3) свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о вѣдбутѣи природно́й або щепленѣи ѡспѣ посвѣдчаюче;
- 4) свѣдоцтво поровственности вѣдъ взглядно́го Уряду дека́н. потвержене, въ котрѣмъ кромѣ поведеня просителя и то выраженымъ бути має, що тойже есть безженнымъ;
- 5) свѣдоцтво убожества вѣдъ взглядно́го Уряду парохіяльного або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ потвержене, а въ кѣнци
- 6) посвѣдчене вѣдъ ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до связи войсково́й.

Дня 29. н. ст. вересня с. р. по выслуханю св. Службы Божко́й, котра о 8-ѣй год. рано въ церквѣ Архикатедральной вѣдправитъ ся, мають кандидаты явитись въ канцеля́ріи Митр. Консисто́ріи.

Примѣчає ся, що лише кандидаты зъ найлѣпшими успѣхами въ наукахъ и наилучшими свѣдоцтвами о поведеню и успособленю будутъ уваглядненіи.

Вѣдъ Митрополитальной Ордина́ріату.

Львѣвъ, дня 4. серпня 1902

Ч. 53.

Ч. 5482. — Въ справѣ ѡбсаженя 5 мѣсцѣ зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Институтѣ СС. Васи́ліянокъ.

Розписує ся на конкурсѣ 5 мѣсцѣ зъ фундаціи бл. п. Кардинала С. Сембратовича въ Воспиталищи СС. Васи́ліянокъ зъ терминомъ до

20. серпня с. р. зъ тымъ, що кандидаты, котры вѣдповѣли въ повнѣ вымогамъ въ минувшѣмъ роцѣ, мають першенство и на сей ро́къ. При томъ пригадує ся, що условия принятія позбстають незмѣнній, якъ попередѣ. О першіи два мѣсця стипендіи могутъ убігати ся сироты належачи до родины бл. п. фунда́тора, о другіи два дѣньки священникѣвъ, а о одно походячі зъ мірско́го сословія.

Вѣдъ Митрополитальной Ордина́ріату.

Львѣвъ, дня 4. Серпня 1902.

Ч. 54.

Обвѣщеня конкурсові.

Митроп. Консисто́рія розписує на конкурсѣ слѣдуючі парохіи:

а) пѣдъ д. 17. Липня 1902 зъ реченнямъ до дня 17. Вересня 1902:

Ч. 5118. — **Добротворѣ** зъ прилуч. Стриганка, деканата буского, наданя приватного.

б) пѣдъ д. 27. Липня 1902 зъ реченнямъ до дня 30. Вересня 1902:

Ч. 5404. — **Воля велика** зъ прилуч. Воля мала и Тростянецъ, деканата роздѣльско́го, наданя фундаціи Стан. гр. Скарбка.

Ч. 5243. Реченець къ убігательству на парохію **Ивачѣвъ горѣш-ный** дек. тернопольско́го продовжаєсь до 1. Вересня 1902 зъ тымъ, що поданя попередныхъ убігательствъ удержують ся въ своѣй силѣ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 22. липня 1902.

ХРОНИКА.

Завѣдательства отримали 00:

Тедоръ Васи́ликъ въ Лукавицѣ нижно́й, Михаи́ль Сивенкій въ Добротворѣ, Рома́нъ Зарицкій въ Глѣбовѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

на **Рожнято́въ**: 1) Богданъ Еліяшеви́скій, 2) Людо́миръ Конста́нтинъ (дв. им.) Зарицкій, 3) Володи́мѣръ Яцковскій.

на **Сухорѣче** въ терѣ: 1) Іосифъ Мельни́цкій, 2) Іоаннъ Иванчу́къ, 3) Тедоръ Кордуба, — а въ снѣхъ: 4) Макси́мѣлянтъ Кинашъ.

- на **Кошляки** въ тернѣ: 1) Іоаннъ Гарматій, 2) Теофілъ Луцкѣ, 3) Петръ Петрица, — а въ списѣ: 4) Іоаннъ Иванчукъ, 5) Теодоръ Кордуба, 6) Николай Винницікій, 7) Левъ Юрчинскій.
- на **Сихѣвъ**: 1) Яковъ Сироѣдовъ, 2) Казимѣръ Савицкій.
- на **Покрѣвацѣ** въ тернѣ: 1) Павелъ Кульчицкій, 2) Теодоръ Кордуба, 3) Филимонъ Ковальскій, — а въ списѣ: 4) Михаилъ Сивеньскій.
- на **Козлѣвъ**: 1) Володимѣръ Левицкій, 2) Василій Лиско, 3) Максимиліанъ Кинашь.
- на **Козѣвну** въ тернѣ: 1) Казимѣръ Савицкій, 2) Павелъ Кульчицкій, 3) Теодоръ Пиндусъ, — а въ списѣ: 4) Филимонъ Ковальскій, 5) Юліанъ Барановскій, 6) Михаилъ Абрагамовскій, 7) Лука Демчукъ.
- на **Помонята** въ тернѣ: 1) Теофілъ Луцкѣ, 2) Василій Владичинъ, 3) Левъ Юрчинскій, — а въ списѣ: 4) Лука Демчукъ.
- на **Черепинъ**: 1) Павелъ Кульчицкій, 2) Григорій Паньчишинъ.
- на **Гаѣ** въ тернѣ: 1) Максимиліанъ Кинашь, 2) Евстахій, Радкевичъ, 3) Михаилъ Сивеньскій, — а въ списѣ: 4) Артемій Авдиковичъ.
- на **Бужокъ**: 1) Павелъ Кульчицкій, 2) Теодоръ Кузьмѣвъ, 3) Іоаннъ Потопникъ.
- на **Криве** въ тернѣ: 1) Емилианъ Кузьма, 2) Іоаннъ Иванчукъ, 3) Андрей Киналь, — а въ списѣ: 4) Юліанъ Барановскій, 5) Артемій Авдиковичъ, 6) Михаилъ Абрагамовскій, 7) Василій Кушиѣръ.
- на **Звенигородъ** въ тернѣ: 1) Симеонъ Коношка, 2) Юліанъ Твардѣвичъ, 3) Іоаннъ Божейко, — а въ списѣ: 4) Изидоръ Зельскій, 5) Емилианъ Воберскій, 6) Іоаннъ Насальскій, 7) Іосифъ Дяковъ, 8) Теодоръ Кордуба, 9) Іосифъ Дикій, 10) Іосифъ Дикій, 11) Іоаннъ Илевичъ, 12) Михаилъ Сивеньскій, 13) Іоаннъ Королюкъ, 14) Артемій Авдиковичъ, 15) Володимѣръ Левицкій.
- на **Городиславичѣ** въ тернѣ: 1) Мелетій Дзеровичъ, 2) Юліанъ Твардѣвичъ, 3) Симеонъ Винявскій, — а въ списѣ: 4) Емилианъ Воберскій, 5) Яковъ Зробекъ, 6) Іоаннъ Насальскій, 7) Іосифъ Дяковъ, 8) Теодоръ Кордуба, 9) Іосифъ Дикій, 10) Іоаннъ Илевичъ, 11) Іоаннъ Королюкъ, 12) Артемій Авдиковичъ, 13) Михаилъ Сивеньскій, 14) Лука Демчукъ, 15) Іоаннъ Потопникъ. —

Презенту отримавъ:

О. Ігнатій Юхновичъ на Голешѣвъ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 8. серпня 1902.

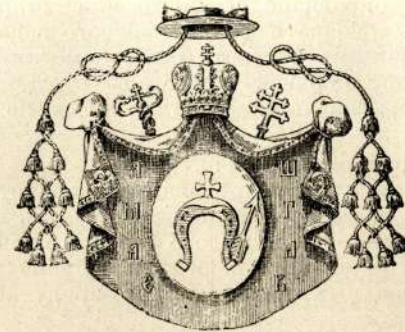

АНДРЕЙ

Митрополитъ.

Накладомъ Митр. Ординаріата.

Изъ типографіи Ставропигійскої пѣдъ управ. О. Данилюка.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 25. серпня.

Ч. XI.

Ч. 55.

Ч. 5386. — Въ справѣ фонда для будовы и обновы церквей и каплицъ.

Достойнои узнаня ревности Всч. Духовенства и вѣдраднои жертволюбности вѣрныхъ для Божои хвалы завдячити належитъ споре число церквей, здвигненихъ въ послѣднихъ десяткахъ лѣтъ, котри якъ своимъ размѣрами мають вдоволити потребамъ помноженого населеня, такъ и архитектурничнымъ устроємъ и художничою окрасою змагають вѣдповѣсти культурнымъ вимогамъ часу.

Но суть случаѣ, а ихъ число може зъ часомъ ще змогти ся, где звичайни жерела, именно конкуренція покликанихъ мѣсцевыхъ чиникѣвъ, зъ причины убожества, малочисельности, або иншихъ непоборимыхъ перепонъ, не выстають на то, щобы хоть въ найскромнѣйшѣмъ видѣ задосыть учинити религійнымъ потребамъ, для котрыхъ осередкомъ и котрыхъ оживляющимъ розсадникомъ має бути дѣмъ Божій.

Тому не бракло голосѣвъ прозорливыхъ, такъ поодинокихъ якъ и збѣрныхъ, котри придумовали и предлагали средства, щобы такому недостаткови успѣшно зарадити.

Подѣляючи се оправдане и многоважне старане рѣшивъ прото Митр. Ординаріатъ основати фондъ, котрого задачею буде въ мѣру засобовъ выдатнѣйшими безвозвратными запомогами спомагати будову и обнову або и окрасу церквей и каплицъ въ такихъ мѣстцехъ Архидіецезіи, котрі власными силами ніякъ не можуть подужати сего обов'язку.

Въ тій цѣли розпоряджує ся :

Всч. парохіяльний душпастирѣ вѣдправлять чотыри разы до року въ дняхъ бѣльшого наплыву народа акафистъ, зъ назначенемъ датковъ на цѣли будовляно-запомогового фонда Архидіецезіи, оголосивши и припоручивши се вѣрнымъ напередъ и збраний жертвы пришлють посредствомъ деканальныхъ Урядовъ до заряду Митрополитичой Консистоіи.

Симъ розпорядженемъ ніякъ не ухиляє ся и не перепиняє ся дѣяльности основаного до тыхъ самыхъ цѣлей Товариства св. Ап. Петра, противно завзымає ся до тымъ ревнѣйшого спѣвдѣланя дорогами и средствами статутомъ признанными.

Вѣдъ ревности Всч. Духовенства въ выповненю сего розпорядженя буде зависѣти его успѣшность въ переведеню намѣреной цѣли.

Побѣчъ сей головної задачѣ при правильномъ и щедромъ приплывѣ такого фонда, котрый назначує ся не для вытвореня коренного капиталу, но до щорѣчной роздачѣ по мѣрѣ оправданныхъ потребъ, могла бы и повинна бы свѣбѣднѣйше и ширше розвинути ся и естетична сторона церковной штуки и вызволившиє вѣдъ томлячой подекуда однообразности, на основѣ уваги гѣдного домородного церковного стилю дати товчокъ до розбудженя и розвою питомого церковного будовництва.

Всч. Урядамъ деканальнымъ поручає ся дѣбалѣсть и посередництво для выконаня сего розпорядженя.

Погорѣвшій церкви повинні правильно бути вѣдбудовані узысканою обезпечаючой премією, тому обов'язокъ обезпеченя церквей поновно ту пригадує ся.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 23. липня 1902.

Ч. 56.

Ч. 5712. — Служба Непор. Зачатію Пр. Богородицѣ.

Зъ нынѣшнимъ числомъ АЕпархіяльныхъ Вѣдомостій (XI) розсылає ся до кожного деканату тѣлько примѣрникѣвъ : Службы Непор. Зачатію Пр. Богородицѣ, кѣлько дотычний деканатъ числить парохій, зъ препорученемъ, припадаючу за кождый примѣрникъ належитѣсть

въ квотѣ 1. кор. 50 сот. зъ скарбѣны дотычної парохіи стягнути и вирѣсть до ВПреп. Епископской Консистоіи въ Перемышли вѣдослати.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 14. серпня 1902.

Ч. 57.

Ч. 5114. — Въ дѣлѣ пошукѣваня за метрикою уродженя и крещеня Іоана Делиновского.

Александръ Делиновскій просить всѣхъ Урядѣвъ парохіяльныхъ пошукати метрики уродженя и крещеня Іоана Делиновского, его вѣтця, уродженого въ неизвѣстнѣй мѣстцехъ Галичины зъ супругѣвъ Василія Делиновского и Анны зъ роду Балицкихъ, и обов'язує ся дотычному Урядѣви парохіяльному выплатити вѣдповѣднѣй гонораръ. Адреса его: Александръ Делиновскій, властитель грунту въ Костѣвѣвъ ад Зарудцѣ, п. Куликѣвъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 14. серпня 1902.

Ч. 58.

Ч. 5747. — Въ справѣ увѣльненя и введеня завѣдатѣлѣвъ и сотрудинокѣвъ.

Вѣдъ якогось часу перестали Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ доносити сюда о увѣльненю и введеню оо. Завѣдатѣлѣвъ и Сотрудинокѣвъ, черезъ що тѣйже наражені зѣстали на значне опѣзненѣ асигнаты належачой ся имъ платѣ.

Поручає ся для того Всч. Настоятелямъ деканатѣвъ, щобы о увѣльненю и введеню реченыхъ душпастирѣвъ безпрѣволочно сюда доносили, въ противнѣмъ бо разѣ Митр. Консистоіа не була бы въ можности вѣднести ся до В. ц. к. Правительства о асигнату належачой ся имъ платѣ зъ фонду религійного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 16. серпня 1902.

Ч. 59.

Ч. 5903. — О выданю Типика составленого Всев. О. Прал. Изидорѣмъ Дольницкимъ.

Симъ повѣдомляє ся Всч. Духовенство, що Всев. О. Пралатъ Изидоръ Дольницкій, духовникъ семинаріи у Львѣвъ, выдавъ новопечатаннѣй Типикъ вычерпуючій всѣ случаи Богослуженя цѣлого року въ греко-рускѣмъ обрядѣ.

Типикъ сей, обіймаючій 592 стр. 8-о и оправлений въ полотно, можь набути въ печатни ОО. Василянъ въ Жовквѣ підъ адресою: Выдавництво ОО. Василянъ въ Жовквѣ за 6 кор. готівкою, зъ додаткомъ 30 сот. за звялку пересылку, а 55 сот. за рекомендовану.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 20. серпня 1902.

Ч. 60.

Ч. 5776. — Обвѣщенє конкурсовє о принятію до Львѡвской духовной семинаріи кандидатѡвъ стану духовного.

Кандидаты стану духовного зъ Львѡвской Митроп. Архіепархіи желаючі до тугейшой гр. кат. духовной Семинаріи бути принятыми, мають до дня 20-го н. ст. Вересня с. р. свои прошеня Митроп. Консистеріи предложити и до нихъ слѣдуючі свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтва взглядного Уряду парохіального, що проситель єсть сыномъ законно вѣнчаныхъ родичѣвъ гр. кат. обряду и въ томъ же обрядѣ окрещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества водъ взглядного уряду парохіального або деканального выдане, а ц. к. Староствомъ подтвержене.

3) Свѣдоцтва зъ всѣхъ пѡврочій наукъ гимназіальныхъ зъ залученемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабѡсть або яку иншу причину пѡдчасъ наукъ пѡвроче або доьше школы бувъ залишивъ, то має свѣдоцтвомъ водъ дотычного уряду деканального и водъ ц. к. Староства выданнымъ доказати, где въ томъ часѣ перебувавъ и чимъ занимавъ ся.

4) Свѣдоцтво норевственности водъ взглядного уряду деканального ствержене, въ котрѡмъ кромѣ поведєня просителя и то выраженымъ бути має, чи тойже єсть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске о здоровлю просителя и о водбутѡй природнѡй або щепленѡй вѡспѣ посвѣдчаюче.

6) Посвѣдченє дотычно звязи войсковой.

Прошеня и свѣдоцтва мають бути приписанными марками штемпевыми заосмотренїи. Такожъ завѣдомляють ся кандидаты стану духовного, що дня 29. н. ст. Вересня с. р. мають передъ 8-ою годиною рано въ Архикатедральной церквѣ св. ВМ. Георгія явити ся, тамже выслухати зъ набожностію св. Литургію, котра о 8-ѡй годинѣ для нихъ водправитъ ся, а по св. Литургіи въ сали, до того назначити ся маючѡй, пѡддати ся испытову зъ спѣву церковного и началъ вѣры христїаньской. При томъ примѣчає ся, що знаючі пѣнїє гармонїйне при рѡвныхъ прочихъ условїяхъ будутъ скорше увзглядненїи при принятію до заведєня, но за тоє будутъ обовязаны дальше въ гармонїйнѡмъ спѣвѣ упражняти ся, и на кожде завѡзванє Всч. Ре-

кторату Семинаріи въ томъ же спѣвѣ безусловно участь брати. Дальше въ дни водъ Всч. Ректора Семинаріи означенѡмъ мають назначенїи къ принятію пѡддати ся осмотру лѣкаря заведєня що до стану здоровля.

Наконецъ має кождый кандидатъ стану духовного при принятію до Семинаріи выказати ся власнымъ Молитвословомъ єрейскимъ и Пѡборникомъ службъ церковныхъ. Послѣдна точка обовязує такожъ тыхъ кандидатѡвъ стану духовного, котры вже були питомцями Семинаріи.

Всѣ кандидаты стану духовного, котры покѡнчили I, II, III, и IV-ый рѡкъ св. Богословїа поза семинаремъ, мають явити ся въ Митроп. Консистеріи до испытѡвъ зъ св. Богословїа дня 15. н. ст. Вересня с. р.

Водъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 20. серпня 1902.

Ч. 61.

Ч. 5796. — Въ справѣ выплаты конгрвы и иныхъ душпастьерскихъ вѡзложєностей.

В. ц. к. Намѣстництво до ч. 91002, зъ 7/8. 1902. надѡслало сюда до оголошеня слѣдуюче розпорядженє В. ц. к. Министерства финансовъ до Ч. 17.937 зъ 26/8. 1902:

Das Finanzministerium findet im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht anzuordnen, dass in Hinkunft den ausserhalb des Sitzes eines Steueramtes angestellten Seelsorgegeistlichen ihre bei den k. k. Steuerämtern zur Auszahlung gelangenden Bezüge, u. z. die Congruaergänzungen, die Remunerationen für die Ertheilung des Religionsunterrichtes und ebenso auch die Zinsen von Stiftungskapitalien über ihr Verlangen von den betreffenden Steuerämtern mittels Postanweisung zugesendet werden können, gleichwie dies mit dem hieramtlichen Erlasse vom 22. September 1900 Zl. 36.913 hinsichtlich der Bezüge der Lehrpersonen normiert wurde.

Zu diesem Behufe haben die Pfarrämter die Quittungen und Zahlungsbögen der hiefür in Betracht kommenden Geistlichen gesammelt, unter Anschluss eines bis auf den Betrag ausgefüllten und bereits frankirten Postanweisungsblanketts an das auszahlende k. k. Steueramt rechtzeitig, d. i. bis zu einem bestimmten Tage vor dem Fälligkeitstermin einzusenden.

Diese Sündungen welche auf der Adressseite den Vormerk „Über amtliche Aufforderung“ zu tragen haben erscheinen im Sinne des Art. II. Abs. 4 des Gesetzes vom 2. October 1865 R. G. Bl. Nr. 108 portofrei. Soweit Exposituren in Betracht kommen, welche sich in einem anderen Postbezirke, als das zuständige Pfarramt befinden, kann der exponirte Geistliche jeweils für seine Person, die bezüglichlichen Dokumente an das k. k. Steueramt einsenden.

Dem letzteren Amte obliegt es in die ihm übermittelte Postanweisung den dem Pfarramte (bezw. der Expositur) zukommenden Gesamtbetrag nach Abzug der eventuell entfallenden Portospesen, deren Betrag auf dem Coupon der Anweisung ersichtlich zu machen ist — einzusetzen, ferner auf dem Coupon die auf die einzelnen Geistlichen entfallenden Theilbeträge anzuführen und sodann diese Geldsendung noch am Fälligkeitstage der k. k. Post zur Beförderung zu übergeben.

Mit Rücksicht auf die Eventualität einer Verschiedenheit der Fälligkeitstermine könnte allenfalls auch von vornherein bestimmt werden, dass die Absendung mit der Post am 1. und 15. eines jeden Monats (eventuell auch am letzten) für alle bis dahin fällig gewordenen Bezüge zugeschehen hat, sofern die erforderlichen Belege rechtzeitig (etwa 1 bis 2 Tage vor dem Absendungstermine) dem Steueramte zukommen. Dagegen müsste die separate Versendung jedes einzelnen fällig gewordenen Betrages ausgeschlossen bleiben. Falls die Bezugsberechtigung eines Seelsorgegeistlichen beim Einlangen der vom Steueramte aufgegebenen Sendung erloschen sein sollte, bleibt der mit der Übernahme der Sendung betraute Pfarrer, beziehungsweise Pfarrprovisor (respektive der Exposit) für die unverzügliche Rückstellung des nicht mehr gebührenden Geldbetrages verantwortlich. Die dem k. k. Steueramte zugekommenen Zahlungsbögen betreffs Congruanzergänzungen und Remunerationen für den Religionsunterricht können von demselben nachträglich an das Pfarramt (die Expositur) zurückgesendet, oder sofern dies seitens der Geistlichen gewünscht wird, beim Steueramte bleibend verwahrt werden. Dagegen darf eine solche dauernde Verwahrung rücksichtlich der Zinszahlungsbögen für die winkulirten Obligationen nicht Platz greifen; viel mehr müssen diese letzteren Zahlungsbögen aus Rücksichten der Sicherheit und im Interesse der Verwaltung und Controlle des Pfarrvermögens jedesmal gleichzeitig mit der Absendung des Zinsbetrages seitens des Steueramtes zurückgesendet werden, und zwar rekommandiert portofrei (als Amtskorrespondenz).

Повыше в розпорядженє подає ся Веч. клирови АЕпархіальному до вѣдомости и до дальшого поступованя по мысли тогоже розпоряджєня.

Водъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 25. серпня 1902.

Ч. 62.

Обвѣщеня конкурсовъ.

Митроп. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдующій парохіи:

а) подъ д. 14. серпня 1902 зъ рѣшенємъ до дня 15. жовтня 1902:

Ч. 5578. — **Бѣлявцѣ** зъ прилуч. Болдуры, деканата Бродского, надана приватного.

б) подъ д. 23. серпня 1902 зъ рѣшенємъ до дня 18. жовтня 1902:

Ч. 5390. — **Борки великій**, деканата Тернопольского, надана приватного — зъ тымъ, що прилученій села Дичкѡвъ и Красѡвка разомъ зъ ихъ ерекціональными полями будуть водъ Борокъ великихъ водлученій.

ХРОНИКА.

Завѣдательства отримали 00:

Филипъ Свергунъ въ Боркахъ великихъ, Іоанъ Урускій при церквѣ св. Варвары въ Вѣднѣ.

Сотрудництва отримали 00.:

Лука Побоярскій въ Настасовѣ, Юліанъ Бачинскій въ Байбѡвцяхъ, Василій Масцохъ при церквѣ св. Варвары въ Вѣднѣ, Алексѣй Базюкъ въ Пѡдмихайлю, Маріанъ Іоанъ (дв. им.) Захаріасевичъ, новопост. пресв., въ Стрыбцѣ, Іоанъ Филипъ (дв. им.) Харламповичъ, новопост. пресв., въ Луцѣ малій, Титъ Глѣбовицкій, новопост. пресв., въ Полоховѣ, Володимиръ Тысовскій въ Калущѣ, Николай Прокоповичъ въ Яричѡвъ.

Презенты отримали 00.:

Іоанъ Иванчукъ на Кривѣ (дек. Берѣж.), Николай Виницкій на Галичѣ.

Канон. институцію получилъ:

О. Андрей Одѣжинскій на парохію Пѡдднѣстрины.

Въ пропозиціи умѣщенъ 00.:

на **Плавѣ** въ терѣ: 1) Іоанъ Хавалка, 2) Николай Левицкій, 3) Ярославъ Лучаковскій, — а въ списѣ: 4) Володимиръ Яцковскій, 5) Діонизій Вилинскій, 6) Михаилъ Сивеньскій, 7) Іоанъ Юрковъ.

Рунополаганій въ пресвитеры зѡстали слѣдующій кандидаты стану духовного:

Титъ Глѣбовицкій, Маріанъ Іоанъ (дв. им.) Захаріасевичъ, Петро Конятишинъ, Іоанъ Филипъ (дв. им.) Харламповичъ.

Выназъ жертвъ вplyнувшихъ до канцеляріи Митр. Консисторіи за часъ водъ 1. цвѣтня 1902 до 30. червня 1902.

а) на потреби Святышого Ошца:

Веч. Уряды парох. въ: Махнѡвцяхъ 9 кор., Березовицѣ вел. 8 кор., Синьковѣ 3 кор. 50 сот., Вербьѡвцяхъ 12 кор. 40 сот., Луцѣ (журав. дек.) 6 кор. 23 сот., Камени 5 кор. 86 сот., Ходоровѣ 4 кор., Кривѡмъ ад Козова 10 кор., Корсовѣ 6 кор., Городыщѣ ад Залѡвцѣ 2 кор., Лубянахъ 15 кор., Диткѡвцяхъ 12 кор., Ляховичахъ зарѣчныхъ 8 кор., Яновѣ ад Терѡвля 7 кор. 46 сот., Бортковѣ 4 кор., Тухольцѣ 4 кор., Монастырци 12 кор., Буску 10 кор., Грибовичахъ 6 кор. 75 сот., Лютовискахъ 8 кор., Залановѣ 22 кор. 20 сот., Курянахъ 15 кор. 97 сот., Малеховѣ 10 кор. 40 сот., Бортикахъ 10 кор., Бѡбцанахъ 6 кор., Запутьѡвъ 2 кор., Лисничяхъ 10 кор., Журавнѣ 4 кор.,

30 сот., Слободъ золотой 20 кор., Козьбиць (Теребов. деканату) 10 кор., Зпещню 4 кор., Ступкахъ 20 кор., Остапівцяхъ 3 кор., при Архикатедральномъ Храмі 10 кор. 92 сот., Курникахъ 6 кор., Волѣ доволуцкѣй 3 кор., Суцниѣ 5 кор., Лукавици выжиной 4 кор., Любвицахъ 2 кор., Сушиѣ 13 кор. 37 сот., Середопольдахъ 5 кор. 50 сот., Тисовѣ 7 кор., Хутарѣ 10 кор., при Ц. Св. Ап. Петра и Павла у Львовѣ 20 кор., Веч. О. Андруховѣ завѣд. въ Вѣлоголовахъ 2 кор. —

б) на місци и грѣбѣ Христовій въ Єрусалимѣ:

Веч. Уряды парох. въ: Остапівцяхъ 18 кор. 27 сот., Шумлянахъ 12 кор., Довгѣмъ (Калуш. дек.) 1 кор. 40 сот., Завидовичахъ 10 кор. 32 сот., Дашавѣ 5 кор. 60 сот., Чвясковѣ 3 кор. 50 сот., Курникахъ 4 кор. 60 сот., Рокитнѣ 4 кор. 52 сот., Вишенцѣ вел. 9 кор. 10 сот., Струтинѣ выжиномъ 2 кор. 44 сотикѣвъ. —

в) на Институѣ Св. Іосафата:

Всесв. и Впр. Перемыска Консисторія вѣдѣ о. Симеона Лонцкого пароха Зубкова 80 кор., Веч. Урядъ пар.: въ Дрищевѣ за Синодъ 6 кор., въ Августѣнцѣ 6 корѣвъ. —

г) на Новицѣлѣ въ Добромили:

Веч. О. Юліанъ Курмановичъ зъ Зарудя 10 кор.

д) на рускій Комитетъ въ Бразиліи:

Веч. Урядъ парох. въ Малковичахъ 4 кор.

е) за книжечку „Житє Папи Льва XIII.“:

Веч. Уряды декан.: Нараѣвскій 14 кор., Яричѣвскій 18 кор., Болехѣвскій 22 кор.

НЕКРОЛОГІЯ.

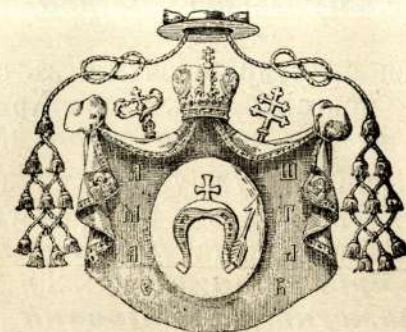
О. Володимиръ Роздуцкій, парохъ Глѣбова, померъ дня 10. червня 1902.
 О. Григорій Гнатовичъ, парохъ Добрѣтвора, померъ дня 15. червня 1902.
 О. Кароль Перенединскій, парохъ Борокъ великихъ, померъ дня 7. липня 1902.
 О. Даниль Роздольскій, завѣдатель Сихова, померъ дня 22. липня 1902.
 Душѣ ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 25. серпня 1902.

✙ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 15. вересня.

Ч. XII.

Ч. 63.

Ч. 6310 Въ справѣ обходу 25. л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII.

Комитетъ рускій для обходу 25 л. Ювилею Понтификату Св. Отца ПП. Льва XIII. надѣславъ сюда до оголошеня, що слѣдує:

Вѣдозва.

Незвычайне торжество припадає въ сѣмъ роцѣ. Минає 25. лѣтъ якъ Провидѣне Боже вручило ключѣ царства Божого на земли Св. Отцу ПП. Льву XIII.

Старець то лѣтами, но молодець духомъ; немѣчній тѣломъ, но великанъ умомъ и розумомъ, передъ котрымъ корять ся всѣ языки.

Сказавъ І. Христеъ: *кто зъ васъ обличить мя о грѣсѣ; а сей Ёго Намѣстникъ мѣгъ бы що най-*

менше сказати: *кому зъ васъ не радъ бы я прихилити неба?*

Забирають ся премудрї спрятати зъ свѣта *убоженство*; а вѣнъ пригадує имъ слова Христа: *убогихъ будете мати всегда между собою* (Мт. 26, 11).

Замыкають очи на нужду богатї и шукають щастя въ мамонѣ, хотъ бы и зъ кривдою убогихъ; а вѣнъ наказує ихъ словами Христа: *блаженнїе есть дати нежелати прїимати* (Дѣян: 20, 35) и словами Псаломника: *блаженъ разумѣваяи на нища и убога* (Пс. 40, 2).

Зривають ся загорѣлцѣ за церквами національними, а вѣнъ ихъ тверезить словами Христа: *и будетъ едине стадо и единъ пастырѣ* (І. 11, 13).

Гонять походомъ гордї валити Церковь Христову; а вѣнъ ихъ громить и поражаетъ словами Христа: *и врата адава не одолѣють еи* (Мт. 16, 18.).

Силуютъ ся загонистї зсадити Бога зъ небесного престола и шукати щастя въ безбожію, а вѣнъ ихъ врозумляетъ словами Псаломника: *блаженъ языкъ* (народь), *емуже Господемъ есть -- Богъ* (пс. 32, 12).

Тожъ веѣ народы свѣта, навѣтъ поганы, спѣшать днесь до Риму, щобы ударити чоломъ передъ тымъ истинно *чоловѣкомъ Божимъ* (2. Тим. 3, 17).

Въ томъ свѣтовѣмъ богомольнѣмъ походѣ не бракне и представитѣлѣвъ руского народа, о котрѣмъ сказавъ великїи нашъ поетъ: *сплошиши ми долю и проженеши щастє а не возмеши милости и вѣры не возмеши*.

Епископатъ рускїи постановивъ по поводу 25. л. Юбилею Понтификату Св. Отца П. Льва XIII. вѣдбути іп грешїю богомольну подорожъ до Риму, а комитетъ рускїи, зложенїи зъ самыхъ виднѣйшихъ представитѣлѣвъ

Львѣвскихъ Русинѣвъ пѣдъ проводомъ Преосв. Митрополита уложивъ таку **Програму** для всенародного обходу сего Юбилею, удобрену дня 8. вересня на зѣвздѣ виднѣйшихъ Русинѣвъ зъ цѣлого краю:

I. Поѣздка до Риму:

- 1) день выѣзду зъ головного двѣрца Львѣвского дня 20/X. о 7. г. вечеромъ;
- 2) рута и кошта подорожи тамъ и назадъ:
 - а) Львѣвъ—Лавочне—Пештѣ—Домбоварѣ—Загребѣ—Фиоме—Анкона—Римъ: I. кл.: 109-54. II. кл.: 74-64. III. кл.: 43-75. зр. зѣ дочи-сленемъ за II. кл. зѣ Лавочного до Пешту;
 - б) Львѣвъ—Лавочне—Пештѣ—Загребѣ—Фиоме—Венеція—Болонїя—Флоренція—Римъ: I. кл.: 135. II. кл.: 99-54. III. кл.: 57-10 зр.
 - в) Вѣденъ—Понтеба—Венеція—Флоренція—Римъ: I. кл.: 215-95. II. кл.: 148-80. III. кл.: 71-88 зр.
- 3) побытъ въ Римѣ: 5—7. день;
- 4) кошта побыту въ Римѣ для III. класы 4, а 8 кор. для прочихъ
- 5) авдїенція зѣ врученемъ
 - а) дару любви
 - в) адресы, и
 - г) пропаятного письма о потребахъ нашихъ церкви;
- 6) поворотъ разомъ або групами, пѣсля умовы.

II. По поворотѣ зъ Риму:

1. Облѣдѣ юбилейной у Львѣвъ:

- а) торжественне богослуженє зѣ проповѣдію,
- б) академія для духовной и свѣтской интеллигенци.
- в) концертъ платный для интеллигенци,
- д) концертъ бесплатный для загалу.

2) Облѣдѣ юбилейной на провинци:

- а) торжественне богослуженє зѣ проповѣдію,
- б) вечерницѣ зѣ популярными вѣдчитами, аматорскими представлєнями, деклямаціями и т. п. Урядженемъ такихъ вечерницъ займутъ ся мѣстцевї комитеты пѣдъ проводомъ Всч. ОО. Деканѣвъ.

Подаючи се до загалной вѣдомости упрашає Комитетъ Всч. Землякѣвъ, свѣтскихъ и духовныхъ а особливо Всч. ОО. Деканѣвъ, щобы

1) збирали датки на даръ любви и на выдатки и присылали тїиже до М. Консистерїи,

2) старали ся зъєднати якъ наибольше участникѡвъ для той богомольной поѣздки и тыхже зголосили сюда до 10х. с. р., присылаючи заразомъ до М. Консистерїи уплату тыхже за билетъ ѣзды, котрый мусить бути напередъ закуплений.

Знаємъ дуже добре, що нарѡдъ рускій матеріально убогїй; но знаємъ такожъ, що вѡнъ богатый сердцемъ, вѣрою и пожертвованемъ.

Маємъ про то повну надѣю, що намѣрена богомольна подорожъ выпаде такъ, якъ то вѡдповѣдає триміліонному наскрѡзь вѣрному и крѣпко вѣруючому населеню, коли має принести тїи користи, якихъ мы по нѣй слушно надѣємъ ся.

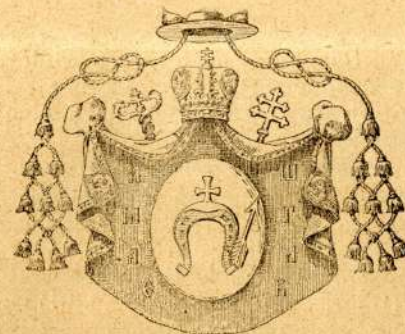
Повысшу вѡдозву подає ся до загальнои вѣдомости зъ якъ найтеплѣйшимъ запрошенемъ до якъ найчисленнѣйшой участи въ той богомольнѡй подорожи.

Вѡдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 17. вересня 1902.

✙ **АНДРЕЙ**

Митрополить.

Львѡвско-Архіепархіяльний

ВѢДОМОСТИ

Рѡкъ 1902.

Выдано дня 26. вересня.

Ч. XIII.

Ч. 64.

Ч. 5964. — О набоженствѣ жовтневѣ сего року.

Пригадує ся Всч. Священству приписане на кождїй рѡкъ набоженство, котре черезъ мѣсяць Жовтень пѡсля церковного численя вѡдправляти ся має пѡсля АЕнарх. Вѣдомостей зъ р. 1897 Ч. 71. стор. 138—142.

Приписана при тѡмъ набоженствѣ молитва къ св. Обручнику Іосифу була звѡдси розѡслана вразѣ зъ числомъ X. Вѣдомостей изъ 1889 р. (ч. пор. розпорядженя 59., стор. 93.); а еслибы молитва тая въ якѡйсѣ церквѣ бракувала и не вѡднайшла ся, то належить ю або вѡдписати або безпроволочно зъ книгариѣ Станроупгїйского Института спровадити.

Вѡдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѡвъ, дня 8. вересня 1902.

Ч. 65.

Ч. 5808. — Торги и армарки; музики зъ танцями; корчмы.

Пѡсля уставы громадской §. 27. пѡдъ 8. має громада въ власнѡмъ кружѣ дѣлани полицїйный доглядъ надъ обычаиностїю пу-

бличною. До того дає Збірникъ законѣвъ адміністраціиныхъ Савчака слѣдуючі близій объясненія:

Громада має стеречи публичнои обычаиности. Ту належить:

а) *Щобы въ громадахъ були пошанованій недѣль и свята.*

Торги и ярмарки не повинні водбувати ся въ тоті дни (Патентъ зъ 10. листопада 1773 и Розпоряджене Губерніальне зъ 8. вересня 1818 Ч. 45.585).

(Після розпорядженія ц. к. Намѣстництва изъ 30. цвѣтня 1895 ч. 35.721 (Вѣст. зак. краев. VII. ч. 31) на підставѣ Устава о недѣльномъ водночинку позваляе ся продажъ товарѣвъ въ недѣлю водъ 7. до 10. рано и водъ 3. до 6. год. пополудни; а въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ можуть бути особній дозволенія на 8 або 10 годинъ денно. Въ недѣлю же передъ Рожд. Хр. (обохъ обрядѣвъ) и также въ святый вечѣръ, если выпадае въ недѣлю, позволена продажъ водъ 8. рано до 6. въ вечеръ).

б) Публичній **музики зъ танцями** не могутъ водбувати ся безъ позволенія Старшины громадской.

Розпорядженемъ міністеріальнымъ зъ 15. липня 1868 (Вѣстникъ законѣвъ держ. ч. 98) суть забавы такі заказані въ святый вечѣръ и першій день Рождества Хр., въ послѣдній три дни великого тыжня, въ першій день Пасхи и Сошествія Св. Духа и въ празникъ Божого Тѣла.

Въ свята, въ котрій музики зъ танцями не є забороненій, можуть зачати ся музики зъ танцями ажъ въ годину по вечѣрнѣмъ богослуженю (§. 1. и 2. Губерніального Розпорядженія зъ 28. мая 1827 Ч. 34.470).

На забавахъ має бути спокій и порядокъ, за що водповѣдае властитель гостинницѣ.

Винныхъ має укарати Старшина громадская карою до 50 зр. а. в., котра иде на фондъ убогихъ въ мѣсци.

Прощенє о позволенє на музику зъ танцями має бути остемпльоване на 1 зр. а. в., а на карту призволенія належить ся зновъ стемпель на 1 зр. а. в. (Розпоряджене Міністерства Скарбу зъ 30. червня 1867 Ч. 21.025 и зъ 4. лютого 1868. Ч. 48 182). Громады можуть ще побирати за призволенє на музики зъ танцями по 50 кр. а. в. на фондъ убогихъ за кождый разъ.

в) *Старшина громадская має запобѣгати пиянству, а се тыми способами:*

Не призволювати, абы **корчмы** и шинки по селахъ множили ся.

Всѣ шинки и корчмы повинні бути замыкані о годинѣ 10. вечеромъ. За позволенє отвиранія шинкѣвъ и корчмъ по за 10. годину, має заплатити властитель гостинницѣ за кож-

дый разъ 52¹/₂ кр. а. в. на фондъ убогихъ мѣсцевыхъ. (Розп. Намѣстництва зъ 14. червня 1856 В. З. кр. 20).

Хто въ гостинници або якѣмъ иншѣмъ мѣсци публичною находить ся въ станѣ очевидного пиянства, такъ що выкликуе очевидне згѣршенє и хто другого умысно въ такий станъ наводитъ, той буде караній арештомъ ажъ до одного мѣсяца, або карою грошевою до 50 зр. а. в. Тымъ карамъ поднадають и властитель гостинницѣ.

Наколи хто въ шинку виненъ вже за напої яку квоту, а господаръ шинку дае ему на боргъ дальше напитокку, то сей дальшій довгъ за напитокъ є неважній и не може бути передъ судомъ запѣванный або стягненій въ якій небудь способъ водъ довжника. Порука другого або заставъ даній на обезпеку такого довгу є такожъ неважній (§§. 1. 2. и 3. Закону зъ 19. липня 1877 (Вѣст. зак. держ. ч. 67). Доходженє и каранє переступетвъ за пиянство належить до Судѣвъ повѣтовыхъ.

Наилучшимъ средствомъ противъ пиянства є запровадженє въ громадахъ брацтво тверезости и товариствъ для просвѣты (читаленъ), щобы народъ научивъ ся и познавъ, що ему доброго робити потреба, а що его губить (розумѣе ся абы въ читальни жадній нерелигійній и пекатолицкій книжки и часописи не находили ся).

Въ кѣнци Старшина громадская повинна стеречи, щобы люде по ночахъ безъ цѣли не волочили ся, щобы родичѣ посылали дѣтей на науку религій въ церквѣ и до школы, щобы учитель въ школахъ сповняли свои обовязки, щобы люде не жили на вѣру и щобы неморальній жѣнки по селахъ не волочили ся.

Тое подае ся Веч. Душпастьрямъ до вѣдомости и водповѣдного ужитку. Если же въ якихъ мѣсцевостяхъ суть значній надужитя въ тыхъ рѣчахъ, то належить:

1) насампередъ після всякой можности старати ся рѣчь тую на мѣсци зъ начальникомъ громады и евентуально зъ радою громадскою полагодити. Еслибы и пр. вѣйтъ надто часто позвалявъ на музики зъ танцями и безъ захованія приписѣвъ закона, и еслибы Душпастьрь не мѣгъ его пѣякъ водъ того водвести, то може бы дало ся вылынуги на тоє, щобы рада Громадская ухвалила ограниченє тыхъ же забавъ, а такожъ абы вѣйтъ не удѣлявъ инакше позволенія, якъ лишь на писемне и законнымъ стемпльомъ осмотрене поданє зъ долученемъ належитости стемпльовой на выданє писемного дозволенія и зъ долученемъ дозволеной квоты на фондъ убогихъ въ громадѣ, якъ такожъ приписаной квоты, если корчмаръ хоче забаву тую поза 10. годину вечеромъ продовжати, и абы продовженє тоє не дозволяти

дальше, якъ н. пр. до 11. години. Розумѣе ся, що всѣ залучені до прошеня квоты въ разѣ вѣдмовленя звернуть ся просячому.

2) Если же надужити якійсь не можъ нѣякъ зъ старшиною и зъ радою громадскою усунути, то має Душпаствър удати ся до ц. к. Староства и до Выдѣлу повѣтового. А щобы оминути по можности odiosum формальной писемной скарги, треба старати ся, чи не дасть ся рѣчь залагодити черезъ упрошене устне упомнене вѣйта вѣдъ ц. к. Старосты и Презеса Выдѣлу повѣтового або вѣдъ иншихъ урядникѣвъ въ Староствѣ и Выдѣлѣ, котры безпосередно стыкають ся зъ Старшиною Громадскою. Въ данѣмъ же разѣ треба и формальне писемне подане такъ до Староства якъ и до Выдѣлу повѣтового внести; но и особисто поперти прошене тоє не лишъ у Старосты и Презеса Выдѣлу, але и у дотычныхъ референтѣвъ.

3) Въ кѣнци, если и удаванє ся до ц. к. Староства и такожъ до Выдѣлу повѣтового не дасть помочи, то може Священикъ въ той рѣчи душпаствѣрскѣй дальше до ц. к. Намѣстництва и до Высокого Выдѣлу Краєвого або самъ або черезъ Митр. Консистоцію удати ся.

Примѣчає ся, що закаленя въ тыхъ рѣчахъ, яко належачихъ до власного (а не порученого) круга дѣланы громады, належать властиво до Выдѣлу повѣтового и краєвого, но зъ причины переступленя законѣвъ (пѣсля §. 104. Уставы громадскои) также до ц. к. Староства и Намѣстництва. А еслибы були вправдѣ надужити, але безъ переступленя законѣвъ и розпоряджень правительственныхъ, то лишъ до Выдѣлу повѣтового и краєвого подавати можна.

Но понеже ходитъ тутъ о рѣчи вѣдносячѣ ся до любви и ласки Божои, то при всѣхъ тыхъ стараняхъ треба передовсѣмъ памятати на ревну **молитву** о помѣчь Божу вразѣ зъ покровительствомъ Пресв. Матери Божои. И дуже добре буде, если Душпаствѣр долучитъ ще якійсь хоть маліи покуты або умерщвленя на тую цѣль.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 20. вересня 1902.

Ч. 66.

Ч. 631. — Розписує ся конкурсы на стипендіи вѣдручій бл. п. Григорія Шашкевича.

Совѣтъ управляючій Института „Народный Домъ“ донѣсь тутъ, що на рѣкъ 1903 припадають до роздѣлу для АЕпархіи пять стипендіи вѣдручійхъ литургійныхъ зъ фундаціи бл. п. Григорія Шашкевича по 100 коронѣ.

Получившій таку стипендію мають вѣдправити кожного мѣсяця въ р. 1903 одну Службу Божу за усопшихъ Архипресвитера Григорія (фундатора) и его сына Михаила въ добѣльный день мѣсяця, а лишъ въ м. серни, о скѣлько можна, 18. серни, если же той день єсть празничный, то въ слѣдуючій день седмичный.

Пѣсля означеня фундатора мають упомянуті стипендіи въ первѣй линіи получати найнижше дотованіи сотрудники (и завѣдатель парохій); дальше же загально звѣстній убогіи, численными дѣтьми обтяженіи парохіи.

Священикъ надѣлений въ однѣмъ роцѣ тою стипендією, не може убѣгати ся о такоу въ роцѣ слѣдуючѣмъ, тѣлько ажъ въ найближшѣмъ по тому наступаючѣмъ роцѣ. Однакъ всегда довжій мати першенство священники не получившій ще нѣколи стипендіи передѣтьми, котры вже разъ або бѣльше разѣвъ получили; а дальше при рѣвнѣныхъ даныхъ священники лѣтами що до службы молодшими.

Розписує затѣмъ Митр. Консистоція конкурсы на помянутыхъ пять стипендіи **до 31. жовтня с. р.** и дотычній поданя мають ся внести посредствомъ урядѣвъ деканальныхъ.

Въ поданяхъ належитъ навести:

1) Чи проситель еще нѣколи не получивъ або получивъ вже впередъ стипендіи тѣи, кѣлько разѣвъ и въ котрыхъ рокахъ дотычній Службы вѣдправлявъ.

2) Рѣкъ ординаціи.

3) Яка єсть правно до того мѣсяця назначена конгруа, чи 600 кор. для Сотрудника, 920 для Экспозита, 1080 для Завѣдателя, 1200 для Пароха, чи въ иншѣй якѣй квотѣ.

4) Чи проситель має або не має окрѣмъ тои конгруи ще иншій сталіи, поборы грошей (н. пр. за катихитурю або якій будь иншій).

Поданя безъ наведеня чого небудъ зъ того, що въ повысшихъ чотырохъ точкахъ сказано, **не будутъ зовсѣмъ увзглядненіи**; и такъ само поданя впрѣсть, а не черезъ Урядъ деканальный тутъ внесеніи. — Кромѣ того може проситель еще додати:

5) Осѣбній причины, если якій суть, промавляючій за надѣленемъ. Що до дѣтѣи не досыть єсть навести число ихъ, але также чи и якій суть тягарѣ взглядѣмъ ихъ (посыланє до школы и т. п.)

ВЧ. же Настоятель деканатѣвъ мають вильнувши до кѣнци жовтня поданя безпировочно, **а найдальше до 10. листопада** тутъ предложити и при тѣмъ зъ свои стороны о всѣхъ повысшихъ точкахъ донести; а кромѣ того:

6) Чи дотычне мѣсеце належитъ до гѣршихъ або середнихъ або лѣншихъ въ своѣмъ роцѣ т. е. яко сотрудничество або завѣдательство або парохія.

7) Якій єсть загально звѣстній станъ маєтковый просителя: чи вѣнъ єсть убогіи, чи въ середнѣмъ состояніи, чи добре маючій ся. Въ кѣнци:

8) Чи нема противъ просителя якого закиду въ взглядѣ моральномъ або душпаствѣрскѣмъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консистоціи.

Львѣвъ, дня 20. вересня 1902.

Ч. 67.

Ч. 6677. — Въ справѣ належитости за шематизмъ зъ 1902 р.

Одвѣтно до тутешного розпоряджени зъ дня 30. червня 1902 Ч. 4805 (Льв-Арх. Вѣдом. Ч. X.) завзывае ся Веч. Уряды деканальнй, абы збѣрали грошѣ за вѣш шематизмы на 1902 р., а збѣрану суму при-слали най дальше до дня 15. н. ст. жовтня с. р. до канцелярїи Митроп. Консистерїи.

Водъ Митрополитальной Консистерїи.

Львобѣ, дня 19. вересня 1902.

Ч. 68.

Ч. 6782. — Въ справѣ подручника Коржешовского.

Зъ покликомъ на тут. Приказъ, въ III. и IV. ч. АЕп. Вѣдом. зъ с. р. оголошеный, взывають ся Веч. Уряды Декан. до чимъ скоршо-го надсылана сюды належитости за подручникъ ц. к. сов. К о р ж е ш о в с к о г о.

Водъ Митрополитальной Консистерїи.

Львобѣ, дня 25. вересня 1902.

Ч. 69.

Ч. 6803. — Въ справѣ маючого ся водбути на дняхъ 6., 7. и 8. жовтня испыту конкурсового парох.

Испытъ конкурсовый парохїальный дотычно наукъ водбуде ся на дняхъ 6. 7. и 8. н. ст. жовтня 1902.

Получившй позволене поддати ся суму испытову мають о годнѣ повъ до 8. рано дня 6. жовтня въ Церквѣ Архикатедральной въ цѣли выслуханы Службы Божой „о призванѣ помочи св. Духа“ явити ся, потѣмъ въ сали засѣданъ консистерскихъ збѣрати ся, де на пригото-ванѣмъ до того листѣ выпишуть свои имена и выкажутъ ся позволе-немъ до приступлени къ тому испытову. Дальшй порядокъ оголосить ся усно передъ испытомъ.

Водъ Митрополитальной Консистерїи.

Львобѣ, дня 26. вересня 1902.

Ч. 70.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистерїя розписуе на конкурсъ слѣдующѣ парохїи:

а) подѣ д. 4. вересня 1902 зъ рещенємъ до дня 30. жовтня 1902:

Ч. 5915. — **Лукавица нижна**, декан. Стрыйского, наданы при-ватного.

Ч. 5916. — **Якимовъ**, декан. Буского, патронъ парохъ обр. лат. въ Выжнїнахъ.

Ч. 5917. — **Плѣсняны**, декан. Золочѣвского, наданы приватного.

Ч. 5929. — **Куропатники**, зъ прилуч. Сеньковъ, декан. Бережаньско-го, наданы приватного.

б) подѣ днемъ 11. вересня 1902 зъ рещенємъ до дня 30. листопада 1902:

Ч. 6244. — **Лѣсники**, зъ прилуч. Надорожнївъ, декан. Бережаньско-го, наданы приватного.

в) подѣ днемъ 18. вересня 1902 зъ рещенємъ до дня 13. листопада 1902:

Ч. 5928. — **Стратинъ**, зъ прилуч. Новостратинъ, декан. Нараѣв-ского, наданы приватного.

Ч. 6663. — **Кутище**, зъ прилуч. Яснище, декан. Залозецкого, на-даны приватного.

г) подѣ д. 25. вересня 1902 зъ рещенємъ до дня 20. листопада 1902:

Ч. 6694. — **Володимирцѣ**, декан. Журавеньского, наданы приватного.

Водъ Митрополитальной Консистерїи.

II.

Ч. 6652. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Збаражи.**

Ц. к. окружна Рада шкѣльна въ Збаражи розписала подѣ д. 19. серпня 1902 до Ч. 701 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-кля-совѣй школѣ мужескѣй въ Збаражи зъ обовязкомъ учить религїи та-кожъ въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женскѣй. До той посады при-визанї суть поборы III. клясы платѣ. Убѣгаючй ся о тую посаду свя-щеники мають свои удокументованї поданы внести до высше сказа-ной ц. к. Рады шкѣльной окружной до дня **15. жовтня** 1902.

Тое подае ся Веч. Клиру АЕпархїальному до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистерїи.

Львобѣ, дня 19. вересня 1902.

ХРОНИКА.

Ихъ Высокопреосвященство Митрополитъ куръ Андрей благоволили пожертвовати **200 кор.** на фондъ Аепарх. свящ. вдовъ и сирѣтъ, котрї каса головна реченого фонда подѣ д. 5. липня 1902 арт. 5. получивши, къ фонду коренному причислила.

Зъ щирою подякою подае ся до загальнои вѣдомости, що Ди-рекція „Ризницѣ“ въ Самборѣ зложила знаменитый даръ для ту-тешного вдовичо-сир. фонда въ квотѣ **440 кор.**

Завѣдательства отримали 00:

Михайль Абрагамовскій въ Козбѣцѣ, Филеонъ Ковальскій въ Покрѣвцяхъ, Юліанъ Барановскій въ Куропативкахъ, Іоанъ Иванчукъ въ Кривѣмъ.

Презенты отримали 00:

Филеонъ Ковальскій на Покрѣвцѣ, Іоанъ Потопникъ на Бужокъ, Симеонъ Конопка на Звенигородѣ, Іосифъ Дакѣвъ на Городиславцѣ, Михайль Абрагамовскій на Козбѣцкѣ.

Канон. институцію отримали 00:

Александръ Чубатый на Жукѣвъ, Маріанъ Клодзинскій на Путятинцѣ, Вильгельмъ Белкотъ на Зарудѣ.

Вѣдпущку въ Епархію Станиславѣвску отримавъ:

О. Александръ Грегоревичъ сотрудникъ въ Илавчѣ.

Декретъ увѣльненія вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

О. Антоній Кушинскій парохъ Креховичъ.

Выс. ц. к. Правительство асигнувало плату для приват. сотрудника на дальшій 1. рѣнь:

въ Новици.

Вѣдпущку на всегда отримали церкви:

пар. Пресв. Тройцѣ въ Бѣлѣмъ Камени, пар. св. Муч. Параскевіи въ Церковной.

Грамоты присоединенія до стоваришеня Литургій за Соєдинене вѣдлученою греко-русскою Церквію, зъ вѣдпущками и властію розрѣшанія вѣдъ грѣхѣвъ задержаныхъ (Вѣдомости 1901 ч. 67. ст. 107) одержала церковь:

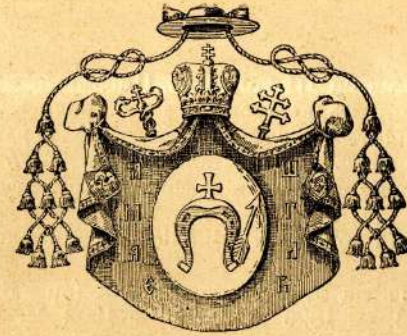
Св. Арх. Михаила въ Цепевѣ.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 26. вересня 1902

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальний

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 25. жовтня.

Ч. XIV.

Ч. 71.

Ч. 6858. — Въ справѣ издавництва „Библиотеки богословской.“

Уже выйшовъ II. томъ св. Письма зъ поясненіями накладомъ Издавництва „Библиотеки богословской“ мѣсячій въ собѣ:

1. Книгу Исуса Навина.
2. Книгу судей Израилевыхъ.
3. Книгу Руть и
4. Чотыри книги Царствъ.

Цѣна за II. томъ св. Письма брошурованый выносить 9 кор., цѣна за I-ий томъ — 10 кор.

Можно такожъ отримати оправнй томы въ полотно по цѣнѣ о одну корону бѣльше вѣдъ одного тому.

Накладомъ Издавництва „Библиотеки богословской“ выйшли до-теперь:

1. Богословіе догматичне	цѣна 7 кор. 20 сот.
2. „ моральне	„ 7 „ 80 „
3. Право церковне	„ 7 „ 20 „
4. Практичный провѣдникъ для свя-
щенниковъ	„ 7 „ 80 „

Тѣ самы дѣла оправнй въ полотно о 80 сот. бѣльше.

Теперь печатается III. томъ св. Писма, а вѣдѣ 1-го марта 1902 выходитъ въ мѣсячныхъ выпускахъ по 4 аркушѣ „Богословіе пастырске.“ Рочна предплата на одно зъ тыхъ дѣлъ выносить 7 к. 20 сот.

Для улекшеня въ набутию повысшихъ дѣлъ Выдавництво „Библиотеки богословской“ дае тѣжъ такожь на сплату въ мѣсячныхъ ратахъ по 3—4 кор.

Адресъ: Администрація Библиотеки богословской Львѣвъ пл. св. Юра Ч. 5.

Зъ покликомъ на тут. розпорядженя (зри Вѣдомости Архіепархіальній 1898 Ч. 55. — 1899 Ч. 9596; — 1902 Ч. 420) орд. поручаемъ горячо тѣ дѣла до Библиотекъ парохіальныхъ, яко единый до теперъ подручники въ рускомъ языцѣ такъ для вѣдновленя своихъ богословскихъ вѣдомостей, якъ такожь до испытѣвъ чи то конкурсовыхъ на парохіи чи на катихитѣвъ.

Вѣдѣ Митрополитального Ординаріяту.

Львѣвъ, дня 29. вересня 1902

Ч. 72.

Ч. 6190. — О выданю „Большого Катехизму христіаньско-католической религіи“.

Уже вѣдѣ давна вѣдчувала ся потреба для проповѣдникѣвъ, катихитѣвъ и духовенства въ загалѣ подручной книжки, въ котрой бы все правды св. вѣры були выложены зъ догматичною стислостію церковныхъ дефиницій. Понимаючи тую потребу Преосвященный Епископъ австрійскій выдавъ въ р. 1894 подручникъ пѣдѣ титуломъ „Катехизмъ христіаньско-католической религіи“, котрый появивъ ся уже въ переводѣ майже на все языки народѣвъ австрійской державы. Заходомъ и наладомъ Преосвящ. Митропол. Ординаріята выдано теперъ и переводъ рускій п. т. „Большій Катехизмъ христіаньско-католической религіи одобренный цѣлымъ Преосвященнымъ австрійскимъ Епископатомъ, приновленный для вѣрныхъ гр. кат. обряду Преосвященнымъ галицко-русскимъ Епископатомъ, Жовква 1902.“

Для улекшеня розповсюдженя въ тутешній АЕпархіи тои що до содержания такъ цѣнной книжки Митрополитальная Консисторія постановила розслати на разѣ въ все деканаты толькѣ еи примѣрникѣвъ, кѣлько въ котромъ деканатѣ находится ся парохіи. Цѣна одного примѣрника, обнимающаго 226 страницъ 8^о, выносить уже зъ переплетомъ лишь одну корону. Веч. Уряды деканальныи сходятъ переслать на ихъ руки примѣрники роздѣлити межѣ Настоятельствъ парохій, а выплывушій зъ розпродажи грошевіи квоты переслать до канцелярія Митрополитальной Консистории.

Вѣдѣ Митрополитальной Консистории.

Львѣвъ, дня 2. жовтня 1902.

Ч. 73.

Ч. 5822. — Въ справѣ спорядженя инвентарѣвъ церковныхъ рѣчей и библиотекъ парохіальныхъ и деканальныхъ.

Щобы маетокъ церковный удержати въ належитѣмъ порядку, треба мати докладный списокъ всехъ предметѣвъ належачихъ до церкви. Суть вправдѣ въ кождѣмъ урядѣ парохіальномъ инвентарѣ парохіальныи и церковныи, котры однако суть такъ недостаточныи, що годѣ мати зъ нихъ належитый поглядъ на предметы церковныи. Вѣдновляють ся бо они звычайно при змѣнѣ парохѣвъ, коли то вписують ся въ часѣ урядованя уступившаго пароха набути, а вымазують ся ся зъужитѣи предметы, а лишь въ случаю змѣны корѣнного маетку церкви або парохіи жадае ц. к. Намѣстництво предложеня инвентаря для вписаня тыхъ змѣнъ. Тожь Митрополитичій Ординаріятъ, хотячи мати ясный и точный переглядъ всехъ предметѣвъ церковныхъ особливо при каноничныхъ визитаціяхъ, розпоряджае:

1) Въ кождѣй церкви мае находити ся инвентарь церковный, окремый вѣдѣ инвентаря, спорядженого ц. к. властями державными, а то окремый для рѣчей до церкви, еи маетку и домѣвъ душпаствырскихъ належачихъ, а окремый для библиотекъ парохіальныхъ.

А) Первый зъ тыхъ инвентарѣвъ мае бути подѣленный на слѣдуючій вѣдѣдѣлы:

I. Описане церкви:

зъ якого матеріялу, коли и кимъ побудована?

Якого вида и формы?

Кѣлько копулъ находится ся на церквѣ?

Чи скленена?

Яка подлога?

Якій храмъ?

Чи посвяченъ? коли и котрымъ Архіереємъ?

Чи мальована? коли?

Чимъ крыта?

Чи суть які написы внутри — внѣ?

Кѣлько престолѣвъ?

Зъ котрого року антимнисъ?

Головныи престоль — чи есть поднебесное (звѣдѣ)?

Чи престоль мурованныи, чи деревяныи?

Що въ серединѣ пѣдѣ престоломъ находится ся?

Чи суть на бѣчныхъ стѣнахъ престола образы и які?

Якій кивотъ для найсв. Тайнъ?

Якъ выглядаетъ въ серединѣ?

Якъ зверху выглядаетъ кивотъ, якіи замокъ и где переховуе ся ключъ вѣдѣ него?

Чи есть пѣдѣ престоломъ „морское“ (sacarium)?

Чи есть и яке за престоломъ горное сѣдалище?

Якій иконостасъ?

Яка катапетазма?

Якій тетраподъ? чи покритый и що на нѣмъ находится ся?

Чи есть аналогіонъ?

Чи суть побѣчныи престолы?

Якіи образы въ побѣчныхъ престолахъ?

Чи есть упривилежованныи престоль?

Чи суть св. мощѣ и чии?

Чи суть запечатані и где находят ся?

Чи есть чудотворна икона?

Чи есть сповѣдальница зъ кратками и где стоить?

Чи есть крилосъ?

Чи есть хоръ?

Чи суть лавки въ церквѣ и кѣмъ?

Чи есть амвонъ и въ якѣй формѣ?

Кѣмъ есть выходѣвъ зъ церкви?

Чи есть закрестія?

Де водправляе ся проскомидія?

II. Описане звѣнницѣ:

Де стоить?

Чи мурована чи деревяна?

Чимъ крыта?

Кѣмъ звонѣвъ и якѣй?

Чи суть якѣй написы або дагы на звонахъ?

Коли, за кѣмъ и кимъ купленъ?

Коли звѣнница поставлена и чи есть якѣй написъ?

III. Описане рызъ церковныхъ:

а то:

а) кѣмъ есть фелонѣвъ и описане каждого фелона зъ приборами окремо:

Яке тло? якѣй цвѣты?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ?

За яку цѣну?

Въ якѣмъ находить ся станѣ?

Чи уживае ся, чи уже зужитый?

б) кѣмъ есть стижарѣвъ?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ?

За яку цѣну?

Въ якѣмъ теперь находить ся станѣ?

в) кѣмъ поясовъ?

г) кѣмъ наплесничѣвъ?

д) кѣмъ лентѣонѣвъ (ручничѣвъ до отирая чашѣ)?

е) кѣмъ ручникѣвъ до отирая рукъ?

ж) кѣмъ илитѣонѣвъ?

з) де переходуютъ ся ризы церковныя?

IV. Описане знаярѣвъ церковныхъ:

Кѣмъ чашь и якѣй?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣмъ дікосѣвъ, звѣздъ, ложчѣвъ?

Де находить ся св. муро?

Кѣмъ находить ся хоругѣвъ?

Кѣмъ фанъ?

Зъ якои матеріи?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Кѣмъ и якѣй диваны?

Кѣмъ образѣвъ процесійныхъ?

Кто справивъ и за яку цѣну?

Якѣй и кѣмъ процесійныхъ крестѣвъ?

Чи суть патерицѣ?

Кѣмъ кадилицѣ?

Чи есть кропило и кропилицѣ?

Чи находить ся умывальницѣ для священника?

Кѣмъ ампулокъ?

Кѣмъ тацѣвъ?

Кѣмъ лодѣкъ?

Кѣмъ ручныхъ крестѣвъ?

V. Чи має церковь своѣй мастонъ?

а) въ реальностяхъ (ихъ положене — рѣчный доходъ);

б) въ цѣнныхъ эффектахъ;

в) въ готѣвцѣ;

г) на довгахъ — яже ихъ забезпечене?

Кѣмъ есть сварбонъ церковныхъ?

Кѣмъ до нихъ ключѣвъ?

У кого переходуютъ ся?

VI. Чи суть якѣй богослужебной фундаціи? Чи?

Кѣмъ службъ Божихъ має за кожду поодинокую фундацію рѣчно водправляти ся? За кого? Котрого дня и мѣсяца?

Якѣй есть корѣнный мастокъ кождою поодинокую фундацію:

а) въ реальностяхъ;

б) въ цѣнныхъ эффектахъ.

Якѣй есть рѣчный доходъ зъ кождою поодинокую фундацію:

а) для душпаствяря;

б) для церкви за свѣтло и уживане церковныхъ ризъ;

в) для прислуги церковной.

VII. Дѣмъ парохіальный:

Коли поставленный?

Чи мурованный чи деревянный?

Чимъ покрытый?

Кѣмъ комнатъ?

Якѣй дверѣ, вѣкна, печѣ?

Яка кухня?

(Такъ само належить описати помешкане для сотрудинка и прислуги церковной.)

Кѣмъ и якѣй будынки господарскы и въ якѣмъ станѣ?

Б) Второй зъ выше подѣ 1) держати слѣдующы точки:

Библиотечка церковная и парохіальная:

Якѣй книги церковныя?

Котрого року выданъ и яка оправа?

Чи суть рукописы и чи уживаютъ ся?

Кѣмъ Евангелій? Яка ихъ оправа?

Яка загорода?

Кѣмъ моргѣвъ управленого поля?

Кѣмъ моргѣвъ сѣножати?

Кѣмъ моргѣвъ лѣса?

Кѣмъ пасовиска?

Кѣмъ моргѣвъ неужитку?

Чи суть мапы грунтовы — аркушныя?

Чи есть якѣй сервитутъ (пасовиска, дрова, мливо)?

Чи есть садъ коло хаты и якѣй дерева овочевыя?

Кѣмъ деревъ зъ кождою роду деревъ овочевыхъ?

Чи есть пасѣка и много чистить пчѣвъ?

Чи доходъ пароха становлять якѣй цѣнный эффекта? (Выказати ихъ знамена и кѣмъ доходу приносятъ рѣчно.)

Яка квота зъ доходѣвъ епитрахильныхъ вчислена парохіи въ конгруу?

Чи и якѣй додатокъ побирае парохъ зъ фонду религіозного?

Яку квоту выносить цѣлый чистый доходъ пароха послѣ провѣреной фасіи?

Чи доходъ пароха становить такожъ живой инвентарь и якѣй?

(То само належить подати такожъ дотычно сотрудинка.)

Чи помянутыхъ инвентарѣвъ має со-

Чи есть св. Письмо старого и нового Заветъ зъ поясненіями?

Чи церковь або парохія має яку библиотечку богословскую? якѣй выданъ? зъ котрого року? яка оправа?

Чи не находить ся библиотечка парохіальная для вызичаня

книжочкѣ парохіянамъ до читанія?

Які находятъ ся дѣла?

Кто сею бібліотекою завѣдує?

Кто занимає ся розпозичанемъ книгъ?

Які суть фонды на помноженіе бібліотеки парохіальной?

Водъ котрого року суть книги метрикальній?

Колько томовъ книгъ метрикальныхъ крещеныхъ, вѣчяныхъ, помершихъ?

Чи есть протоколь подавчій? протоколь предбрачній? Списъ душъ?

Увага. Если есть де бібліотека деканальна, то належить въ окремомъ инвентарі подати списъ находячихъ ся въ нѣй книжочкѣ и выказати способъ ея умѣщеня и ужитя.

2) По списаню каждого поодинокого воддѣлу въ высше помянутыхъ инвентаряхъ належить зоставити колька аркушовъ чистыхъ, щобы въ случаю якої змѣны, набути або убутку якого предмету можна се вписати.

3) Всѣ высше помянуті инвентарѣ мають бути споряджені для каждой церкви парохіальной окремо.

4) Примѣрники помянутыхъ инвентаровъ мають бути оправлені и перетягнені шнурочкомъ, котрого кѣнці на послѣдній сторонѣ инвентаря мають бути припечатані печатью деканальною; а наколи бы зъ часомъ книга збѣгала цѣлкомъ записана, належить справити другу книгу яко продовжене первой при захованю приписовъ выраженныхъ высше що до книги первой.

5) ВЧ. Уряди деканальній будутъ при деканальныхъ осмотрахъ пересвѣдчати ся, чи каждый новонабутий або зъужитый предметъ зоставъ вписаный до инвентаря; въ противномъ случаю мають доповнене впису въ своей присутности зарядити. За точне проважене такихъ инвентаровъ накладає ся водвѣчалность не лишь на мѣсцевого душпаствыря, але такожъ на настоятеля деканату.

6) При кождой змѣнѣ душпаствыря належить кождый предметъ посли инвентаря водъ уступающаго душпаствыря перевити и новому передати. Кождый прирѣсть або убутокъ належить такожъ тогды вписати.

7) При визитаціяхъ каноничныхъ мають такі инвентарѣ разомъ зъ книгами метрикальными предлагати не лишь душпаствырѣ, у котрыхъ визитація водбуває ся, но такожъ и тѣм, котрі до той парохіи подчасъ визитаціи мають явити ся зъ процесіями.

Чи есть записникъ Службъ Божихъ: а) фундаціонныхъ; б) приватныхъ?

Чи есть книга оповѣдей?

Чи есть записникъ доходовъ?

Чи находятъ ся документы водносячі ся до основаня и дотаціи церкви и парохіи и пр.?

Чи есть окрема шафа на переховане актовъ и книгъ парохіальныхъ?

Чи есть шафа окрема на бібліотеку церковну — парохіальну?

8) Помянуті инвентарѣ мають бути споряджені найдальше до **першого мая р. 1903** такъ, щобы при ближайшой каноничной визитаціи могли бути предложені.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 9. жовтня 1902.

Ч. 74.

Ч. 6722. — Водпусты за побожнй упражненя въ мѣсяци Червни въ честь Найсв. Серца Исуса Христа поповно надані.

Надані вже давнѣйше водпусты для всѣхъ вѣрныхъ, котрі въ м. червни божественне Серце Исусово особными молитвами и побожными упражненями почитаютъ, збѣтали теперь Декретомъ св. Конгрегаціи Водпустовъ изъ 30. мая 1902 подвышені и въ слѣдующій способъ уладжені:

1) 7 лѣтъ и 7 четыридесятницъ разъ на день, чи то при публичномъ чи приватномъ набоженствѣ. И

2) повный водпустъ для тыхъ, котрі або приватно черезъ цѣлый мѣсяць тоє дѣлають, або хоть десять разъ въ червни на публичномъ набоженствѣ въ честь Найсв. Серца Исусового присутствують. Водпустъ той повный можъ позыскати въ котрый небудь день мѣсяца червня або въ одномъ изъ першихъ вѣсьмъ днѣвъ мѣсяца липня при сповѣди, св. причастію, водвѣдженю церкви або публичной каплицѣ и помоленю ся тамъ посли намѣреня Св. Отця.

Водпусты тѣмъ можна и за душъ въ чистылиціи жертвувати.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. жовтня 1902.

Ч. 75.

Ч. 255/орд. — Въ справѣ порученя книжки: „Практичній провідникъ для катехитів. Третя часть.“

О. Евгенийъ Гузарь, катехитъ мужеской учительской семинаріи у Львѣвъ, уложивъ и выдавъ: „Третю часть — практичного провідника для катехитів“ — въ котрой пояснює ся наука религіи для 5. и 6. степени науки, взглядно для 3. и 4. класы народныхъ шкѣлъ. Поручає ся Преч. Духовенству єю книжку яко практичне руководство при науцѣ религіи. Набути можна тую книжку по цѣнѣ 2 кор. 40 с., а зъ присылкою почтовою о 20 с. бѣльше — въ книгарняхъ им. Шевченка и Ставропигійской у Львѣвъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 12. жовтня 1902.

Ч. 76.

Ч. 7687. — Вважломъ поданъ о remunerациі за вѣдираний Литургій фонда рел. въ часѣ завѣдательства.

Позаякъ многіи зъ священникѣвъ, убѣгаючи ся о remunerацию за вѣдираний ними въ часѣ завѣдательства якои парохіи Литургій фонда рел. не придерживуютъ ся стисло розпорядженя наведеного въ Вѣдомостяхъ зъ р. 1898 ч. 80. стор. 150., черезъ що приспоряютъ Митр. Консистеріи много писанины, себе же самихъ наражаютъ на опбзнене або и страту припадаючої имъ належитости, Митр. Консистерія видить ся споводованою, покликуючись на повыше розпоряджене зазначити, що лише тиі поданія о remunerацию будуть выс. ц. к. Намѣстництву предложеніи до увзглядненя, котрі

а) будуть заосмотреніи въ зовсѣмъ особній и вѣдъ Декана подтвержденій выказъ вѣдираний въ часѣ завѣдательства, такъ що звыкліи рочніи выказы до поданія о remunerацию не довлѣють; и котріи

б) зъ стороны Уряду декан. будутъ заосмотреніи датою введеня и увѣльненя дотычного завѣдателя зъ наведеномъ мѣсцевости и деканата, въ котрой по скѣченѣмъ завѣдательствѣ перебувае.

Прото най завѣдательи пильнують въ своимъ власнѣмъ интересѣ, и Вч. Настоятелѣ деканатѣвъ най ихъ увагу звертають при увѣльненю, щобы они потрѣбніи до поданія особнійи Выказъ всѣхъ въ часѣ тогожь завѣдательства вѣдираний Литургій спорядили, нѣмъ изъ завѣдательства перенесуть ся до иншой мѣсцевости або навѣтъ и до иншого деканата.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 24. жовтня 1902.

Ч. 77.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсъ подѣ днемъ 16. жовтня 1902 зъ реченцемъ до дня 11. грудня 1902 слѣдуючій парохіи:

Ч. 7458. — **Литвинѣвъ** зъ прилуч. Рудники, декан. Пѣдгаецкого, надана приватного.

Ч. 7459. — **Мединь** зъ прилуч. Пенъкѣвцѣ и Воробѣвѣвка, дек. Збаржского, надана приватного.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

II.

Ч. 7534. — **Оголошуе ся конкурсъ на посады катихитѣвъ въ Бѣбрѣцѣ и Берездѣвцяхъ.**

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Бѣбрѣцѣ розписала подѣ д. 28. вересня 1902 до ч. 2338 конкурсъ на посады гр. кат. катихитѣвъ въ школахъ народныхъ:

а) въ **Бѣбрѣцѣ** при тамошнѣй 6-клясовѣй школѣ мужескѣй, зъ поборами III. клясы платѣ;

б) въ **Берездѣвцяхъ** при тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ мѣшанѣй, зъ поборами IV. клясы платѣ.

Убѣгаючи ся о котру изъ тыхъ посадъ священники, мають свои належито удокументованіи поданія посредствомъ свои настоятельной власти внести до высше наведенои ц. к. Рады шкѣльной окружной до **дня 15. листопада 1902.**

Тѣе подае ся Веч. Клиру АЕпархіяльному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 16. жовтня 1902.

III.

Ч. 7535. — **Оголошуе ся конкурсъ на посаду катихита въ Рогатинѣ.**

Ц. к. Рада шкѣльна окружна въ Рогатинѣ розписала подѣ д. 26. вересня 1902 до ч. 2494 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужескѣй въ Рогатинѣ зъ обовязкомъ удѣлованя науки религіи такожь и въ 6-клясовѣй школѣ женескѣй. До той посады привязаніи суть поборы III. клясы платѣ зъ увзглядненѣмъ постановленя §. 4. уставы зъ д. 22. червня 1899 Ч. 81. В. зак. кр.

Убѣгаючи ся о тую посаду священники мають свои належито удокументованіи поданія посредствомъ свои настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады шкѣльной окружной внести найдалше до **дня 15. листопада 1902.**

Тѣе подае ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 16. жовтня 1902.

ХРОНИКА.

Титуль выслуженого декана отримавъ:

Веч. О. Іоанъ Слюзарь, деканъ и парохъ Скалатскій.

Дѣйствыми деканами именованіи ОО.:

Володимиръ Громницкій для дек. Тернопѣльского, Анастасій Лотоцкій для дек. Пѣдгаецкого.

Завѣдателемъ деканата Скалатского именованый:

Веч. О. Иларионъ Герасимовичъ, мѣтодеканъ и парохъ въ Кривомѣ.

Дѣйствиными Совѣтниками Митр. Консисторіи именованый 00.:

Д-ръ Григорій Хомшанъ, ректоръ дух. семинаріи, Михаилъ Яцковскій, префектъ дух. семинаріи, Іоанъ Редкевичъ, I проповѣдникъ архикатедральный.

Титуль Совѣтника Митр. Консисторіи отримали 00.:

Петро Шанковскій, парохъ въ Дулибахъ, Филемонъ Решетилловичъ, парохъ въ Глн-нянахъ, Евстахій Качмарекій, парохъ въ Славеку, Анастасій Лотоцкій, деканъ Подгаецкій и парохъ въ Тростянци.

Архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошанскихъ по причинѣ 50-лѣтнего юбилея священства отримавъ:

Веч. О. Теофиль Жегаловичъ, парохъ въ Кудобинцахъ.

Архіерейскіи грамоты похвальніи зъ правомъ уживаня вѣдзнакъ крылошанскихъ отримали 00.:

Юліанъ Дудикъ, мѣтодеканъ и парохъ Фиршѣва, Іоанъ Дидикъ парохъ Нарава, Іоанъ Кузьмовичъ, парохъ Бруховичъ, Корнелій Воевудка, парохъ Сернокъ середнихъ, Теодоръ Цегельскій, парохъ Струсова, Корнелій Слюзаръ, парохъ Буцигъ.

Архіерейскіи грамоты похвальніи отримали 00.:

Іосифъ Лѣщинскій, парохъ Бѣлого, Евгенийъ Рудницкій, парохъ Дубриева, Володимиръ Ванчичкій, сотрудникъ въ Плаучи, Григорій Сапука, сотрудникъ въ Липици горшничій, Павло Кудрикъ, сотрудникъ въ Рогатинѣ, Володимиръ Барановскій, сотр. въ Золотригахъ.

Місіонаремъ Архіепархіяльнымъ именованый:

Веч. О. Іоанъ Токаръ, парохъ Вишнѣвчика.

Місіонарями деканальными именованый 00.:

Епифаній Роздольскій, парохъ Соколова, Ксенофонтъ Роздольскій, парохъ Плетеничъ, Іосифъ Дяковъ, парохъ Выпискъ, Володимиръ Борисевичъ, парохъ Бѣлки, Іоанъ Сендецкій, парохъ Золотникъ, Іоанъ Кузьмовичъ, парохъ Бруховичъ, Іоанъ Степановъ, парохъ Вишнѣвчика, Николай Селезѣнка, парохъ Ягчина, Стефанъ Городецкій, парохъ Вербилловець, Василь Томовичъ, парохъ Мозолівки, Петро Литинскій, парохъ Телячого, Григорій Содомора, парохъ Новосѣловъ-Куть, Левъ Залужный, парохъ Потока.

Декреты на провизоричныхъ катехитѣвъ отримали 00.:

Іоанъ Давидовичъ, въ школѣ женской выдѣловій у ПП. Бенедиктинокъ Вѣрменскихъ у Львовѣ, Іоанъ Гарматій, въ выдѣловій школѣ мужской въ Тернополи, Емилианъ Левицкій, парохъ въ Иванѣвцахъ, въ 5-класовой школѣ народной мѣшаной въ Жидачовѣ, Леонтій Куніцкій, при школахъ народныхъ въ Скалатѣ, Николай Галайчъ, при школахъ народныхъ въ Збаражи.

Повне признане за довголѣтніи совѣстніи, ревни и успѣшніи труды для религійного вихованя молодежи въ школѣ въ Жидачовѣ отримавъ:

Веч. О. Николай Лукавецкій, парохъ Жидачова.

Завѣдательства отримали 00.:

Николай Ридаръ въ Щуровичахъ, Романъ Березовскій въ Володимирцахъ, Емилианъ Кордуба въ Воли великой, Лука Демчукъ въ Мединю, Володимиръ Барановскій въ Литвиновѣ, Василь Лиско въ Ляшкахъ корол., Василь Кушицъ въ Лѣсникахъ, Григорій Грушка въ Бѣлявцахъ.

Сотрудництва отримали 00.:

Михаилъ Левицкій въ Явѣвцѣ дек. Перегиньского, Казимиръ Савицкій въ Скниловѣ дек. Угѣвского.

Въ пропозиціи умѣщенъ 00.:

на **Долину**: 1) Теодоръ Величковскій, 2) Іоанъ Щуровскій, 2) Андрей Пеленскій.

Презенту отримавъ:

Веч. О. Теофиль Луцикъ на Кошляки.

Канон. институцію отримали 00.:

Николай Виницкій на Галичъ, Іоанъ Иванчукъ на Криве, Михаилъ Яцковскій на Рожнятовѣ, Филемонъ Ковальскій на Покрѣвцѣ, Михаилъ Абрагамовскій на Козѣвку, Володимиръ Левицкій на Козловѣ, Николай Герасимовичъ на Лешнѣвъ, Іоанъ Потошникъ на Бужокъ.

Декретъ увѣльненя вѣдъ испиту конкурсового парох. отримавъ:

Веч. О. Бандира, парохъ Слободы дек. Болехѣвского.

Рукополаганіи зѣстали:

1) Володимиръ Давидякъ, 2) Володиславъ Коломыецъ, 3) Левъ Костюкъ.

Грамоту увѣльненя изъ канон. звязи Архіепархіи Львѣвской до Епархіи Станиславѣвской отримавъ:

Володимиръ Кунинскій, укѣнченый богословъ.

До духовной семинаріи принятіи:

на **I рѣкъ**: 1) Іосифъ Воярчукъ, 2) Филипъ Мыеско, 3) Григорій Качала, 4) Іоанъ Бачинскій, 5) Димитрій Мигецкій, 6) Теофиль Прийма, 7) Емилианъ Радзевичъ, 8) Григорій Редчукъ, 9) Андрей Бандера, 10) Викторъ Левъ Чорный, 11) Левъ Абрывскій, 12) Антонъ Ульванскій, 13) Александръ Бачинскій, 14) Романъ Давидовичъ, 15) Володимиръ Сполитакевичъ, 16) Амвросій Лотоцкій, 17) Алексей Гуньовскій, 18) Маріанъ Ярема, 19) Володимиръ Антонъ Гуссаковскій, 20) Іосифъ Марусинъ, 21) Симеонъ Бѣленьскій, 22) Симеонъ Шпицъ, 23) Василь Турула, 24) Іосифъ Лохъ, 25) Александръ Кмицкевичъ, 26) Левъ Шемердякъ.

Сертификатами до посѣщеня студій богословскихъ на тут. ц. к. универзитѣ на I рѣкъ надѣленъ:

1) Іоанъ Вогускій, 2) Володимиръ Петровскій, 3) Левъ Редкевичъ, 4) Іоанъ Козакъ, 5) Алексей Цимбалко, 6) Константинъ Концевичъ, 7) Николай Александръ Юрикъ, 8) Ярославъ Кевяць, 9) Григорій Михалиничъ, 10) Людомиръ Николай Престашевскій, 11) Михаилъ Бабякъ, 12) Киприанъ Домбчевскій, 13) Евгенийъ Мандзій, 14) Антонъ Момрикъ, 15) Ярославъ Глнвскій, 16) Володимиръ Семковъ, 17) Ярославъ Ганкевичъ, 18) Евстахій Манастырскій.

Власть вѣланді отримали 00.:

Парохъ и сотрудникъ въ Болеховѣ, парохъ въ Краснѣмъ, парохъ и сотрудники въ Стрию.

Вѣдущая на всегда отримала :

Каплиця Рождества св. Іоанна Крестителя въ Лозинѣ, дек. Городецкого.

Престоль упривилеованый на 7. лѣтъ отримала церковь :

Успенія Пресв. Богородици въ Стрѣльскаха новыхъ,

Брацтва Найсв. Тайнъ зѣстали канонно установлені при церквяхъ :

Воздвиженія Ч. Креста въ Ожидовѣ, Рождества Пресвят. Богородици въ Гербутовѣ ад Скоморохи новы.

**Выказъ жертвъ вплынувшихъ до канцеляріи Митр. Консистоіи за часть вѣдъ
1. липня до 30. вересня 1902.**

а) на потреби Св. Ошля :

Веч. Уряды парохіальны: въ Сливкахъ 4 кор., въ Теревовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 3 кор. 50 сот., В. п. Романъ Алексевичъ въ Угновѣ 10 кор., церковь въ Бѣльничяхъ 20 кор.

б) на мѣси и зисеннѣ псовль въ Африкѣ :

Веч. Уряды парохіальны: въ Теревовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 3 кор.

в) на мѣси и Грѣбѣ Христовой въ Брусалинѣ :

Веч. Уряды парохіальны: въ Теревовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 4 кор. 8 сот.

г) на мѣси въ Канадѣ :

Вп. П. Романъ Алексевичъ зъ Угнова 10 кор.

д) на мѣси католицкы :

Веч. Уряды парохіальны: въ Теревовли 2 кор., въ Микулинцяхъ 2 к. р. 41 сот., въ Вишенцѣ великой 53 сот., въ Довгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 сот.

е) на Службѣницѣ въ Канадѣ :

Вп. П. Романъ Алексевичъ зъ Угнова 10 кор.

Некрольогія.

О. Володимиръ Була, парохъ Володимирецъ, померъ дня 30. серпня.

О. Андрей Качала, парохъ Медина, померъ дня 1. жовтня.

О. Петро Крайковскій, парохъ Литвинова, померъ дня 1. жовтня.

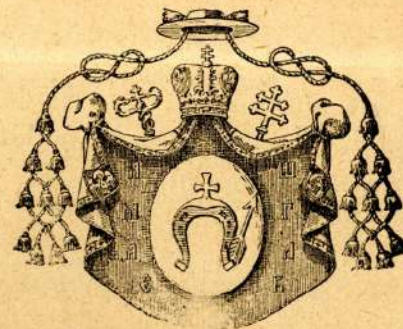
Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дни 25. жовтня 1902.

✠ АНДРЕЙ

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальны Вѣдомости

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 15. листопада.

Ч. XV.

Ч. 78.

Ч. 7799. — Перехѣдъ Апостоловъ и Евангелій зъ р. 1902 на 1903.

Подеа ся тутъ Веч. Священству до однообразного захованя переходъ Апостоловъ и Евангелій литургійныхъ зъ р. 1902 на 1903 для недѣль, суботъ празничныхъ и седмиць въ загалѣ. Для лекшого оріентованя ся кладуть ся тутъ даты ино латиньского календаря. Выразъ „седмиця 31. або *відпадає*“ значить, що въ разѣ, если есть на Литургіи Ап. и Ев. Святому або намѣреню, то вже Ап. и Ев. дневне (рядове) можна опустити, позаякъ седмиця тая другій разъ повтаряе ся; бо межі двома по собѣ наступающими Пасхами въ поодинокихъ рокахъ або жадна седмиця не повтаряе ся, або 1. або 4. або 5. (сего року буде 1. повтарити ся.) Кожда седмиця зачинае ся. понедѣлкомъ и кѣнчить ся недѣлею.

Есть же переходъ сей слѣдующій:

Въ мѣсяци Грудни.

Седмиця 28.

28) нед. Праотець сама. (= Ап. 29, Ев. 28.)

Седмиця 29.

Въ Сѣчни.

3) субота передъ Рождествомъ и 29.

4) нед. Отець и 29: Ап. Отець и 28, Ев. Отець и 29.

Седмиця 30.

- 10) субота по Рождествѣ и 30.
11) нед. по Рождествѣ и 30.

Седмиця 31.

- 17) субота передь Богоявленіємъ и 31.
18) нед. передь Богоявленіємъ и 31. А Ап. и Ев. навечеріа на вечерни того дня.

Седмиця 31. або *вбпадає*.

- 24) суб. по Богоявленію сама (безъ рядовой), и Θεодосію.
25) нед. по Богоявленію сама.

Седмиця 32.
Въ Лютѣмъ.

- 1) нед. 32.
и такъ дальше по порядку.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 30. жовтня 1902.

Ч. 79.

Ч. 610 Ком. — Въ справѣ безпривольного сирота дятківъ до фонда вдовичо-сиротинського.

Пригадує ся и кладе ся на совѣсть Всч. ОО. Настоятелѣвъ деканатѣвъ якъ такожь и ОО. Комисарѣвъ деканальныхъ обовязокъ скорого и рѣшучого збираня датківъ бѣжучихъ и залежныхъ зъ попереднихъ лѣтъ до фонда вдовичо-сиротинського, такъ якъ дотеперь дуже мало зібранихъ грошій доставлено, а водъ высоты квоты въ фондѣ диспозитивнѣмъ залежати буде конечно и высота запомоги для вдѣвъ и сирѣтъ за р. 1902.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 3. листопада 1902.

Ч. 80.

Ч. 227 орд. — Въ справѣ участі войска на богослуженихъ въ певнй днй.

В. ц. к. Міністерство войны выдало до войсковыхъ властей слѣдующе розпоряджене:

„Über Einschreiten des griechisch-katholischen Metropolitan-Ordinariates in Lemberg Z. 3417 vom 25. Mai l. J. ist der griechisch-katholischen Mannschaft am

12. Februar (Fest der heiligen drei Kirchenlehrer);

7. Juli (Fest der Geburt des hl. Johannes des Täufers);

8. November (Fest des heiligen Märtyrers Demetrius);

21. November (Fest des heiligen Erzengels Michael), dann von den beweglichen Festtagen am Charfreitag und Osterdienstag im Sinne des

Dienst-Reglements für das k. und k. Herr. I. Theil, Punkt 435 nach Thunlichkeit die Theilnahme am Gottesdienste ihrer Religions-Genossenschaft zu ermöglichen.

Nach Diensteszulässigkeit kann die griechisch-katholische Mannschaft am Charfreitag und am Feste des heiligen Erzengels Michael als dem galizischen Landespatron frei belassen werden.

Dieser Erlass geht an das 1., 10. und 11. Corps-Commando und ist bei dem mit Rescript des Reichs-Kriegs-Ministeriums vom 11. März 1851 ausgegebenen Circulars vom 20. März 1851, N. 68 238 vorzumerken.

Се розпоряджене подає ся до вѣдомости Всч. Клира Архiepархіального.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 13. листопада 1902.

Ч. 81.

Обвѣщеня конкурсовъ.

I.

Митроп. Консистоіа розписує на конкурсъ подъ днемъ 30. жовтня 1902 зъ реченцемъ до дня 25. грудня 1902 слѣдующю парохію:

Ч. 7750. — **Выписки** зъ прилуч. Пнятинъ, декан. Нараѣвского, даданя приватного.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

II.

Ч. 7619. Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Болеховѣ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Долинѣ розписала подъ д. 6. жовтня 1902 Ч. 3242 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 5-класовой школѣ мужеской и женской въ Болеховѣ. До той посады призваніи суть поборы III. класы платъ зъ увзглядненемъ постановлени §. 4. закона зъ д. 22. червня 1899 (Ч. 81. В. з. и розв. кр.)

Священники убѣгаючи ся о тую посаду мають удокументованіи поданы посредствомъ своей настоятельной власти внести до высше связаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **30. листопада 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Водъ Митрополитальной Консистоіи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1902.

III.

Ч. 7955. — Оголошує ся конкурсъ на посады катихитѣвъ въ Буску и Радеховѣ.

Ц. к. окружна Рада школьна въ Камѣницѣ Струмиловѣй розписала пѣдъ д. 9. жовтня 1902 ч. 3230 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской и 6-клясовѣй женской въ **Буску** и такожь на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской и 5-клясовѣй школѣ женской въ **Радеховѣ**. До тыхъ посадъ прилученъ суть поборы III. клясы платъ. — Священики убѣгающъ ся о тѣхъ посады мають удокументованъ поданя внести посредствомъ свои настоятельной власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до **дня 30. листопада 1902.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпархіальному до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 31. жовтня 1902

IV.

Ч. 7859. — Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита въ Калуши.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Калуши розписала пѣдъ д. 4. жовтня 1902 ч. 2248 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ 6-клясовѣй школѣ мужеской въ Калуши, зъ обовязкомъ учить религію такожь въ тамошнѣй школѣ 6-клясовѣй женской. До той посады приязанъ суть поборы III. клясы платъ. Священики убѣгающъ ся о тую посаду мають належито удокументованъ поданя внести посредствомъ свои настоятельной власти до выше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до **дня 30. листопада 1902.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консистеріи.

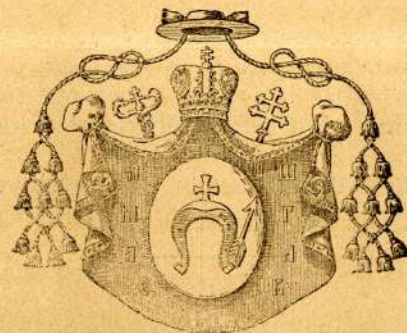
Львѣвъ, дня 31. жовтня 1902.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 15. листопада 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

Львѣвско-Архіепархіальнѣй
Вѣдомости

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 5. грудня.

Ч. XVI.

Ч. 82.

Ч. 8466. — Въ справѣ передачѣ темпоралій.

На тутешне представленѣ до ч. 531 зъ 31. серпня 1901 выдало В. ц. к. Намѣстництво пѣдъ днемъ 12. листопада 1902 ч. 29335 до вѣхъ ц. к. Староствъ въ справѣ передачѣ темпоралій слѣдующій для Веч. Клира вельми важный Объявниѣ:

„Власти церковнѣй жалуютъ ся, що вѣддаване грунтѣвъ ерекціональныхъ новоинституованымъ бенефіціатамъ въ ужиткованѣ вѣдбуває ся звычайно въ канцеляріи парохіальной, а не на мѣсци, въ наслѣдокъ чого бенефіціаты не знають положеня и границъ грунтѣвъ ерекціональныхъ, котрѣ въ часѣ интеркалярномъ бувають по наибольшѣй части черезъ сусѣдѣвъ нарушуванѣ. — Взываю протое Пана ц. к. Старосту, чтобы вѣддаване грунтѣвъ ерекціональныхъ бенефіціатамъ въ ужитванѣ поручивъ перепроваджувати завсѣгда на мѣсци зъ означенемъ парцель катастральныхъ и фактичныхъ границъ, а въ разѣ до слѣдженя, що границѣ суть нарушенѣ, справу того нарушеня розслѣдити заравъ на мѣсци и списати зъ той причины особный, докладный протоколь, котрый бы мѣгъ послужити до перепровадженя ревндикаціи присвоеного грунта. Вѣддаване на мѣсци може вѣдпасти тѣлько тогда, если бенефіціатъ протоколярно на тоє згодитъ ся. Ц. к. Намѣстникъ: Пѣнинскій в. р.“

Повысній многоважний Об'язникъ подає ся нынѣшнымъ до вѣдомости и до дальшого поступованя після тогоже зъ тымъ однакъ заостренемъ, що Всч. бенедикціяты будуть обовязані домагати ся въ кождомъ випадку передачѣ темпоралій на мѣсци и въ границяхъ каталіаньскыхъ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѳвъ, дня 30. листопада 1902.

Ч. 83.

Ч. 7098. — Поручає ся первый выпускъ квартетовъ пѣсней церковныхъ, выданныхъ П. С. Дорундякомъ, учителемъ гимназіальнымъ въ Коломьѣ.

Зъ огляду на конечну потребу поправныхъ композицій въ школь и церквѣ уложивъ п. Семень Дорундякъ, учитель гимназіальный въ Коломьѣ два зборники, оденъ пѣсень церковныхъ, а другій пѣсень литургійныхъ для хорѳвъ сельскихъ и мѣскихъ. Выдана зѳстала доси перша часть зборника пѣсень литургійныхъ, мѣстача въ собѣ 32 колады, 2 пѣсни на Богоявленіє, 1 на Стрѣтеніє и 2 на великій пѳстъ — пѳдъ титуломъ: „Партитура. Пѣсни церковнѣ. Квартеты на голоса мѣшанѣ, уложивъ и выдавъ Семень Дорундякъ.“

Дальшій пѣсни церковнѣ будутъ выданѣ въ другѳмъ выпускѣ. Выдане же зборника пѣсень литургійныхъ, котрѣ суть важнѣйшѣ и мѳвольною працею многихъ лѣтъ, буде зависне водъ ревного пѳддержаня того издавництва зъ стороны ВЧ. Настоятелѣвъ поодинокихъ церкѳвъ и всего наредѣ: самъ бо оденъ авторъ не годенъ власными силами понести тягару выдатковъ на печатане того дѣла.

Издавництво п. Дорундяка, якъ тоє выразили критики и знатоки музики и спѣву церковного, має тую добру сторону, що водзначає ся совѣстнымъ обробленемъ и мѣститъ композиціи поважнѣ, поправнѣ, легкѣ и краснѣ. Попри дуже легкѣ композиціи, помѣщенѣ въ нѣмъ композиціи середно труднѣ; композиціи дуже труднѣ выключенѣ, бо они не надають ся для пересѣчныхъ нашихъ спѣваковъ, а композиціи для спѣваковъ заводовыхъ авторъ не мавъ намѣрени написати.

Що до тексту пѣсень авторъ похвальнымъ способомъ старавъ ся упорядкити тойже текстъ такъ, що держачисъ по можности тексту дотеперѣшного, змѣнивъ его тамъ, де того домагали ся конче взгляды усправедливленѣ. Впрочемъ въ выданѣй книзѣ находить ся лишъ перша зворотка кождої пѣсни оброблена. Если текстъ той сподобаєсь рускомѣ загаловѣ, то за одобренемъ власти церковной выпечатає ся также текстъ дальшихъ зворотокъ въ той самѣ способѣ обробленѣй; а доки тоє не наступить, треба послугувати ся текстомъ дотеперѣшнымъ.

Митр. Ординаріатъ позволяє ужитокъ выданого выпуска пѣсней церковныхъ въ церквѣ и школѣ; и поручає дѣло тоє до закупна такъ для ужитку учениковъ по школахъ, якъ и для хорѳвъ сельскихъ и мѣскихъ въ церквѣ. Цѣна одного примѣрника зъ оплатою порученого почтового порта выноситъ 4 кор.; замавляти можна толькѣ у автора въ Коломьѣ.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѳвъ, дня 29. жовтня 1902.

Ч. 84.

Ч. 8683. — Оголошує ся реченцѣ къ рукополаганю въ Пресвитеры.

Для рукополаганя въ Пресвитеры визначає ся реченцѣ на день **9. н. ст. грудня 1902.** въ котрѳмъ то дни желаючи прийати тую св. Тайну о 8. годинѣ рано въ церквѣ архикатедральной Службы Божої выслушати, а по тойже въ тутешномъ Митроп. Ординаріатѣ особисто явити ся мають.

Въ цѣли узысканя приняти до дому пресвитеріального обовязанѣ кандидаты стану духовного внести свои поданя до Митроп. Ординаріату въ **непереступномъ реченци до дня 7. н. ст. грудня 1902 включно** посредствомъ дотычного Урядѣ деканального и заосмотрити тѣ поданя слѣдующими свѣдоцтвами:

1) Свѣдоцтвомъ моральности и поведеня, выставленнымъ черезъ взгляды Урядѣ деканальный въ запечатанѣй копертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества потвержденнымъ черезъ дотычне ц. к. Старство.

3) Оженившій ся свѣдоцтвомъ вѣнчаня.

4) Урядовымъ посвѣдченемъ водъ дотычного ц. к. Старства, що проситель або не належить до стану войскового, або що ему прислугѣ увагляднене §. 31. закона о общѣй краєвой оборонѣ. Примѣчає ся, що лише тѣ кандидаты къ посвяченю припущенѣ будутъ, котрѣ при попередномъ испытѣ къ тому належито успособленными окажутъ ся.

Водъ Митрополитального Ординаріату.

Львѳвъ, дня 5. грудня 1902.

Ч. 85.

Обвѣщеня конкурсовѣ.

I.

Митр. Консисторія розписує пѳдъ днемъ 27. листопада 1902 зъ реченцѣмъ до дня **22. сѣчня 1903** слѣдуючу парохію:

Ч. 8104. — **Дернѳвъ** зъ придуч. Тадане, дек. Буского, наданя приватного.

Подучившій тую парохію дасть вѣдь себе декларацію, що вѣдѣленю прилученой Таданѣ вѣдь парохіи Дернова не буде противити ся.

Вѣдь Митрополитальной Консисторіи.

П.

Ч. 8535. — Оголошує ся конкурсъ на посаду катихита школы вѣдѣловой въ Радеховѣ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Камѣницѣ Струмиловѣй розписала пѣдь д. 3. листопада 1902 Ч. 3695 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита въ школѣ вѣдѣловой мужеской въ **Радеховѣ** зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религій такожь въ 5-клясовой школѣ жецьской. До той посады привязані суть поборы II. клясы. Священники убѣгающіи ся о тую посаду мають внести дотычній удокументованій поданя посредствомъ своєї настоятельной власти до высше сказаной ц. к. Рады школьной окружной до дня **31. грудня 1902.**

Тое подає ся Всч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости зъ побликомъ на постановлене Митрополитального Ординаріята зъ дня 3. сѣчня 1902 Ч. 98. (АЕп. Вѣдом. зъ р. 1902, ч. 1.)

Вѣдь Митрополитальной Консисторіи.

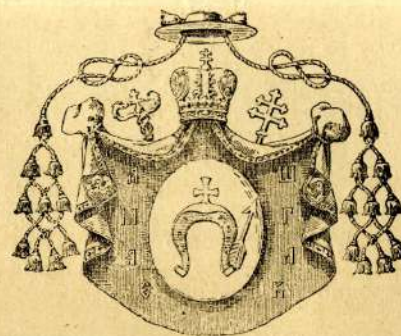
Львѣвъ, дня 27. листопада 1902.

Вѣдь Митрополитального Ординаріяту.

Львѣвъ, дня 5. грудня 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополить.

Львѣвско-Архіепархіяльній

Вѣдь ДОМОСТИ

Рѣкъ 1902.

Выдано дня 31. грудня.

Ч. XVII.

Ч. 86.

Ч. 8581. — Въ справѣ друковъ для инвентара церковного.

Подає ся до вѣдомости Всч. Урядѣвъ парохіяльныхъ, що тутешный Институтъ Ставропигійскій выготовивъ въ своєї печатни друки для инвентара церковного пѣсля тутешного розпорядженя поданого въ Вѣдомостяхъ АЕпархіяльныхъ зъ д. 9. жовтня с. р. Ч. 5822. Тѣ друки мѣстятъ въ собѣ все въ помянутѣмъ розпорядженю приписаніи рубрики, суть оправленіи и шнуручкомъ перетягненіи, а на передній окладинцѣ есть прилѣплена карточка зъ написею „Церковный инвентарь.“ Цѣна одного примѣрника тыхъ друковъ выносить 1 кор. 40 сот., а продає ихъ книгарня Ставропигійска (Руска ул. ч. 3.) — Всч. Уряды парохіяльній постарають ся завчасу о реченій друки и вышовнять тѣже точно такъ, щобы могли вѣдповѣсти своему назначеню выказаному близше въ реченѣмъ розпорядженю.

Вѣдь Митрополитального Ординаріяту.

Львѣвъ, дня 7. грудня 1902.

Ч. 87.

Ч. 9017 — Оголошене речення испиту конкурсового парохіального.

Парохіальний испит конкурсний дотично наукъ вѣдбує ся на дняхъ **27. и 28. н. ст. сѣчня 1903.** Получивши позволенє приступити до того испиту мають дня 27. н. ст. сѣчня о год. 8. рано явити ся въ Архикатедральнѣмъ Храмѣ въ цѣли выслухана Службы Божой „о призванє помочи св. Духа.“ По скѣнченѣй Службѣ Божѣй зберуть ся всѣ кандидаты въ сали Засѣдань Консисторскихъ, де внишуть свои имена на пригтовленѣмъ до сего листѣ и выкажуть ся призволенемъ приступлєня до сего испиту. — Дальшій порядокъ оголоситъ ся устно безпосередно передъ испитомъ.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 29. грудня 1902.

Ч. 88.

Ч. 9188. — Священники зъ иншихъ Епархій не мають судовластія до сповѣданя въ Архіепархії.

Митр. Ординаріятъ заявляє симъ, якъ тоє впрочѣмъ само собою розумѣє ся, що Священники зъ иншихъ Епархій не мають ніякого судовластія до сповѣданя въ тутешнѣй АЕпархії, если такове выразно вѣдъ Митр. Ординаріату не одержать — хотѣбы стало тутъ чи то яко катихиты чи зъ иншой якои причины замешкали.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 29. грудня 1902.

Ч. 89.

Обвѣщеня конкурсній.

I.

Митр. Консисторія розписує на конкурсъ слѣдуючій парохіи:

а) вѣдъ дня 27. грудня 1902 зъ реченємъ до дня 18. лютого 1903:

Ч. 9131. — **Долге** зъ прилученою Моршинь, декан. Стрыйского, надана приватного.

б) Продовжає ся реченє до убѣгательства о парохію **Литвинѣвъ**, дек. Подгавцого, и **Мединь**, дек. Збаражского **до кѣнца мѣсяця сѣчня 1903** зъ тымъ, що прошеня о взятє въ пропозицію на тѣ парохіи попередно внесенї, зѣстають важными и натєперь и що

отримавшій парохію Мединь має передъ каноничною институцією зложити декларацію, що вѣдлучено прил. Воробѣвка вѣдъ пар. Мединь не буде противити ся.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

II.

Ч. 9227. — Оголошує ся конкурсъ на посаду катихитѣвъ въ Скалатѣ, Грималѣвъ и Пѣдволочискахъ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Скалатѣ розписала пѣдъ д. 19. листопада 1902 ч. 2292 на конкурсъ слѣдуючій посады гр. кат. катихитѣвъ:

а) Въ 5-клясовѣй школѣ мужескѣй въ **Скалатѣ**, зъ обовязкомъ учити религій такожь въ тамошнѣй 5-клясовѣй школѣ женскѣй.

б) Въ 4-клясовѣй школѣ мужескѣй въ **Грималѣвъ**, зъ обовязкомъ удѣлюваня науки религій такожь въ 4-клясовѣй школѣ женскѣй въ Грималѣвъ.

в) Въ 5-клясовѣй школѣ мѣшанѣй въ **Пѣдволочискахъ**, зъ обовязкомъ учити религій такожь въ школахъ 2-клясовѣй въ Богданѣвцѣ и 1-клясовѣй въ Дорофѣвцѣ. До кождої зъ тыхъ посадъ привязанї поборы III клясы платѣ.

Священники убѣгаючї ся о тѣ посады мають удокументованї подана посредствомъ свои настоятельной власти внести до ц. к. Рады школьной окружной въ Скалатѣ до **кѣнца сѣчня** (нов. ст.) **1903.**

Тое подає ся Веч. Клиру АЕпарх. до вѣдомости.

Вѣдъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 31. грудня 1902.

ХРОНИКА.

Титулъ выслуженого декана отримавъ:

Веч. О. Юліанъ Гошовскій, парохъ и деканъ Журавеньскій, по увѣльненю на власне прошенє вѣдъ ведєня уряду декан.

Завѣдателемъ деканата Журавеньского и Совѣтникомъ Митр. Консисторіи именованый:

Веч. О. Тома Березовскій парохъ Дубравки.

Мѣстодеканами дек. Щирецкого, по увѣльненю на власне прошенє о. Іоана Стрѣльбицкого, именованї ОО.:

Филиппъ Пелєхъ парохъ Толщева и Николай Левицкїй парохъ Оброшина.

Архієрейську грамоту похвальну и титуль почетн. Совѣтника Митр. Консistoriи зъ правомъ уживаня вѣднанъ крылошаньскихъ отримавъ:

Всч. О. Іосифъ Красицкій парохъ Дернова.

Архієрейську грамоту похвальну зъ правомъ уживаня вѣднанъ крылошаньскихъ отримавъ:

Всч. О. Володимиръ Рожневскій парохъ въ Новосѣлкахъ дѣскихъ.

Ординаріятскимъ шкѣльнимъ Комисаремъ для дек. Скалатского по увѣльненю на власне прошенє О. Іоана Слюзара именованъ:

Всч. О. Іларіи Герасимовичъ завѣдатель декан. Скалатского и парохъ въ Кривѣмъ.

Грамоту на Прокуратора при Св. Престолѣ въ Римѣ для справъ Галицкихъ Русикѣвъ и на учителя свѣду церковного и обрядѣвъ въ руской колегии въ Римѣ отримавъ:

О. Александръ Улицкій.

Грамоты похвальны за жертвы и труды понесеніи околѣ будовы церквей отримали:

Всч. О. Володимиръ Голянатій парохъ Шельпакъ, Ви. п. Михайль Чарняковскій властитель Лисичинцѣвъ, Никита Малишевскій и Михайль Хартекъ жителей въ Лисичинцяхъ, Всч. О. Антоній Ульванскій парохъ Чорношовичъ.

Завѣдательства отримали ОО.:

О. Евстахій Радкевичъ въ Хоросиѣ, Ілія Андруцишинъ въ Дерновѣ, Николай Здерковскій въ Коноховѣ, Богданъ Охримовичъ въ Козьмовѣ дек. Скѣльского.

Сотрудництва отримали ОО.:

Теодоръ Царъ въ Бережанахъ, Володимиръ Давидякъ новопост. пресвитеръ въ Мѣзуни, Левъ Костюкъ новопост. пресвитеръ въ Мшанци, Володиславъ Коломиець новопост. пресвитеръ въ Илавчу, Леонгій Іоанъ Туркевичъ зъ правомъ управл. въ Коростовичахъ, Петро Рудакевичъ зъ правомъ управл. въ Вербовѣ дек. Подгаецкого, Теодозій Куницкій Геромонахъ Ч. Св. В. В. въ Сасовѣ, Стефанъ Иваєиць зъ правомъ управл. въ Братковцахъ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

на **Гологоры:** 1) Володимиръ Глѣбовицкій, 2) Григорій Панчишинъ, на **Ивачѣвъ** въ териф: 1) Іоанъ Хавалка, 2) Онуфрій Концевичъ, 3) Зеновій Перфецкій — а въ списѣ: 4) Теодоръ Кордуба, 5) Юліанъ Борачокъ, 6) Іоанъ Илевичъ, 7) Михайль Сивенькій, 8) Евстахій Скоморовскій.

Презенты отримали ОО.:

О. Іоанъ Гарматій на Стрыганцѣ, Теодоръ Величковскій на Долину, Яковъ Сирѣдѣвъ на Сихѣвъ, Левъ Юрчинскій на Помонята, Григорій Панчишинъ на Гологоры.

Канон. институцію отримали ОО.:

Володимиръ Чепѣль на Голешѣвъ, Михайль Яцкевичъ на Красѣвъ, Теофиль Луцикъ на Кошляки, Теодоръ Пиндусъ на Зелену.

Испытъ конкурсовый парохіальный зложили ОО.:

Людовигъ Савицкій, Михайль Олексиниць, Филипъ Свергунъ, Григорій Грушка, Плятонъ Каршинскій, Іоанъ Клишъ, Діонзій Коцюба, Алексій Пясецкій, Юліанъ Левицкій, Максимъ Панасюкъ, Юліанъ Бачинскій, Корнелій Лотцкій, Ізидоръ Светуць, Іосифъ Дубановичъ.

Декретъ увѣльненя вѣдн испыту конкурсового парох. отримавъ:

Всч. О. Евгенийъ Шухевичъ парохъ Пѣдберезецъ.

Испытъ квалификаційный на катихитѣвъ шкѣль середныхъ выдержали ОО.:

Василь Дубицкій, Володимиръ Лешнивовскій, Николай Конрадъ.

Выс. Президія ц. к. Намѣстництва повѣдомила Митр. Консistoriю, що Выс. ц. к. Міністерство вѣроисп. и просвѣты асигнувало платню для сотрудниковъ: Въ Луцѣ малѣй, въ Сушиѣ и въ Печеніи на 1. рѣкъ.

Декреты на провизоричныхъ катихитѣвъ отримали ОО.:

Діонзій Майковскій при школахъ народныхъ въ Бережанахъ, Николай Газинъ при школахъ народныхъ мужеской и женской им. Сѣнкевича, 6-кляс. школѣ женской им. Сташца и при школѣ народноі ц. к. желѣзницѣ державныхъ въ Львовѣ, Антоній Онуферко при школахъ народныхъ въ Скалатѣ.

До руской колегии въ Римѣ принятіи:

Антоній Онуферко, Петро Курчаба, Николай Иванчукъ, Теофиль Дурбакъ, Стефанъ Ковалѣвъ.

Власть binaldi отримавъ:

О. Ксенофонтъ Сосенко парохъ Коноухъ до конца року 1904.

Брацтва Найсв. Тайнъ зѣстали канонно установленіи при церквахъ:

св. Арх. Михаила въ Остапо, св. Муч. Параскевиі въ Доброводахъ.

Брацтва тверезости зѣстали кан. установленіи при церквахъ:

св. О. Николая въ Пустомытахъ, Воскресенія Христоваго въ Шибалинѣ.

Выназь жертвъ вплынувшихъ до канцеляриі Митр. Консistoriи за часъ вѣдн 1. жовтня до 31. грудня 1902.

а) на потреби Св. Отца:

Всесв. О. Д-ръ Мѣльницкій 2 кор., Всч. Уряды парохіальны въ: Островѣ дек. Тернопольского 6 кор., Выбудовѣ 4 кор., Липовици 5 кор., Стрѣлкахъ 6 кор., 40 сот., Ольшаницы 8 кор., Голосковичахъ 10 кор., Пацковѣ 14 кор., Сугровѣ 16 кор., Бѣлѣмъ Камени 20 кор., св. Вм. Георгія 40 кор., Боршовѣ 16 кор., Хмелѣвцѣ 10 кор., Суходолѣ 5 кор., Путищинцахъ 2 кор., Пляснавахъ 8 кор., Камѣницѣ струм. 30 кор., Явчи 5 кор., Завидовичахъ 13 кор., 56 ст., Остапѣвцахъ 4 кор., Богутинѣ 1 кор., 56 сот., св. Ап. Петра и Павла 30 кор., Успенія Пр. Б. 72 кор., Лозинѣ 8 кор., Венѣковцахъ 15 кор., Вишнѣвчику 8 кор., Ведѣжи 8 кор., Бродкахъ 6 кор., Хмѣльнѣ 5 кор., 40 сот., Солонцѣ 4 кор., 32 сот., Скалатѣ 38 кор., Всесв. Урядѣ дек. Ульванскій 20 кор., Золочѣвскій 30 кор., Рогатинскій 12 кор., Залозецкій 30 кор.,

Бродскій 30 кор., Зборівскій 20 кор., Нараївскій 10 кор., Веч. Уряды парох. в.: Стрыю 30 кор., Остаю 28 кор., Перегивську 25 кор. 20 сот., Городищи 23 кор. 30 сот., Богатковцяхъ 20 кор., Лютовищи 20 кор., Дараховъ 20 кор., Потоць 20 кор., Ольховци 12 кор., Славску 12 кор., Козловъ дек. Буского 10 кор., Керници 10 кор., Оглядовъ 10 кор., Колодѣвцѣ 10 кор., Мильнѣ 10 кор., Стольску 8 кор. 54 сот., Скварявѣ 8 кор., Сѣлци Беньковъ 8 кор., Зеленой 7 кор. 60 сот., Пацковъ 7 кор. 30 сот., Рогачинъ 7 кор., Николаевъ ад Броды 6 кор. 82 сот., Помонятахъ 6 кор. 50 сот., Тростянци 6 кор., Топоровъ 6 кор., Ходоровъ 5 кор., Хлѣбовичахъ вел. 5 кор., Свистельникахъ 5 кор., Вербѣвичу 4 кор., Лавочнѣмъ 3 кор. 90 сот., Середопольцяхъ 3 кор., Молодиньчи 2 кор., Микулцихъ 10 кор. 12 сот., Рыковъ 8 кор., Игровици 7 кор. 20 сот., Ланахъ 7 кор., Калагаровцѣ 6 кор., Курникахъ 5 кор., Шишковцяхъ 4 кор. 40 сот., Станимирѣ 4 кор., Зарудю 4 кор., Кабаровцѣ 4 кор., Варыловъ 4 кор., Боркахъ малыхъ 2 кор. 54 с., Калуши 20 к., Нараевъ 20 к., Шумлянахъ 20 кор., Мозолѣвцѣ 20 к., Плавю 16 кор., Брюховичахъ 15 кор. 60 сот., Рогатинъ 15 к., Куткорѣ 13 к. 30 сот., Глинянахъ-Заставю 10 кор., Кустини 10 кор., Опѣрци 10 кор., Зарудняхъ 10 кор., Терпалѣвцѣ 10 кор., Сорокахъ 8 кор. 70 сот., Соколи ад Бускъ 8 кор. 20 сот., Соколовъ дек. Теревовельскій 7 кор., Черешинъ 6 кор. 70 сот., Илемю 6 кор., Вороцовъ 6 кор., Серинахъ середныхъ 6 кор., Устю 5 кор., Розгѣрчи 5 кор., Вишенцѣ вел. 5 кор., Сугровъ 4 кор., Турѣвцѣ 4 кор., Стратинъ 3 кор. 60 сот., Сѣховъ 2 кор. 50 сот., Гумнискыхъ 2 кор., Осталовичахъ 2 кор., св. Пятницъ 40 кор., Винникахъ 20 кор., Скинловъ 20 кор., Шилахъ 40 кор., Бродахъ 30 кор., Збаражи 20 кор., Толщевъ 16 кор., Новосѣлкахъ лѣскихъ 15 кор., Дмитровичахъ 10 кор., Курынахъ 10 кор., Юнашковъ 10 кор., Долгѣмъ дек. Калуского 9 кор. 26 сот., Залѣцяхъ новыхъ 8 кор., Городиславичахъ 7 кор., Черниховъ 6 кор., Ходачковъ вел. 6 кор., Дѣдиловъ 5 кор., Ярославичахъ 5 кор., Рудѣ дек. Буского 4 кор., Суцинъ 4 кор., Струтинъ 2 кор. 80 сот., Стрѣлковъ 2 кор., Заваловъ 44 кор. 40 сот., Сорокахъ 10 кор., Сушнѣ 10 кор., Буцнахъ 10 кор., Голешовъ 9 кор. 20 сот., Сороцку 10 кор., Крылосѣ 10 кор., Смѣльнѣ 10 кор., Веч. Уряды декан.: Бускій 62 кор., Ходорѣвскій 167 кор. 86 сот., Тернопольскій 100 кор., Олескій 100 кор., Галицкій 63 кор., Журавенскій 36 кор., Роздѣльскій 26 кор. 40 сот., Яричѣвскій 18 кор., Журавенскій 4 кор., Залозецкій 6 кор., Брацтво церковне въ Кальнѣмъ 10 кор., въ Хмелинахъ 10 кор., Веч. Уряды парохіальны в.: Навловъ 10 кор., Козловъ 8 кор., Стошновъ 6 кор., Зашковъ 4 кор. 40 сот., Черниховцяхъ 4 кор., Перемишлянахъ 3 кор., Смѣльнѣ 5 кор., Слободѣ 5 кор., Полянѣ 2 кор., Коростовъ 2 кор., Старомѣшинъ 22 кор., Грядѣ 14 кор. 60 сот., Кійданцяхъ 10 кор., Подмихайлю 10 кор., Щуровичахъ 10 кор., Вѣдни 6 кор., Доброводахъ 6 кор., Кадлубискахъ 6 кор., Фиратѣвѣ 5 кор., Ратици 3 кор., Лицкѣмъ вел. 3 кор., Лукавци выжнѣй 2 кор., Добростанахъ 2 к. Подберезцяхъ 22 кор. 34 сот., Зборовъ 12 кор., Попѣвцяхъ 11 кор. 60 сот., Панасовцѣ 9 кор. 15 сот., Поршинъ 8 кор., Лѣсеничахъ 8 кор., Ясенѣвцяхъ 8 кор., Плуговъ 6 кор., Бортковъ 6 кор., Конохахъ 6 кор., Запатовъ 3 кор., Збаражи старѣмъ 6 кор., Синевѣску пажнѣмъ 5 кор., Розгадовъ 4 кор. 80 сот., Надѣгичахъ 4 кор., Фалиши 4 кор., Перегновѣ 4 кор., Кутьици 4 кор., Нѣневъ 4 кор., Бзовици 4 кор., Воробѣвцѣ 3 кор. 10 сот., Клещѣвнѣй 3 кор., Долгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 сот., Бѣлковцяхъ 2 кор., Теревовли 82 кор., Струсовъ 14 кор., Красноуци 13 кор., Печени 12 кор. 4 сот., Синевѣску выжнѣмъ 12 кор., Полтвѣ 10 кор., Перевельникахъ 10 кор., Вербовъ дек. Нараївского 10 кор., Дашавѣй 7 кор., Янчинъ 5 кор., Тавровъ 5 к., Жуковъ 5 к., Ляшковъ 4 к., Рогитни 3 кор., 56 с., Красноселцяхъ 27 кор., Дмитровъ 4 кор., Липѣвцяхъ 2 кор., Гоговъ 5 кор.

40 сот., Пуковъ 2 кор., Плотычи 3 кор., Волковъ 9 кор. 20 сот., Межирѣче 4 кор., Страдчи 4 кор., Черници 4 кор., Дубци 4 кор., Ямельница 6 кор., Грибовичахъ 6 кор., Ватьковъ 6 кор., Тростянци вел. 2 кор., Лубянахъ 22 кор., Чесникахъ 7 кор., Подусѣльнѣй 13 кор., Дроговижи 10 кор., Чижиковъ 7 кор., Белзци 5 кор., Высоцку 4 кор., Боровъ 4 кор., Шибалинъ 4 кор., Воли Долгоудцкѣй 2 кор., св. Вм. Георгія 16 кор. 6 с., Бадучинъ 7 кор. 50 сот., Яновъ 5 кор., Глѣбовъ 10 кор., Кривѣмъ дек. Бережанського 6 кор. 68 сот., Марковѣйкор. 45 сот., Ляшкахъ Королѣвскихъ 4 кор., Бродкахъ 3 кор., Гаювцяхъ 5 кор., Лоушанахъ 80 сот.

б) на Институтъ св. Иосафата:

Достохвальна Стрыйска Рада повѣтова 100 кор.

в) на католицкій місія:

Веч. Уряды парох. в.: Вишенцѣ вел. 53 сот., Долгѣмъ дек. Калуского 2 кор. 40 с., Остаповцяхъ 4 кор. 80 сот., Весев. О. Дольницкій 10 кор.

г) на Товариство св. Ан. Петра:

Впр. Урядъ декан. Львовскій 3 кор., Веч. Уряды парох. въ Керници 11 кор. 60 сот., Глиняныхъ — Заставю 4 кор. 22 сот.

Некрологія.

О. Антоній Желеховскій, парохъ Козьвов.

О. Алексій Вобивецъ, парохъ Конохова.

Душѣ Ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Кліра.

Вѣдъ Митрополитального Ординаріату.

Львѣвъ, дня 31. грудня 1902.

✠ **АНДРЕЙ**

Митрополитъ.

195

ИП 21.593

1902

~~1902~~ 1902.

1902